

فهرنامه ایران و چین

گردآورنده: کمیته اقتصادی - بازرگانی، انجمن دوستی ایران و چین / www.ircfa.ir

اخبار ، رویدادها ، وقایع روزانه ، مقالات تحلیلی ، علمی ، پژوهشی در مورد کشور چین و روابط دو جانبه که در رسانه های ایران انتشار یافته ، جمع آوری و از طریق این خبرنامه به علاقمندان بصورت محدود اطلاع رسانی میگردد.

انتشار مطالب خبری و تحلیلی رسانه های داخلی و خارجی لزوما به معنای تایید محتوای آن نیست و صرفا جهت اطلاع کاربران از فضای رسانه ای بازنشر می شود.

بسمه تعالی

بیست و چهار خبر و مقاله در مورد چین در جراید و خبرگزاریهای ایران

پنجشنبه ۱۳۹۹/۰۵/۰۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

مَنْ أَرَادَ اللَّهَ بِهِ خَيْرًا رَزَقَهُ اللَّهُ خَلِيلًا صَالِحًا؛

هر کس که خداوند برای او خیر بخواهد، دوستی شایسته نصیب وی خواهد نمود

نهج الفصاحه، ح ۳۰۶۴

جان نباشد جز خبر در آزمون هر که را افزون خبر جانش فزون

اقتضای جان تو، ای دل آگهیست هر که آگه تر بود جانش قویست

حضرت جلال الدین محمد بلخی

درخت دوستی بنشان که کام دل به بار آرد نهال دشمنی برکن که رنج بی شمار آرد

حضرت خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی

فهرست سرخط اخبار امروز، ۰۲ / مرداد / ۱۳۹۹:

- روزنامه دنیای اقتصاد:

۱. واکنش سفیر ایران در پکن به دوقلو خواندن ایران و چین
۲. در نشست هیات نمایندگان اتاق تهران و با حضور نماینده وزارت خارجه بررسی شد / نقد «اتاق» به توافق با چین
۳. ظریف در سی‌امین سفر خود به مسکو بیان کرد / تمدید قرارداد ۲۰ ساله ایران و روسیه در دستور کار
۴. بهشت چین برای ریوتینتو

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):

۵. لاوروف: ایران از همه شرایط برای عضویت در سازمان شانگهای برخوردار است
۶. آنچه در هیاهوی سیاسی شنیده نشد
۷. عضو هیات ریسه اتاق ایران: دفتر تجاری ایران در چین راه‌اندازی می‌شود
۸. سومین نشست فرهنگی چین و ایران برگزار شد
۹. تحلیل گر صرب / توافق ایران و چین، چوب لای چرخ آمریکا
۱۰. رئیس دانشکده روابط بین‌الملل دانشگاه پکن؛ همکاری های تهران - پکن بنیان محکمی برای گسترش روابط است
۱۱. نشریه آمریکایی دیپلمات؛ نفع پاکستان از برنامه همکاری ایران-چین چیست؟
۱۲. وزیر دفاع آمریکا: برای مقابله با چین در سراسر آسیا تجهیزات نظامی مستقر می‌کنیم
۱۳. ترامپ: با چین در صورت دستیابی آنها به واکسن همکاری می‌کنیم
۱۴. آمریکا دو هکر چینی را به سرقت تحقیقات مربوط به واکسن کرونا متهم کرد

- خبرگزاری صدا و سیما:

۱۵. با گسترش تکنولوژی، فناوری‌ها در خدمت مدیریت سیل در چین
۱۶. موفقیت چین در کنترل ویروس کرونا

- خبرگزاری فارس:

۱۷. واکنش رسانه‌های جهان به توافق ایران و چین / شکست پروژه فشار حداکثری ترامپ

۱۸. راهبرد چین در آسیای مرکزی؛ یک کمربند ۳ کاربرد

- پایگاه خبری تحلیلی انتخاب:

۱۹. سفیر اسبق ایران در پکن: توافق با چین چه ایرادی دارد، فکر کنید اسمش آمریکاست

- گسترش:

۲۰. نقش روابط چین در صنعت خودرو

- روابط عمومی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی:

۲۱. رییس مرکز ایران‌شناسی دانشگاه یونان چین تأکید کرد: ایران‌شناسی زمینه‌ساز ارتباطات

فرهنگی بین ایران و چین است

- خبرگزاری تسنیم:

۲۲. دولت چین برای حمایت از اشتغال حق بیمه را کاهش داد

- شیعه نیوز:

۲۳. جمعیت شیعیان در چین در حال گسترش است

- ایران اکونومیست:

۲۴. آل اسحاق: هیچ‌گاه از تعامل با چین ضرر نکردیم

خبرنامه:

- حدیث هفته (۱۸): از امام محمد تقی، جواد الائمه، که سلام خدا بر او و خاندانش باد:

«خصلت‌های جلب محبت» (بمناسبت سالگرد شهادت جوادالائمه علیه السلام)

- روزنامه دنیای اقتصاد:

واکنش سفیر ایران در پکن به دوقلو خواندن ایران و چین

خبر آنلاین : سفیر ایران در چین در توییتری به یادداشت نماینده ویژه آمریکا در امور ایران واکنش نشان داد. محمد کشاورز زاده در واکنش به یادداشت برایان هوک نماینده ویژه آمریکا در امور ایران که در آن ایران و چین را دوقلوهای تمامیت خواه خوانده بود، نوشت: ویکتور هوگو نویسنده شهیر فرانسوی در کتاب بینوایان شخصیتی بنام بازرس ژاول را خلق کرده که مصداق آن را در زمان حاضر به وضوح در شخصیت برخی افراد می توان دید. بازرس ژاول (نماینده ویژه) که دچار روان پریشی است در نهایت مجبور به خودکشی می شود. ژاول خود را مظهر نور و عدالت و حقیقت می دانست.

در نشست هیات نمایندگان اتاق تهران و با حضور نماینده وزارت خارجه بررسی شد / نقد «اتاق» به توافق با چین

دنیای اقتصاد : نشست هیات نمایندگان اتاق تهران دیروز علاوه بر نقد و بررسی مساله بازگشت ارز حاصل از صادرات و بسته سیاستی رفع تعهد ارزی به موضوع دیگری هم اختصاص داشت. در این نشست، تفاهم ایران و چین برای دستیابی به یک توافق راهبردی بررسی شد و نمایندگان بخش خصوصی نیز نظرات و پیشنهادهای خود را در این زمینه ارائه کردند. همچنین رئیس اداره چین در وزارت امور خارجه هم برای ارائه توضیحاتی درباره کم و کیف این برنامه راهبردی در این نشست حضور یافته بود. همزمان با پایان یافتن مهلت رفع تعهد ارزی تعیین شده از سوی متولیان امر، فعالان اقتصادی در نشست ماهانه خود، به نقد و بررسی مساله بازگشت ارز حاصل از صادرات پرداختند و در این راستا سه درخواست خود را نیز از دولت و بانک مرکزی مطرح کردند. نخستین درخواست به شفاف سازی جزئیات ۲۷ میلیارد دلار ارزی که از جانب صادرات به کشور بازنگشته است، برمی گردد. بخش خصوصی در این راستا خواهان آن است که بانک مرکزی به صورت تفکیک شده اعلام کند که از رقم ۲۷ میلیارد دلار چه میزان رفع تعهد ارزی و مربوط به چه کسانی است. خواسته دوم فعالان اقتصادی هم به بررسی راهکارهای مشترک درخصوص بازگشت ارز حاصل از صادرات اشاره دارد و خواسته سوم هم آن است که دولت باید در اعلام خاطیان و میزان خطای شان شفاف عمل و بررسی کند که این اشخاص به چه دلیلی در بازگرداندن ارز ناموفق بودند و آیا تعمدی در چنین کاری وجود داشته یا به واسطه شرایط سخت تحریم از این کار ناتوان بوده اند. در عین حال نقد و بررسی بسته سیاستی رفع تعهد ارزی سال ۹۹ نیز محور دیگر این نشست بود. محور سوم هم به تفاهم ایران و چین برای دستیابی به یک موافقت نامه استراتژیک بلندمدت ۲۵ ساله اختصاص یافت. بخش خصوصی نیز در این نشست نظرات متفاوتی را ارائه کرد و خواستار مشورت با فعالان اقتصادی در تدوین این موافقت نامه شد. مسعود خوانساری، رئیس اتاق بازرگانی تهران در نشست هیات نمایندگان اتاق تهران به اخبار مرتبط با آنچه این روزها به عنوان برنامه بلندمدت ۲۵ ساله ایران و چین خوانده می شود، پرداخت و گفت: در اتاق بازرگانی تهران تلاش کردیم با وزارت خارجه ارتباط برقرار کنیم و از کم و کیف این موضوع، اطلاعات لازم را به دست بیاوریم. با این وجود، ابتدا باید تاکید کنیم قرارداد نامیدن توافق کنونی اشتباه است، زیرا تنها یک تفاهم نامه کلی یا نقشه راه بین ایران و چین تنظیم شده که در حد یک پیش نویس بوده و فقط کار کارشناسی ابتدایی روی آن صورت گرفته است. این برنامه هنوز در دولت هم مطرح نشده و اگر قرار باشد نهایی شود، باید به تصویب مجلس برسد و مراحل قانونی آن طی شود. اگرچه پیش داورهای بسیاری انجام گرفت و مسائلی گفته شد که در متن پیش نویس یا تفاهم نامه وجود نداشت، اما اصل و نکته مهمی که وجود دارد این است که هیچ کشوری توسعه پیدا

نکرده است، مگر با جذب سرمایه‌گذاری خارجی؛ یعنی اگر چین امروز چین شده، جذب سرمایه‌گذاری خارجی در آغاز حرکت به‌سوی توسعه، نقش مهم و اساسی داشته است. این موضوع برای کره، چین، مالزی، اندونزی و شاید بتوانم بگویم تمامی کشورهای که توسعه پیدا کردند؛ صدق می‌کند و همگی در شروع با جذب سرمایه‌گذاری خارجی و ورود فناوری‌های روز به‌سوی توسعه حرکت کرده‌اند. خوانساری گفت: اگر قرار است توسعه پیدا کنیم، با توجه به آمارهایی که از وضعیت اقتصادی ارائه شد و رشد اقتصادی منفی که برای سومین سال پیاپی در حال تجربه آن هستیم؛ نیازمند جذب سرمایه‌گذاری خارجی هستیم. طبق گزارش‌های مرکز آمار روزه‌روز شاهد گسترش فقر در کشور هستیم و شاید ۵ یا ۶ دهک جامعه زیرخط فقر هستند و در چنین شرایطی نیاز به سرمایه‌گذاری خارجی داریم و باید استقبال کنیم؛ تعداد زیادی معدن داریم که نیازمند سرمایه‌گذاری خارجی است، در صنعت نفت، گاز، فولاد و... هم شرایط به همین شکل است و امکان جذب سرمایه‌گذاری خارجی وجود دارد. در صنعت گردشگری شاید ایران جزو پرجاذبه‌ترین کشورهای جهان باشد؛ ما بیش از ۲۰ هزار جاذبه گردشگری داریم، اما تعداد بسیار اندکی گردشگر را در سال پذیرا هستیم. رئیس اتاق بازرگانی تهران با اشاره به اینکه برخی نسبت به سرمایه‌گذاری خارجی هیاهو می‌کنند و آن را مضر می‌شمارند، افزود: همه ما باید نسبت به قراردادهای خارجی هوشیار و محتاط باشیم، اما نباید در فضای هیاهو و غوغا سالاری قرار بگیریم. خوانساری در بخش دیگری از صحبت‌هایش به موضوع بخشنامه بانک مرکزی درباره ارز حاصل از صادرات پرداخت و گفت: بانک مرکزی اعلام کرده است که بیش از ۲۷ میلیارد دلار از محل ارز حاصل از صادرات به کشور برنگشته است و رسانه‌ها و شبکه‌های مجازی هم بسیار به این موضوع پرداختند و متأسفانه فضای نادرستی علیه صادرکنندگان شکل گرفت. صحبت‌هایی کلی صورت گرفت و صادرکنندگان خائن خطاب شدند. متأسفانه شکل‌گیری یک فضای دوقطبی و همه مسائل را صفر و یک دیدن و همه صادرکنندگان را در یک صف قرار دادن، آن همه در شرایطی که بیشترین نیاز را نسبت به حفظ و توسعه صادرات غیرنفتی احساس می‌کنیم، بسیار زیان‌بار است. او افزود: در مقطعی که نمی‌توانیم نفت صادر کنیم، نباید رویکردی اتخاذ شود که صادرات غیرنفتی با چالش روبه‌رو شود. خوانساری مهم‌ترین بحث اتاق بازرگانی تهران در حوزه بازگشت ارز را رقم ۲۷ میلیارد دلار اعلام کرد و گفت: پرسش ما این است که رقم ۲۷ میلیارد از کجا آمده است و اجزای آن چیست. من دو هفته پیش نامه‌ای را به آقای همتی ارسال کردم و خواستار این شدم که ریز ۲۷ میلیارد دلار را اعلام کنند یعنی به تفکیک شخص، بنگاه و میزان ارزی که برگردانده نشده است تا اتاق بتواند بین افرادی که خطا کرده‌اند با بقیه تفکیک قائل شود، اما تاکنون پاسخی دریافت نکرده‌ایم. نامه‌ای را هم خدمت جناب آقای رئیس‌جمهور ارسال کردیم و بازهم همین خواسته را مطرح کردیم؛ این حق همه ملت و به‌طور خاص اتاق بازرگانی است به‌عنوان نهادی که کارت بازرگانی صادر کرده و اکنون نیز از او خواسته می‌شود کارتی را تعلیق کند، در جریان قرار بگیرد که کدام عضو خطا کرده و کدام عملکرد خوبی داشته است. امیدوارم این فهرست در اختیار اتاق قرار گیرد تا متوجه شویم که رقم واقعی ارزی که از طرف بخش خصوصی برنگشته، چقدر است. رئیس اتاق بازرگانی تهران تأکید کرد: اگر تعداد صادرکنندگانی که ارز را به هر دلیلی برنگردانده‌اند زیاد باشد، مساله باید آسیب‌شناسی شود که چرا این اتفاق افتاده است. مسعود خوانساری گفت: من فکر می‌کنم علت اصلی این است که ما بدون مشورت با افرادی که دست‌شان در کار است بسته‌ها و دستورالعمل‌هایی را تنظیم می‌کنیم و به این مشکلات برخورد می‌کنیم. به همین دلیل در نامه‌ای که به آقای رئیس‌جمهور ارسال کردم درخواست برگزاری جلسه‌ای با حضور صادرکنندگان خوشنام کشور داشتم تا آنها از مواعیتی که باعث می‌شود ارز برنگردد یا دیر برگردد، بگویند و مشکلات مشخص شود. او با اشاره به اینکه دولت خود توان بازگرداندن ارز نفتی را ندارد یا ارز حاصل از صادرات نفت را دیر و با تأخیر بازمی‌گرداند، گفت: چطور وقتی دولت توان بازگرداندن ارز نفتی را ندارد، این انتظار وجود دارد که بخش خصوصی و صادرکنندگان بتوانند ارز را به سرعت برگردانند؟ آیا روال نقل و انتقال ارز عادی است؟ اگر عادی نیست که نیست، باید مشکل را حل کنیم، اینکه

همه صادرکنندگان را به چشم خطاکار ببینیم، به جز لطمه به صادرات کشور، حاصلی را نخواهد داشت. خوانساری سه درخواست از دولت درباره ارز حاصل از صادرات مطرح کرد و گفت: اول دولت مشخص کند که ۲۷ / ۵ میلیارد دلاری که بازنگشته چگونه محاسبه شده است و اجزای آن چیست. چون این رقم با آنچه خود بانک مرکزی از روند بازگشت ارز در سالهای ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ اعلام کرده است، همخوانی ندارد. دوم اینکه باید قبول کنیم که بازگرداندن ارز به کشور دچار مشکل شده است و در این شرایط باید ببینیم با کمک هم چه راهکارهایی می‌توانیم برای تسهیل این کار مهیا کنیم. سوم هم این مساله مهم که دولت باید در اعلام خاطیان و میزان خطای‌شان شفاف عمل و بررسی کند که این اشخاص به چه دلیلی در بازگرداندن ارز ناموفق بودند و آیا تعمداً چنین کاری کردند یا به واسطه شرایط سخت تحریم از این کار ناتوان بوده‌اند.

صادرات کاهش می‌یابد؟ // محمد لاهوتی، رئیس کمیسیون تسهیل تجارت و توسعه صادرات اتاق تهران نیز درباره تبعات بسته سیاستی بانک مرکزی برای رفع تعهد ارزی سال ۱۳۹۹ سخن گفت. او اظهار کرد: در ۷ اردیبهشت امسال، بانک مرکزی بسته‌ای را ابلاغ کرد که چگونگی رفع تعهد ارزی صادرکنندگان در سالهای ۹۸ و ۹۹ را تعیین تکلیف کرد و البته اینکه در اردیبهشت‌ماه سال ۹۹ رفع تعهد ارزی صادرکنندگان تعیین شده بود، جای خشنودی داشت، اما بانک مرکزی در تاریخ ۲۴ تیرماه بدون اطلاع قبلی، دستورالعمل جدیدی را برای رفع تعهد ارزی سال جاری ابلاغ کرد که شرایط را تغییر داده و باعث سردرگمی صادرکنندگان شد. لاهوتی با بیان اینکه یکی از شرایط اعلام شده برای بازگشت ارز صادراتی در این دستورالعمل آن است که ۸۰ درصد به صورت حواله در سامانه نیما عرضه شود، گفت: ملزم شدن همه به عرضه ارز خود در سامانه نیما، گرچه شاید برای شرکت‌های بزرگ ممکن باشد، اما شرکت‌های کوچک و متوسط را با مشکلات جدی مواجه می‌کند. او گفت: در بخشی از این دستورالعمل اعلام شده است که بنگاه‌های تولیدی برای تامین نیازهای وارداتی خود می‌توانند حداکثر ۳۰ درصد منابع ارزی صادرات خود را استفاده کنند و بقیه ارز حاصل از صادرات خود را باید به صورت حواله ارزی در بازار ثانویه به فروش برسانند. بسیاری از صادرکنندگان تولیدی، واردکننده نیستند و به این ترتیب با اجرایی شدن این بخش از دستورالعمل مشکلات جدی ایجاد خواهد شد. لاهوتی بهترین روش رفع تعهد ارزی در شرایط کنونی را واردات در مقابل صادرات بیان کرد که بانک مرکزی در دستورالعمل جدید این روش را حذف کرده است. او با بیان اینکه برای بازگشت ارز حاصل از صادرات نیز چهار ماه مهلت تعیین شده است، توضیح داد: امروز به دلیل تحریم‌ها، گاه کالای صادراتی یک ماه معطل می‌ماند و همچنین بسیاری از کالاها به صورت اسی و امانی صادر می‌شود؛ بنابراین این برای صادرکنندگان امکان‌پذیر نیست که طی چهار ماه پول خود را بازگردانند. البته ممکن است این مهلت برای کالاهای بورسی که دارای قیمت جهانی هستند، کافی باشد، اما برای سایر صادرکنندگان این مهلت اندک است. این عضو هیات نمایندگان اتاق تهران گفت: امروز اعلام می‌کنم که اگر این بسته سیاستی اجرایی شود، با کاهش شدید صادرات در پایان سال مواجه خواهیم بود. این کاهش صادرات در شرایطی رخ می‌دهد که باید تلاش کنیم، ارز بیشتری به کشور وارد شود.

به مزیت‌های نسبی و مطلق توجه می‌کنیم // در ادامه این جلسه، ابوالفضل علمایی‌فر، رئیس اداره چین در وزارت امور خارجه که برای ارائه توضیحاتی درباره کم و کیف برنامه راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین در چهاردهمین نشست هیات نمایندگان اتاق تهران حضور یافته بود، نخست به سرعت تحولات چین اشاره کرد و پس از آن به بررسی حجم تجارت چین با دیگر اقتصادهای دنیا پرداخت. علمایی‌فر گفت: در سالهای ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ بیشترین ثبت اختراعات توسط چینی‌ها صورت گرفته است. این کارشناس وزارت امور خارجه به اختلاف‌های چین و آمریکا که پس از شیوع کرونا تشدید شده بود، اشاره کرد و گفت: ایده یک کمربند یک راه به منظور پویا کردن حضور چین در خشکی اجرایی شده و چین طی ۱۲ سال توانسته است میزان خطوط ریلی خود را به ۳۱ هزار کیلومتر برساند.

به این ترتیب چین قصد دارد سرعت در آسمان را به زمین بیاورد. به طور کلی حرکت چین از شرق به غرب با عنوان کمربند، راه فرصت‌های بسیاری را برای آسیا ایجاد خواهد کرد. او با بیان اینکه چین به قدرت نوظهور در شرق آسیا تبدیل شده است، گفت: لازم است با تدوین استراتژی مشخصی برای روابط با این کشور، ضمن کاهش تهدیدات از فرصت‌ها استفاده کنیم. البته ایران تنها کشوری نیست که به دنبال روابط راهبردی با این کشور است، چه آنکه اکنون چین شریک نخست تجاری ۱۳۰ کشور در جهان است. علمایی فر با اشاره به سفر رئیس‌جمهوری چین به ایران در سال ۹۴ گفت که دو کشور به دنبال این ملاقات، بیانیه‌ای برای ارتقای سطح مشارکت راهبردی صادر کردند که بند ۶ آن به تدوین برنامه ۲۵ ساله همکاری اختصاص دارد. او افزود: در سفر اخیر آقای ظریف به پکن، طرف ایرانی پیشنهادهای خود را برای تدوین این سند ارائه کرده است و در مرحله بعد، طرف مقابل نیز پیشنهادهای خود را ارائه خواهد کرد و پس از آن برای نهایی شدن این سند رایزنی‌هایی صورت خواهد گرفت. در واقع سند همکاری ۲۵ ساله با چین با توجه به مزیت‌های نسبی و مطلق و استراتژی کلان تدوین خواهد شد.

نظرات بخش خصوصی در مورد قرارداد چین // در ادامه این جلسه، نوبت به اعضای هیات نمایندگان اتاق تهران رسید تا دیدگاه‌ها و دغدغه‌های خود را درباره این سند همکاری مطرح کنند. فریال مستوفی، رئیس کمیسیون بازار پول و سرمایه اتاق بازرگانی تهران با بیان اینکه توافق همکاری با هر کشور خارجی نه تنها با ابرقدرت‌ها بسیار خوب است تصریح کرد: در این زمینه موضوع اصلی، نوع قرارداد برنامه ۲۵ ساله همکاری ایران و چین مطرح است که باید یک قرارداد برد-برد باشد. وی با اشاره به برخی زیاده‌خواهی‌هایی که گاهی در قراردادهای تجاری بین طرف‌های ایرانی و چینی دیده شده است، گفت: آیا بهتر نیست که برای عقد این‌گونه قراردادها در سطح ملی از بخش خصوصی دعوت و از نظرات آنها استفاده شود؟ محمد امیرزاده، دیگر عضو هیات نمایندگان اتاق تهران نیز با اشاره به سوابق قراردادهای ایران و چین گفت: نگاهی به قراردادهای قبلی ایران با چین می‌تواند برای ما آموزنده باشد. پیشنهاد می‌شود چنانچه قراردادی می‌خواهد بسته شود، نقاط قوت و ضعف آن بررسی شود و مورد بحث قرار گیرد و موارد قرارداد روشن و شفاف توضیح داده و جایگاه ایران مشخص شود. سیده فاطمه مقیمی، عضو هیات‌رئیس اتاق تهران نیز در این باره گفت: با توجه به آنچه در قانون تعریف شده است قراردادهای باید طرف مشاوره سه قوه قرار گیرد. علاوه بر این موضوعی که به عنوان دغدغه بخش خصوصی مطرح می‌شود این است که با نگاهی به تاریخ دولت چین و فعالیت‌های اقتصادی این کشور در نقاط دیگر جهان نظیر سریلانکا، ونزوئلا و... پرسش‌هایی مطرح می‌شود که باید به آنها پاسخ داد. حسن دیده‌ور، دیگر عضو هیات نمایندگان اتاق تهران نیز با بیان اینکه یکی از ظرفیت‌های چین که به قدرت این کشور انجامیده، نیروی انسانی این کشور است، یادآور شد که چینی‌ها برای اعلام حسن‌نیت خود در تفاهم همکاری ۲۵ ساله با ایران، باید تکلیف عملکرد کنلون‌بانک را روشن کنند. به گفته وی چین در اجرای برخی پروژه‌های بزرگ در ایران و اتمام آن براساس قراردادهای منعقد، کارنامه ضعیفی دارد که در توافق جدید و ۲۵ ساله باید مدنظر قرار گیرد. همچنین محمد اتابک، عضو هیات‌رئیس اتاق تهران با اشاره به عملکرد نامطلوب شرکت‌های چینی در پروژه‌های ایرانی، از ضرورت پایش قوی فعالیت چینی‌ها در ایران در صورت انعقاد قرارداد ۲۵ ساله سخن گفت و ادامه داد: در معامله با چینی‌ها باید به طور دقیق بدانیم که چه می‌خواهیم. ناصر ریاحی، عضو هیات‌رئیس اتاق بازرگانی تهران نیز با بیان اینکه کسی با مقوله توسعه روابط با چین مشکلی ندارد توضیح داد: نگرانی عمده آن است که قرارداد بلندمدتی منعقد شود و دولت به دلیل نیاز به نقدینگی، امتیازات و انحصاراتی به طرف مقابل بدهد که دیگر نتوان کاری کرد. ریاحی به این نکته اشاره کرد که چینی‌ها مذاکره‌کنندگانی قوی هستند و افرادی را صرفاً برای مذاکره آموزش می‌دهند. او سپس این پرسش را مطرح کرد که آیا وزارت امور خارجه ایران، مذاکره‌کنندگانی هم‌اورد مذاکره‌کنندگان چینی در اختیار دارد که بتواند یک بازی برد-برد را در این قرارداد شکل دهد؟ علیرضا کلاهی صمدی

دیگر عضو هیات نمایندگان اتاق تهران نیز تمرکز همکاری‌های دو کشور در قالب برنامه ۲۵ ساله، بر فاینانس چین در ایران را به ضرر کشور دانست و گفت: بررسی شیوه همکاری‌های اقتصادی چین با دیگر کشورها نشان می‌دهد که این کشور با بدهکار کردن طرف‌های همکاری خود، از این کشورها امتیازهای فراتر از توافقات می‌گیرد که ایران باید در این رابطه مراقب باشد. همچنین محمدرضا انصاری، دیگر عضو هیات نمایندگان اتاق تهران در ابتدا از علمایی‌فر درخواست کرد که حامل نگرانی‌ها و دغدغه‌های فعالان اقتصادی در باب قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین به مسوولان وزارت امور خارجه باشد. او گفت که تکامل جهان به سمت وسویی می‌رود که قدرتمندان بدون توجه به ضعفا نمی‌توانند به تکامل خود ادامه دهند، اما به نظر می‌رسد چین به قدری سریع رشد کرده که این الزام را درک نکرده است. انصاری، وزارت امور خارجه را به احتیاط در تعامل با چین دعوت کرد و گفت: اگر چین شریک ۱۳۰ کشور جهان است باید حداقل چند مورد از این کشورها مورد بررسی قرار گیرند تا مشخص شود، سرمایه‌گذاری چین در این کشورها چه مزیت‌هایی برای آنها داشته است. عباس آرگون دیگر عضو هیات نمایندگان اتاق تهران نیز گفت: آیا چین حاضر می‌شود تجارت هزار میلیارد دلاری خود با ایالات متحده آمریکا را فدای برقراری مناسبات بلندمدت اقتصادی با ایران کند؟

باچ نمی‌دهیم // در ادامه این نشست، علمایی‌فر، رئیس اداره چین در وزارت امور خارجه با بیان اینکه در نظام بین‌الملل جهانی، اخلاق جایگاه شفاف و روشنی ندارد و کشورها صرفاً به دنبال تامین منافع خود هستند، گفت: بسیاری از قدرت‌های جهانی، طی چند دهه گذشته به نقش و جایگاه کشور چین در عرصه اقتصاد جهانی پی برده و روابط با این کشور را در اولویت سیاست‌های خود قرار داده‌اند؛ چراکه چین را نمی‌توان نادیده گرفت. ضمن اینکه دیپلمات‌های ایران در وزارت خارجه افرادی کارکشته و متخصص هستند که هیچ‌گاه منافع کشور را قربانی نخواهند کرد. علمایی‌فر گفت: وظیفه ما در وزارت امور خارجه این است که ارتباطات را برقرار کنیم، اما این بخش خصوصی است که تعیین می‌کند، از این ارتباط چه بهره‌ای کسب کند. در عین حال باید به این نکته نیز توجه داشت که شرکت‌های چینی نیز براساس منافع خود عمل می‌کنند. آنها با این روش‌ها توانسته‌اند بازارهای جهانی را هم از آمریکا بگیرند. این کارشناس وزارت امور خارجه گفت: وقتی ایران نمی‌خواهد به کشوری مانند آمریکا باچ دهد، چگونه راضی خواهد شد که به چین باچ دهد؟ ما آگاهیم که به این کشور باچ ندهیم و قراردادی را تنظیم کنیم که برد-برد باشد. خبری از واگذاری جزایر نیست در ادامه این جلسه، رئیس اتاق بازرگانی تهران خطاب به اعضای هیات نمایندگان گفت که متن اولیه برنامه راهبردی ایران و چین را برای مطالعه دقیق در اختیار آنان قرار خواهد داد. او افزود: هنوز قراردادی منعقد نشده است. من این برنامه راهبردی یا تفاهم‌نامه را مطالعه کرده‌ام؛ در آن به هیچ وجه سخنی از واگذاری جزایر یا اعطای امتیازات نظامی به میان نیامده و اعداد و ارقامی در آن ذکر نشده است. البته حساسیت بخش خصوصی صحیح است و ما سعی می‌کنیم، نظرات خود را مکتوب کرده و در اختیار دولت و مجلس قرار دهیم. محمدرضا انصاری، عضو هیات نمایندگان اتاق تهران نیز در ادامه پیشنهاد تشکیل کارگروهی مشترک میان اتاق تهران و وزارت امور خارجه برای بررسی بیشتر برنامه همکاری ۲۵ ساله ایران و چین را مطرح کرد.

ظریف در سی‌امین سفر خود به مسکو بیان کرد / تمدید قرارداد ۲۰ ساله ایران و روسیه در دستورکار

دنیای اقتصاد : وزیر امور خارجه ایران که روز سه‌شنبه به منظور دیدار و گفت‌وگو با سرگنی لاوروف همتای روس خود و تقدیم پیام حسن روحانی به ولادیمیر پوتین وارد مسکو شد، در بدو ورود در جمع خبرنگاران عنوان کرد: «متعاقب گفت‌وگوهای آقایان روحانی و پوتین قرار شد گفت‌وگوهایی اینجا صورت بگیرد.» به گزارش خبرگزاری فارس، حسن روحانی و ولادیمیر پوتین ۲۶ تیر ماه تلفنی گفت‌وگو کردند.

روابط راهبردی تهران-مسکو // رئیس‌دستگاه دیپلماسی با اشاره به اینکه روابط جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه راهبردی است، گفت: «در شرایط کنونی که تحولات عمده‌ای در سطح بین‌المللی در حال وقوع است، نیاز است این گفت‌وگوها به صورت مرتب بین ما و دولت روسیه و همین طور سایر دوستان ما مثل دولت چین صورت بگیرد و این سفر به همین دلیل انجام شده است و ان شاء الله نتایج خوبی برای کشور داشته باشد.» ظریف خاطرنشان کرد: «روابط دوجانبه، منطقه و برجام از جمله مواردی است که در این سفر درباره آن گفت‌وگو می‌شود».

تمدید قرارداد ۲۰ ساله // وزیر خارجه در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه مارس سال آینده بیستمین سال توافقات ایران و روسیه است و آیا ایران برنامه‌ای برای تمدید این توافق دارد، گفت: «تمدید قرارداد در دستورکار ماست و اگر دوستان روسی آماده باشند قرارداد بلندمدت دیگری داشته باشیم، قابل بررسی است؛ ولی حتما تمدید قرارداد در دستورکار ماست.» به گزارش خبرگزاری فارس، رئیس‌دستگاه دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران درباره پیامی که از روحانی برای پوتین هم می‌برد، توضیحی نداد و گفت: «اگر قرار بود در تلویزیون عنوان شود که در تهران گفته می‌شد.» محمدجواد ظریف را در این سفر سید عباس عراقچی، معاون سیاسی وزیر امور خارجه همراهی می‌کند. رئیس‌دستگاه دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران ۲۷ خرداد ماه سال جاری نیز سفری یک روزه به مسکو داشت و با همتای روس خود دیدار و گفت‌وگو کرد. این سفر سی‌امین سفر ظریف در دوران تصدی این سمت است.

گفت‌وگوی تلفنی روحانی-پوتین // در گفت‌وگوی تلفنی حسن روحانی رئیس‌جمهور و ولادیمیر پوتین در تاریخ ۲۶ تیر ماه نیز روحانی توسعه همکاری‌های دوجانبه و متوازن با مسکو را در تمام سطوح سیاسی، اقتصادی، علمی و فرهنگی مورد تاکید قرار داد و از رایزنی‌ها و مذاکرات مسوولان دو کشور برای اجرایی و عملیاتی شدن توافقات ابراز خرسندی کرد. رئیس‌جمهور ایران همچنین با اشاره به اهمیت حفظ و اجرای کامل برجام به عنوان یک تعهد بین‌المللی برای طرفین امضاکننده آن، بر مقابله با یک‌جانبه‌گرایی و اقدامات و تلاش‌های اخیر آمریکا برای مقابله با پایان تحریم‌های تسلیحاتی ایران تاکید کرد. رئیس‌جمهور روسیه نیز در این گفت‌وگو در تشریح مواضع این کشور درباره برجام گفت: همچون پنج سال گذشته از این سند بین‌المللی حمایت می‌کنیم و بر اجرا و حفظ آن اصرار داریم.

لزوم تشکیل باشگاه کشورهای تحت تحریم // همچنین کاظم جلالی، سفیر جمهوری اسلامی ایران در مسکو در آستانه سفر محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه به روسیه، در مصاحبه‌ای، پیشنهاد کرد تا ایران، روسیه و چین با هدف مقابله با تحریم‌های آمریکا، باشگاه کشورهای تحت تحریم را تشکیل دهند. به گزارش «ایرنا» جلالی در مصاحبه‌ای با روزنامه کامرسانت روسیه ضمن برشمردن ظرفیت نیروی انسانی جوان، منابع و امکانات کشور، اراده سیاسی، تشریک مساعی و همکاری کشورهای روسیه، چین و ایران را راهگشای مقابله با تحریم‌های آمریکا دانست و گفت: «به نظر من زمان آن رسیده است که یک باشگاه کشورهای تحت تحریم ایجاد کنیم؛ آمریکایی‌ها می‌خواهند روسیه ضعیف باشد، چین از نظر اقتصادی تابع آنها باشد و ایران مستعمره آنها باشد».

بهشت چین برای ریوتینتو

دنیای اقتصاد : ریو تینتو، غول حفاری معدن به تازگی اعلام کرده تقاضا برای سنگ آهن در چین روبه بهبود است. با این حال تقاضا برای این ماده معدنی در ایالات متحده، اروپا و ژاپن کاهش یافته و از این رو می‌توان گفت اقتصاد جهانی به صورت نامتوازنی در حال بهبود است؛ با این حال اشتباهی تمام‌نشدنی چین برای واردات سنگ آهن رونق را

به ریوتینتو بازگردانده است. به گزارش گروه اقتصاد بین الملل روزنامه «دنیای اقتصاد» به نقل از فایننشال تایمز، این شرکت انگلیسی-استرالیایی به تازگی اعلام کرده اشتباهی سیری ناپذیر چین برای سنگ آهن همچنان ادامه دارد؛ درحالی که دولت این کشور در حال افزایش هزینه های توسعه زیرساخت ها در جهت تعدیل پیامدهای اقتصادی کرونا است. با این حال هنوز بهبودی در تقاضای اروپا و آمریکا رخ نداده است و حتی زمانی که این اتفاق بیفتد نیز پیش بینی می شود بهبود تقاضا همراه با شیب آهسته باشد. از سوی دیگر بازار مس آمریکا همچنان در حالتضعیفی است و از سوی دیگر نیز تولیدکنندگان آلومینیوم به دلیل افت شدید فروش خودرو در وضعیت نامناسبی هستند. کسب و کار سنگ آهن ریو موفق شد تا در سه ماه منتهی به پایان ژوئن، ۸۶ / ۷ میلیون تن ترکیبات فولاد را صادر کند که نشان دهنده رشد یک درصدی نسبت به زمان مشابه در سال گذشته و چهارمین عملکرد موفق فصلی تاریخ این شرکت است. ژان سباستین، مدیرعامل ریوتینتو می گوید با وجود چالش های مربوط به وپروس کرونا، تمامی کسب و کارهای ریوتینتو در حال انجام وظایف خود هستند و در فضای افزایش بهای سنگ آهن، فروش و درآمدزایی این بخش نیز رشد یافته است. بهای سنگ آهن در سال جاری با رشد بیش از ۲۰ درصدی به ۱۱۰ دلار برای هر تن رسید و این بهترین رشد قیمت و عملکرد از بین تمامی مواد خام است؛ چراکه تقاضا برای سنگ آهن در چین به شدت روبه افزایش است. چین تنها در نیمه سال جاری ۵۰۰ میلیون تن سنگ آهن خریداری کرده است. در ماه ژوئن نیز این واردات برابر با ۱۰۰ میلیون تن بوده است و این بیشترین آمار واردات سنگ آهن در چین از اکتبر ۲۰۱۷ تاکنون محسوب می شود. دولت چین با اجازه دسترسی بیشتر دولت های محلی این کشور به وام ها برای پروژه های توسعه محور، از ساخت و ساز زیرساخت ها طی ماه های اخیر حمایت کرده است. برای ریوتینتو افزایش بهای آهن بسیار امیدوارکننده است. پیش بینی می شود ریو، بزرگترین تولیدکننده سنگ آهن جهان در سال جاری ۳۲۴ تا ۳۳۴ میلیون تن مواد خام تولید کند و این در حالی است که به گفته مقامات این شرکت، هزینه استخراج و فرآوری این مواد ۱۴ تا ۱۵ دلار برای ریو تمام می شود.

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):

لاوروف: ایران از همه شرایط برای عضویت در سازمان شانگهای برخوردار است

مسکو - ایرنا - سرگئی لاوروف وزیر امور خارجه روسیه گفت که ایران از همه شرایط برای عضویت در سازمان همکاری شانگهای برخوردار است. به گزارش خبرنگار ایرنا، سرگئی لاوروف وزیر امور خارجه روسیه روز سه شنبه در نشست خبری در وزارت امور خارجه روسیه در واکنش به سوالی مبنی بر اینکه ایران در سال ۲۰۰۸ درخواست برای عضویت در سازمان همکاری شانگهای داد و این کشور به عنوان عضو ناظر در سازمان شانگهای حضور دارد و چه مانعی در مسیر عضویت ایران در این سازمان وجود دارد، این مطلب را بیان کرد. وزیر خارجه روسیه گفت: ما هیچ مانعی در مسیر عضویت کامل در سازمان همکاری شانگهای نمی بینیم. وی افزود: بر این باوریم که موقعیت ایران با تمام معیارها برای عضویت در این سازمان مطابقت می کند. گفتنی است در طول دو دهه حیات این سازمان، شمار اعضای آن که در ابتدا شش کشور بودند افزایش یافته به طوری که هند و پاکستان در سال ۲۰۱۷ به عضویت آن درآمدند و کشورهای ایران، افغانستان، بلاروس و مغولستان نیز وضعیت ناظر دارند. با این حال روسیه و چین همچنان بر این سازمان سیطره دارند و نقش اصلی را در آن ایفا می کنند. لاوروف در ادامه گفت: روسیه از همان ابتدا از درخواست ایران برای عضویت در سازمان همکاری شانگهای حمایت کرد. رئیس دستگاه دیپلماسی روسیه خاطرنشان کرد: برای آنکه (درخواست ایران برای عضویت در سازمان همکاری شانگهای) پذیرفته شود نیاز به توافق جمعی وجود دارد که برای بدست آوردن آن تلاش می کنیم. وزیر امور خارجه روسیه در

دی ماه سال گذشته نیز تصریح کرده بود که کشورش از عضویت کامل ایران در سازمان همکاری شانگهای که از آن به وزنه‌ای در برابر "ناتو" و غرب یاد می‌شود، حمایت می‌کند. لاوروف در سخنانی در یک مجمع ژئوپلیتیک در دهلی‌نو خاطرنشان کرد که سازمان همکاری شانگهای دربرگیرنده چین، پنج کشور عضو سابق اتحاد شوروی (روسیه، قزاقستان، تاجیکستان، قرقیزستان و ازبکستان)، هند و پاکستان است. وی افزود: ایران عضو ناظر این سازمان است و ما از درخواست این کشور برای عضویت کامل حمایت می‌کنیم. وزیر خارجه روسیه تأکید کرد: همچنین اکثر کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای از درخواست ایران حمایت می‌کنند و من اطمینان دارم که این درخواست محقق خواهد شد. گفتنی است سفیر جمهوری اسلامی ایران در مسکو نیز به منظور بحث و گفت‌وگو در خصوص دورنمای همکاری‌های ایران و سازمان همکاری شانگهای با نماینده رئیس‌جمهور روسیه در امور این سازمان، دیدار کرد. در دیدار کاظم جلالی و بختیار حکیماف، طرفین در خصوص همکاری‌های جمهوری اسلامی ایران به عنوان عضو ناظر و فعال سازمان شانگهای با اعضای این سازمان در حوزه‌های مختلف از جمله مبارزه با تروریسم و افراط‌گرایی، مبارزه با یکجانبه‌گرایی، همکاری‌های اقتصادی و امنیت اطلاعات در حوزه بین‌المللی تبادل نظر کردند.

آنچه در هیاهوی سیاسی شنیده نشد

تهران- ایرنا- روزنامه اعتماد در گزارشی پیش‌فرض‌های نادرست درباره سند همکاری‌های جامع راهبردی ایران و چین را بررسی کرد و آورد: چند و چون و چرایی تلاش ایران و چین برای رسیدن به سند همکاری‌های راهبردی دوجانبه با دورنمای ۲۵ سال همچنان سوژه‌ای داغ در فضای مجازی و البته رسانه‌ای ایران است که موافقان و مخالفان بسیاری دارد. در ادامه گزیده‌ای از این گزارش را می‌خوانیم: مخالفت‌ها با توسعه رابطه دو کشور در قالب متنی که هنوز نام خام «سند» را یدک می‌کشد در شرایطی صورت گرفته که تهران و پکن همچنان در مرحله جابه‌جایی پیش‌نویس‌های خود هستند و حتی از منظر حرفه‌ای نمی‌توان گفت که دو کشور وارد روند مذاکره بر سر یک پیش‌نویس واحد مورد توافق اولیه شده‌اند. با این همه داستان «سند همکاری‌های راهبردی ایران و چین» هم مانند هزار و یک پرونده دیگر است که از گمانه‌زنی‌ها در کف فضای مجازی راه خود را بی‌اندک تحقیق رسانه‌ای به فضای مطبوعاتی باز می‌کند و همزمان دفاع از و حمله به سندی آغاز می‌شود که هنوز یک متن رسمی منتشر شده از آن برای قضاوت در دست نیست. تا مقام‌های رسمی در کشورمان دست به دست بدهند و با موج به راه افتاده علیه این توسعه همکاری با ابزار شفاف‌سازی مقابله کنند. جدا از دلوایسی‌های مشروع افکار عمومی درباره هر توافقنامه، معاهده یا سند همکاری میان ایران و کشور ثانی، آنچه بر آتش این معرکه افزود اطلاع‌رسانی مغرضانه، هدفمند و مخرب رسانه‌های فارسی زبان مخالف نظام جمهوری اسلامی ایران و البته حساب‌های توییتری وزارت امور خارجه ایالات متحده به زبان فارسی و همچنین حساب توییتری منتسب به رژیم صهیونیستی بود.

بیانیه مشترکی که مخالفان نخواندند // بخش عمده‌ای از این انتقادهای ردیف شده ریشه در بی‌اطلاعی از جزئیات تفاهم اولیه ایران و چین برای قاعده‌مند کردن رابطه سیاسی، نظامی، امنیتی و اقتصادی دارد. در حالی که برخی منتقدان از پنهانکاری دولت در مقوله تنظیم این سند سخن می‌گویند نکته قابل توجه آن است که شی جین پینگ، رئیس‌جمهور چین در بهمن‌ماه ۱۳۹۴ و درست یک ماه پس از اجرایی شدن توافق هسته‌ای ایران با ۱+۵ وقت به تهران آمد و در همان سفر برای نخستین بار به شکل رسمی در بند ۶ بیانیه مشترک روسای جمهور به آغاز رایزنی‌ها برای رسیدن به سند همکاری‌های مشترک اشاره شد. در این بند آمده بود: «نظر به اراده راسخ طرفین برای توسعه روابط دو کشور و با توجه به مکمل بودن ظرفیت‌های اقتصادی و همچنین وجود زمینه‌های مختلف همکاری در عرصه‌های انرژی، زیرساختی، صنعتی، فناوری و سایر زمینه‌های مشترک، دو طرف توافق

می‌کنند رایزنی‌ها و مذاکرات لازم جهت انعقاد قرارداد همکاری‌های جامع ۲۵ ساله را در دستور کار قرار دهند.» یک منبع آگاه در این باره به «اعتماد» می‌گوید: مکاتبه‌ها درباره اراده سیاسی دو کشور برای تنظیم سند همکاری‌های راهبردی چند ماه قبل از سفر رئیس‌جمهور چین به ایران در بهمن ماه ۱۳۹۴ صورت گرفته بود و این امر هم طبیعی است چرا که مقام‌های ارشد دو کشور نمی‌توانستند در مدت زمان ملاقات رسمی کوتاه درباره جزئیات اولیه تلاش برای رسیدن به چنین ساز و کاری با هم گفت و گو کنند». پس از آن تاریخ در شهریور ماه ۱۳۹۸، محمدجواد ظریف در سفر به چین باز هم از موضوع نقشه راه همکاری راهبردی فراگیر میان ایران و چین به عنوان یکی از سوژه‌های مورد بحث در گفت‌وگو با همتای چینی نام برد و پس از پایان سفر نیز در یک توییت به این موضوع اشاره کرد. لذا ادعای پنهانکاری در این زمینه ریشه در عدم تعقیب این مساله در اخبار منتشر شده از رایزنی‌های مقام‌های دو کشور دارد و نه تلاش تهران و پکن برای مخفی‌کاری.

سند بالادستی که نقشه راه است // نکته دیگر درباره ماهیت این سند است؛ این سند یک «نقشه راه» برای توسعه همکاری‌های سیاسی، اقتصادی، تجاری، نظامی و امنیتی دو کشور است. در این سند مطلقاً هیچ عدد و رقمی و هیچ گونه امتیاز یا حق انحصار خاصی به چشم نمی‌خورد. به اصطلاح این سند یک سند بالادستی است و این قراردادهای معطوف به این سند هستند که مهم هستند. بر این اساس پس از نهایی شدن سند، تأیید آن در مجراهای قانونی دو کشور و ورود این سند بالادستی به مرحله اجرا، هر بند سند قراردادهای اجرایی جداگانه‌ای را می‌طلبد و بر همین اساس است که در این سند رقم خالصی که نشان‌دهنده حجم معامله‌ها باشد وجود ندارد. پس از نهایی شدن سند باید دید که قراردادهای جداگانه ذیل هر بند این سند چگونه پیش خواهند رفت و می‌توان گفت که تضمین این سند در اجرای قراردادهای تابع آن است. نکته قابل توجه دیگر این است که هیچ کدام از بندهای این سند قید زمانی ندارند و آنچه با عنوان دوره ۲۵ ساله یاد می‌شود برای دوره اجرای کلیت این نقشه راه است و این کمیت و کیفیت قراردادهای تابع هر بند است که مدت زمان آن قرارداد میان دو کشور را مشخص می‌کند. سند همکاری‌های جامع راهبردی سند اجرایی نیست و در آن پروژه ویژه‌ای تعریف نشده یا پولی جابه‌جا نمی‌شود. در جمع‌بندی این بخش به زبان ساده باید گفت که در این سند بین سطوح مهم‌تر از کلیتی خواهد بود که فعلاً دو طرف در حال مذاکره روی آن هستند.

سندی که نهایی نشده چگونه در مجلس مطرح شود؟ // یکی دیگر از انتقادهای وارد شده به این سند عدم طرح آن در مجلس شورای اسلامی است که البته توضیحات داده شده در بندهای پیشین تا حدودی پاسخ این جرایبی را هم داده است. اصولاً طرح هر گونه برنامه همکاری در مجلس شورای اسلامی به نحوه تنظیم قرارداد یا توافقنامه یا تفاهمنامه فوق بستگی دارد. در شرایطی که هنوز ایران و چین درباره عنوان این سند هم به تفاهم نهایی نرسیده‌اند، نمی‌توان انتظار داشت که ساز و کار ارایه این سند به نهادهای داخلی دو کشور مشخص شده باشد. علاوه بر این، دو کشور سیستم‌های حقوقی متفاوتی با هم دارند و باید در تفاهم نهایی مشخص بشود که مثلاً طرف چینی می‌خواهد این سند را در چه سطحی به تصویب برساند. میزان تعهدی که در متن این سند می‌دهد از چه مجرای حقوقی در این کشور عبور خواهد کرد. طبیعتاً باید تناسب میان مرجع تأییدکننده این سند در دو کشور وجود داشته باشد و به عنوان مثال اگر طرف چینی سند را در سطح سندی با تأیید یک وزارتخانه نگاه دارد ایران هم باید در همین سطح با سند برخورد کند.

همکاری از سر ناچاری یا اتحاد راهبردی؟ // یکی دیگر از مسائلی که در تحلیل‌های اتفاقا جدی‌تر و به دور از فضای هیجانی مجازی به چشم می‌خورد این سوال است که آیا مجموعه تحولاتی که در سه سال و نیم اخیر پیرامون ایران رخ داد منجر به گردش به شرق ایران شد؟ تحولاتی شامل خروج ایالات متحده از توافق هسته‌ای با ایران، بازگرداندن تحریم‌های هسته‌ای، وادارسازی سایر کشورها به تبعیت از تحریم‌های یک‌جانبه ایالات متحده و البته ضعف کشورهای اروپایی در ایستادگی مقابل زیاده‌خواهی‌های سیاسی و قلدرمآبی اقتصادی دونالد ترامپ.

پاسخ به این سوال از یک زاویه خیر و از منظری دیگر بله است. اگر سفر رئیس‌جمهور چین به ایران در بهمن ماه ۱۳۹۴ را مبدا زمانی آغاز تلاش‌های دو کشور برای رسیدن به سند همکاری‌های راهبردی جامع فرض کنیم که شواهد نیز با این فرضیه در تطابق است می‌توان گفت که اراده تهران و پکن برای توسعه رابطه تحت تأثیر ناامیدی از غرب در سایه خروج ایالات متحده از برجام نبوده است. رئیس‌جمهور چین یک هفته پس از اجرای برجام و در حالی که کمپانی‌های اروپایی در سیقت با چین و روسیه برای ورود به ایران بودند در دیدار با همتای ایرانی بحث چارچوب‌دار کردن رابطه را مطرح کرد. بنابراین می‌توان گفت که اتفاقاً در روزهای رونق برجام بود که تهران و پکن در مسیر تعریف نقشه راهی برای رابطه ۲۵ ساله پیش رو قرار گرفتند اما آیا این اراده در نتیجه بدعهدی‌های غرب سرعت عمل بیشتری به خود نگرفت؟ پاسخ قطعاً بله است. زمانی که کشوری تحت تحریم‌های یک‌جانبه‌ای قرار می‌گیرد که ماهیت تنبیه فرامرزی دارند طبیعتاً در انتخاب شریک طولانی‌مدت علاوه بر نیازهای اقتصادی، شرایط جوی بازار جهانی باید شرایط تحریمی خود را هم مدنظر بگیرد. یکی از دلایل مخالفت‌ها با سند همکاری چین و ایران که بدون اطلاع از حتی یک بند این سند، کلیشه‌ها افتاده در ذهن ایرانی است که چین و روسیه از تحریم در ایران سود برده‌اند و اتفاقاً چینی‌ها در یک دهه گذشته کم و بیش مانند کشورهای غربی رفتار کرده‌اند و از پروژه‌هایی که در ایران برعهده گرفته بودند، عقب نشستند. کلیشه‌ای که اتفاقاً مصداق‌های بسیاری هم در تایید آن وجود دارد اما در برابر این واقعیت غیرقابل انکار این اتفاق اثبات شده هم وجود داشته و دارد که غرب در مقاطعی نخواست به نتوانسته با ایران همکاری بلندمدت یا حتی میان مدت متداوم داشته باشد. امروز ما در برابر این واقعیت غیرقابل انکار قرار داریم که چین به سرعت در حال فتح بسیاری از حوزه‌ها در سطح بین‌المللی است. به باور بسیاری از کارشناسان سیاسی و اقتصادی، در بدبینانه‌ترین حالت چین تا ۲۰۲۵ به اقتصاد اول دنیا تبدیل خواهد شد. در دو سال گذشته چینی‌ها تولیدکننده و صادرکننده نخست در سطح جهانی بودند. آیا ایران باید این فرصت را از دست بدهد یا با استفاده از نیاز چین به ایران به راهبردی میان‌مدت و تضمین شده برای همکاری با این کشور دست پیدا کند؟ پس از هياهو در رسانه‌های فارسی‌زبان مخالف نظام ایران درباره سند راهبردی همکاری‌های جامع ایران و چین، تحلیلگران رسانه‌های بین‌المللی آغاز به انتشار نظرات خود درباره معنای سیاسی و اقتصادی این تفاهم بلندمدت میان ایران و چین کردند. در تمام این تحلیل‌ها یک خط واحد وجود داشت با این عنوان کلی که ایالات متحده با سیاست فشار حداکثری و اروپایی‌ها با تسلیم شدن به این سیاست، ایران را به دامان شرق فرستادند. هر چند که ایران و چین از پیش از ناکامی غرب در وفای به عهد در برجام عزم خود را برای توسعه رابطه جزم کرده بودند اما تعلل‌های غرب به موتور محرکه‌ای برای تسریع روند به نتیجه رسیدن سند همکاری‌های جامع راهبردی میان دو کشور تبدیل شد. گام بلند ایران برای تعریف رابطه‌ای همه‌جانبه با چین به غربی‌ها این پیام واضح را داد که انتخاب‌های ایران محدود نیستند و البته که اروپایی‌ها هم پیام را گرفته و از تبدیل شدن چین به شریک بلندمدت ایران احساس خطر کرده‌اند. امروز چین برای تکمیل پازل جهانی خود چه در حوزه شرکای تجاری و چه دوستان سیاسی به ایران نیاز دارد و هر چند که امروز چینی‌ها نفت کشورهای دیگر را جایگزین نفت ایران کرده‌اند اما آیا تحریم ایران مادام‌العمر خواهد بود؟ ایران عرضه‌کننده بزرگ انرژی است و البته که کشوری چون عربستان سعودی هم برای تامین نیازهای نفتی چین در نقشه وجود دارد اما وابستگی عربستان و دیگر کشورهای نفت خیز منطقه خلیج فارس به ایالات متحده که در رقابت تنگاتنگ با چین در همه عرصه‌ها است آنها را به فروشندگانی غیرقابل اطمینان برای پکن تبدیل کرده است. طبیعتاً توسعه رابطه اقتصادی و تجاری نه فقط برای ایران که برای هر کشوری با ریسک‌های بسیار همراه است اما در جهان امروز این همپوشانی منافع سیاسی، امنیتی و اقتصادی است که تضمین اجرای اسنادی بالادستی نظیر سند همکاری‌های جامع راهبردی میان ایران و چین می‌شود.

عضو هیات ریسه اتاق ایران: دفتر تجاری ایران در چین راه‌اندازی می‌شود

تهران- ایرنا- عضو هیات ریسه اتاق ایران از برنامه‌ریزی معاونت امور بین‌الملل این نهاد برای راه‌اندازی دفتر تجاری در کشور چین با محوریت همکاری شرکت‌های بزرگ دولتی خبر داد. به گزارش روز سه شنبه اتاق ایران، «غلامحسین جمیلی» طی نشست با نمایندگان تعدادی از شرکت‌های بزرگ دولتی با اشاره به تکلیف ستاد اقتصاد مقاومتی و درخواست وزارت امور خارجه و سازمان توسعه تجارت به اتاق ایران برای راه‌اندازی دفتر تجاری در کشورهای هدف و منطقه، از برنامه تأسیس دفتر تجاری با محوریت اتاق مشترک ایران و چین و همکاری شرکت‌های بزرگ دولتی در چین خبر داد. عضو هیات ریسه اتاق ایران اظهار داشت: شرایط در حال تغییر است و برای حضور در بازارهای بین‌المللی، فشارهای بسیاری بر شرکت‌های ایرانی وارد می‌آید و از طرفی برای حمایت از این شرکت‌ها تکالیفی به عهده اتاق ایران گذاشته شده که در همین راستا لازم است قدم‌هایی را برداریم. جمیلی با اشاره به رویکرد اتاق ایران در راستای گسترش بازارهای صادراتی کشور، خدمت‌رسانی، بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود و همسو کردن تلاش‌هایی که در این مسیر صورت می‌گیرد، تأکید کرد: بسیج امکانات و ایجاد یک قانون قدرتمند برای بازتاب بهتر فعالیت‌های تجاری و اقتصادی در کشور چین، آن چیزی است که دنبال می‌کنیم. بدون شک همراهی شرکت‌های بزرگ با این ماجرا ضرب‌آهنگ تأسیس دفتر تجاری اتاق ایران را سریع‌تر و آسان‌تر خواهد کرد. به گفته وی، آنچه حضور و مشارکت در این برنامه را معنا می‌دهد، نوسانات و تغییراتی است که در آینده رخ می‌دهد چراکه شرایط تجارت و سرمایه‌گذاری برای ایرانیان تا همیشه بر همین منوال نخواهد بود. جمیلی توجه به برنامه‌های بلندمدت در این دفتر تجاری را رویکرد اصلی آن عنوان کرد و افزود: مشارکت شرکت‌های بزرگ می‌تواند شأن و جایگاه این دفتر تجاری را بالا ببرد و در مقابل این مرکز نیز قادر به ارائه خدمات کیفی و کمی‌تر به افراد خواهد شد. عضو هیات ریسه اتاق ایران در ادامه به اثرگذاری اتاق مشترک ایران و چین اشاره و تأکید کرد: این اتاق مشترک در کشور چین از جایگاه خوبی برخوردار بوده و انعکاس آنچه از سوی اتاق مشترک مطرح شود، جلوه و اعتبار متمایزی در این کشور دارد. بنابراین در این شرایط می‌توان از فرصت موجود بهترین بهره را ببریم و تلاش داریم تا قبل از پایان سال میلادی جاری این دفتر را راه‌اندازی کنیم. همچنین مجیدرضا حریری، رئیس اتاق مشترک بازرگانی ایران و چین با اشاره به سخت شدن شرایط کار در کشورهای مختلف از جمله چین برای شرکت‌های ایرانی، تأسیس این دفتر تجاری را که به منزله سفارت اقتصادی جمهوری اسلامی ایران است را راهکاری برای حل مسائل و دغدغه‌های شرکت‌های فعال در این بازار دانست و می‌توان با هم‌افزایی و همکاری یکدیگر، مشکلات را برطرف کرد و راه را برای ادامه فعالیت‌های صادراتی و وارداتی باز نگه داشت. حریری با توجه به نیاز شرکت‌های مختلف به اطلاعات از بازار هدف و مقررات حاکم بر آن گفت: اتاق‌های مشترک همواره یکی از وظایفی که به عهده داشته‌اند این بوده تا اطلاعات موردنیاز شرکت‌ها و اعضای خود را از بازار کشور هدف، ارائه دهند. این موضوع یکی از خدماتی است که توسط دفتر تجاری ارائه خواهد شد. مشاوره‌های حقوقی، تحلیل بازار چین و اعتبارسنجی مشتریان چینی نیز توسط اتاق مشترک انجام می‌شده و خواهد شد. وی تصریح کرد: در این برهه زمانی رویکرد اصلی، توسعه صادرات است. در نتیجه توان خود را بر این موضوع متمرکز کرده‌ایم. بدون شک بازاریابی و تلاش برای حضور گسترده‌تر محصولات و خدمات ایرانی در حوزه‌های مختلف از جمله برنامه‌هایی است که دنبال می‌کنیم. بر اساس برنامه دوره نهم هیئت ریسه اتاق ایران، دفتر بازاریابی به منظور توسعه صادرات برون مرزی حداقل در پنج کشور هدف از جمله چین، هند، ترکیه، عراق و امارات تا پایان دوره باید تأسیس شوند که در حال حاضر دفتر تجاری اتاق ایران در دو شهر آستاراخان روسیه و دمشق سوریه در مرحله فعال‌سازی است.

سومین نشست فرهنگی چین و ایران برگزار شد

پکن- ایرنا- سومین نشست مجازی «روابط فرهنگی چین و ایران» امروز سه شنبه با حضور اساتید و پژوهشگران ایرانی و چینی و به صورت ویدیو کنفرانس برگزار شد. به گزارش ایرنا این همایش با همت و همکاری رایزنی فرهنگی سفارت جمهوری اسلامی ایران در چین، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشگاه فرهنگ و زبان پکن و مرکز مطالعات فرهنگی روابط راهبردی برگزار شد. در این همایش که با حضور «عباسعلی وفایی» رایزن فرهنگی ایران در چین، «شجاع احمدوند» معاون آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی، «جیا لیه یینگ» رییس دانشکده روابط بین الملل دانشگاه زبان و فرهنگ، «احمد علی حیدری» عضو هیات علمی دانشگاه علامه و «یانو جیده» مدیر مرکز ایران شناسی دانشگاه یونان چین برگزار شد روابط فرهنگی ایران و چین مورد بررسی قرار گرفت. «شجاع احمدوند» استاد دانشگاه علامه طباطبائی در این نشست ضمن ارایه مطلبی با عنوان «نقش سنت های فکری باستانی در توسعه روابط فرهنگی ایران و چین» به پاسخ این سئوال پرداخت که چرا در روابط سیاسی و فرهنگی میان دو ملت گاهی ابهام ها و تردیدهای اثرگذاری نسبت به اهداف و رفتار طرف مقابل وجود دارد؟ و افزود: کم اطلاعی و یا بی توجهی به پیشینه تاریخی می تواند از عوامل مهم این گونه تردیدها محسوب شود اطلاع زیادی از پیشینه و قرابت مفاهیم این دو تمدن وجود ندارد. او گفت: اندیشمندان دو کشور می توانند در نشست ها و گفت و گوهای از این نوع، این مفاهیم را از سرمنشا آن جدا کرده و به زمان حاضر بیاورند و با نزدیک کردن آنها به یکدیگر، تعامل و گسترش روابط فرهنگی میان دو ملت را به لحاظ علمی و نظری توجیه کنند. این استاد دانشگاه علامه طباطبائی تمرکز بر شخصیت های کلیدی دو فرهنگ، تاسیس نهادهای علمی مشترک برای اقداماتی چون گسترش زبان فارسی و چینی در دو کشور، همکاری با نهادهای فرهنگی دو کشور مانند کنفرانس بین المللی کنفوسیوس و نهادهای مشابه در ایران؛ استخراج دستورالعمل های اجرایی از اندیشه های فلاسفه دو کشور و انجام مطالعه در این وجوه می تواند راهکارهایی برای تعامل اندیشمندان دو فرهنگ به عنوان میزبانان سیاست فراهم کند. «احمد علی حیدری» عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی هم در ضمن ارائه مقاله ای با عنوان «مؤلفه های روشنگری اسلام و چین، آیا روشنگری فقط غربی است؟» گفت: اینک که چین به اقتصاد کاپیتالیستی بازار پای گذاشته است کوشش می کند با مصالحه عناصر سنتی فرهنگ خود با روزگار مدرن، دیگر بیری در بند نباشد بلکه دوباره به وسعت جنگل بی انتهای سنت خود بازگردد و از درافتادن به ارزش های خودبنیاد عصر روشنگری احتراز کند و روشنگری خاص خود را احیاء کند. او گفت: روشنگری چینی، گرچه در ظاهر مشابهت هایی با عناصر روشنگری اروپایی دارد اما توان گشودگی ویژه اش رو به دیگران که ریشه در باورهای چندخدایی دارد و نیز بهره مندی اش از عقل آمیخته به خیال و اسطوره که می تواند به خشونت راسیونالیسم منتهی نگردد، مؤلفه هایی رهایی بخش اند که با اتکاء به آنها می تواند از وجوه تخریبی روشنگری غربی فاصله گیرد. این استاد دانشگاه علامه افزود: اگر چین در کوشش برای تعیین راهبردهایی برای خیزش، در رجوع به آراء روشنگرانه باستانی به این نتیجه رسیده است که از استراتژی فروپاشی نیم بند اتحاد جماهیر شوروی و یا ایستایی مدل ژاپن اجتناب کند و راهی را در جهت تعامل با افکار جهانی بگشاید، آیا این خود، خروجی، مخاطره آمیز و رومانتیک، در عین حال رهایی بخش به سمت و سوپی نیست که بر مبنای همکاری های فراملی، سعادت را برای همه اعضای خانواده بشری رقم زند؟ وی در پایان تصریح کرد: پاره ای از استراتژیست های چینی با تکیه بر شواهد تاریخی و سنت مأثور اقلیم میانه اشان دور نمی بینند که در انتظام بین المللی «هم نوا»ی سرزمین خود، بر مبنای اصل لیاقت باستان، حتی از کارآمدی و شایستگی اندیشمندان مستعد خارجی و غیربومی بهره مند شوند، کسانی که شاید بیش از هفتاد درصد کادر راهبر کشورشان را در آینده تشکیل دهند. «یانو جیده» مدیر مرکز ایران شناسی دانشگاه یونان چین هم در این نشست با ارایه مقاله ای با عنوان «مطالعات ایران شناسی در چین» افزود: ایران و چین هر دو دارای تمدن باستانی در سطح جهانی هستند که در انتهای شرقی و غربی جاده ابریشم باستانی واقع شده اند، چین در انتهای شرقی و نقطه شروع جاده ابریشم و ایران در انتهای غربی و نقطه تلاقی

جاده ابریشم زمینی و دریایی است. دکتر «جیا لیه پینگ» رئیس دانشکده روابط بین الملل دانشگاه زبان و فرهنگ هم مقاله ای با عنوان «بررسی همکاری های ایران و چین تحت شرایط تغییرات بزرگ» ارائه کرد و گفت: روابط حسنه ایران و چین از قدمت طولانی برخوردار بوده و ریشه در دوران های تاریخی دارد در سال ۱۹۷۱ دو کشور روابط سیاسی خود را به طور رسمی ایجاد کردند در سال ۱۹۷۹ بعد از تاسیس جمهوری اسلامی ایران روابط دو کشور عمیق تر شد و سال ها است که چین همواره شریک برجسته ای برای ایران در فعالیت های اقتصادی بوده است.

تحلیل گر صرب / توافق ایران و چین، چوب لای چرخ آمریکا

بلغراد - ایرنا - خبرگزاری اسپوتنیک روز سه شنبه در گزارشی نوشت: برنامه جامع همکاری ایران و چین و که این روزها به یکی از اخبار مهم جهان تبدیل شده، به مثابه چوب لای چرخ سیاست های خصمانه دولت واشنگتن نسبت به جمهوری اسلامی است. بخش زبان صربی اسپوتنیک در این گزارش که به قلم «نیکولا یوکسیموویچ» خبرنگار و تحلیلگر صرب در امور مسایل بی المللی نوشته شده است، اعلام کرد: در پیش نویس این موافقت نامه چنین نوشته شده که چین تا ۲۵ سال آینده حدود ۴۰۰ میلیارد دلار در بخش های گوناگون در ایران سرمایه گذاری می کند و ایران در مقابل آن به کشور چین که یکی از بزرگترین مصرف کنندگان انرژی دنیا است نفت به قیمت مساعد می فروشد. یوکسیموویچ در این گزارش، به نقل از "بوریسلاو کورکودلوویچ" یکی از کارشناسان روابط ایران-چین و تحلیل گر سابق خبرگزاری دولتی صربستان «تانیوک»، نوشت: مسائل اقتصادی موافقت نامه مشخص شده و بین دو طرف (ایران و چین) به توافق رسیده است اما این دو کشور در زمینه نظامی و امنیتی هنوز در حال گفت وگو هستند. کورکودلوویچ معتقد است چنانچه موافقتنامه به تأیید برسد و نهایی شود از اهمیت راهبردی فوق العاده بالایی برخوردار است. ایران یکی از کشورهای اصلی منطقه غرب آسیا و خاورمیانه است که از یک سو دچار تحریم های شدید آمریکا و از سوی دیگر با ویروس همه گیر کرونا درگیر است که برای امضای این موافقت نامه امید زیادی دارد. بنا به اظهارات کورکودلوویچ؛ پیش نویس این موافقت نامه صدها طرح ساختارهای زیربنایی- راه آهن سریع السیر، فرودگاه و خط ریلی زیرزمینی و ... را شامل می شود. وی گفت: بندی از این موافقت نامه شامل سرمایه گذاری چین در صنایع نفتی ایران است و همچنین سرمایه گذاری قابل توجهی حدود ۲۲۸ میلیارد دلار در ساختارهای زیربنایی ایران پیش بینی شده است که از آن جمله، گسترش شبکه ریلی ایران است. از این طریق راه ارتباطی ایران با جمهوری تاجیکستان، ترکمنستان، قزاقستان، قرقیزستان از کشورهای آسیای مرکزی باز می شود و از این طریق در واقع بین ایران و استان های غربی چین ارتباط زمینی برقرار می شود . کورکودلوویچ در ادامه این گفت و گو گفت: بندرهای ایران و پاکستان می تواند از جنبه های جالب موافقت به شمار روند. بندر چابهار در ایران که هند به آن چشم دوخته بود و قول سرمایه گذاری سنگین را داده بود، اما بنظر می آید که هند به خاطر تحریم های آمریکا فعالیت چندانی را انجام نداده و اکنون چین به عنوان یک سرمایه گذار مهم وارد عمل شده است. به نظر می رسد ایران قصد دارد بندر چابهار را به بندرهای پاکستان وصل کند که یک رقابت بزرگ بین ایران و عربستان سعودی، امارات متحده عربی و شاید هم قطر خواهد بود که در اینصورت به یک صحنه ژئوپلیتیکی تبدیل می شود. بنا به اظهارات کورکودلوویچ؛ احتمالا گفت و گوهای موافقت نامه ایران و چین از زمان سفر «شی جین پینگ» رهبر چین به تهران در سال ۲۰۱۶ آغاز شده است.

رئیس دانشکده روابط بین الملل دانشگاه پکن؛ همکاری های تهران - پکن بنیان محکمی برای گسترش روابط است

پکن- ایرنا- رئیس دانشکده روابط بین الملل دانشگاه زبان و فرهنگ پکن در واکنش به برنامه ۲۵ ساله همکاری های چین و ایران گفت: این برنامه یک اساس و بنیان محکم برای گسترش روابط دو جانبه پس از شیوع ویروس کرونا است. جیا لیه پینگ» شامگاه سه شنبه در نشست روابط فرهنگی ایران و چین که به صورت ویدیو کنفرانس برگزار شد با اشاره به برقراری روابط رسمی دو کشور در سال ۱۹۷۱ و عمیق تر شدن سطح مناسبات پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹ میلادی، از چین و ایران به عنوان دو شریک تجاری و اقتصادی و دو همکار و دوستان همه فصول یاد کرد. او ادامه داد: دو کشور در سال ۲۰۰۶ میلادی نیز قرارداد سرمایه گذاری امضا کردند و به رغم تحریم های آمریکا در سال های گذشته و حتی پس از برجام، چین از توافق بین المللی سال ۲۰۱۵ میلادی پاسداری کرد و آن را مورد حمایت قرار داد و همزمان برای حفظ روابط دوستانه با ایران کوشا بوده است. جیا به طرح راه ابریشم جدید چین اشاره کرد که از حمایت گسترده ایران برخوردار شده است و افزود که دو کشور در سال ۲۰۱۶ میلادی نیز تفاهمنامه را برای ایجاد روابط راهبردی مشارکتی امضا کردند و این یک نقطه عطف تاریخی در مناسبات آنها محسوب می شود. به گفته این کارشناس چینی، بعد از برگزاری نوزدهمین کنفره ملی حزب کمونیست چین، دو کشور روابط سیاسی خود را به طور فعالانه ای تعمیق کرده و اعتماد استراتژیک را افزایش دادند دو طرف در سایه حمایت های متقابل و نیز در چارچوب طرح «یک جاده - یک کمربند» به عنوان شاکله اصلی، همکاری های همه جانبه خود را ارتقا دادند و با تکیه بر اهمیت شکست تروریسم به پیشبرد همکاری های امنیتی اقدام کردند و همزمان در زمینه های فرهنگی و علوم انسانی همکاری ها فزاینده بوده است. جیا به خروج دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا از برجام اشاره کرد و گفت: دولت چین چندین بار پابندی خود به برجام و اجرای آن را اعلام کرد و از طریق شورای امنیت نیز داوطلبانه نقش میانجی گری دیپلماتیک را بر عهده گرفت و سعی در بازگرداندن کشورهای مرتبط به میز مذاکره داشته و برای اجرای برجام از هیچ تلاشی فروگذار نکرده است. رئیس دانشکده روابط بین الملل دانشگاه زبان و فرهنگ پکن اظهار کرد: در طرف دیگر دولت ایران نیز به روابط حسنه خود با چین ادامه داده و بی وقفه از طرح "یک جاده، یک کمربند" حمایت کرده است ایران به عنوان عضو ناظر سازمان همکاری های شانگهای در خواست عضویت رسمی خود را نیز اعلام کرده است این کشور هم چنین بر حفظ تمامیت ارضی چین تاکید کرده است. جیا با اشاره به تحریم های آمریکا خاطر نشان کرد که این موضوع چالش هایی را ایجاد کرده اما چین و ایران هنوز شرکای بزرگ تجاری هستند و در زمینه تجارت دو جانبه همکاری ها وسیع است و کرونا نیز نتوانسته است این همکاری ها را کاهش دهد. وی به همکاری های فرهنگی دو کشور نیز اشاره کرد و گفت: از جمله این همکاری ها تفاهمنامه «تاسیس صندوق مشترک حمایت از توسعه علم و فناوری جاده ابریشم بین آکادمی علوم چین و دفتر معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری» است. رئیس دانشکده روابط بین الملل دانشگاه زبان و فرهنگ پکن تصریح کرد: برنامه های آموزش زبان چینی و ایجاد مرکز چین شناسی در دانشگاه علامه طباطبایی در چهاردهم آوریل ۲۰۱۹ به عنوان اولین مرکز تخصصی پژوهش پیرامون مسائل چین، همکاری های علمی و فرهنگی، پژوهش های خاورمیانه و برگزاری جلسات تخصصی فرهنگی و از جمله درباره امور زنان حتی جلسات مجازی و عرصه های باستان شناسی، موزه شناسی، فرش شناسی، فیلم، سریال، موسیقی، عکاسی و دیگر زمینه های علمی و هنری همکاری های طرفین است. جیا روابط چین و ایران را تاریخی و دیرینه توصیف کرد و گفت: پس از خروج آمریکا از توافق برجام و اعمال تحریم ها و فشارهای حداکثری، اگرچه تهران همچنان تعهداتش را عملی کرده است با این وصف آمریکا کماکان به پیشبرد راهبردی یکجانبه و زورگویی در مناطق مختلف از جمله آسیا و اقیانوس آرام ادامه می دهد و چین و ایران و بسیاری از کشورهای دیگر را تحریم کرده است در زمینه های نظامی، تجاری، مالی، علمی، فنی و پزشکی بر چین فشار می آورد و از ورود به مسایل داخلی چین ابایی ندارد و چین نیز می کوشد تا با همه توان از حقوق و منافع ملی خود حراست کند. وی با اشاره به مخالفت ایران و چین با یکجانبه گرایی آمریکا و همکاری آنها در

سازمان های بین المللی افزود: دو کشور معتقدند که به جز دولت ها، حل و فصل مسائل دنیا نیازمند تکیه بر سازمان های بین المللی از جمله سازمان ملل متحد، بانک جهانی، سازمان تجارت جهانی، صندوق بین المللی پول و غیره است. رئیس دانشکده روابط بین الملل دانشگاه زبان و فرهنگ پکن ادامه داد: آمریکا بر اساس منافع خود به صورت یکطرفه از معاهده هایی همچون برجام، "توافق نامه آب و هوایی پاریس"، "شورای حقوق بشر سازمان ملل"، "پیمان ممنوعیت تولید موشک های هسته ای میان برد"، "سازمان یونسکو"، "سازمان بهداشت جهانی" و غیره خارج شده است که تمام این رفتارها مخالفت مشترک ایران و چین را نیز به دنبال داشته است. جیا با یادآوری اینکه دو کشور در زمینه های اقتصادی مکمل یکدیگر هستند گفت: تهران و پکن در زمینه های علمی، فنی و انرژی نیز به یکدیگر نیاز دارند در چارچوب راه ابریشم جایگاه ایران مهم است افزایش همکاری راه را برای ورود طرفین به بازار جهانی بازتر می کند نباید فراموش کرد که ایران حلقه ای مهم در حمل و نقل کالای چین به آسیا و اروپا است. به گفته وی در حال حاضر چگونگی شکستن محدودیت های دلار و نفت و دستیابی به آزادی تجارت موضوع برجسته ای است که بسیاری از کشورهای جهان با آن روبرو هستند در تجارت نفت، استفاده از روش های تسویه حساب ها بر اساس یوان بین چین و ایران می تواند تأثیر منفی ایالات متحده در کنترل قیمت ملی نفت را کاهش داده و هم چنین می تواند برای دو کشور قدرت سخن گویی در تعیین قیمت انرژی در بازار بین المللی را فراهم آورد و توانایی آنها در تضمین معاملات انرژی را افزایش دهد. وی در بخش دیگری از اظهاراتش مسائلی چون تبعیض قومیتی، تبعیض جنسیتی، جنگ بین طبقه سرمایه دار و کارگر، اختلاف بین فقیر و غنی و نقض فاحش حقوق بشر را از مشکلات بزرگ جامعه غرب دانست و گفت: چین همواره بر دموکراسی، آزادی، تساوی، حقوق بشر، نظریه پردازی، کنترل و خودباوری فرهنگی متناسب با شرایط تاکید داشته و ایران نیز از گفت و گوی تمدن ها و ایجاد یک نظم سیاسی، اقتصادی بین المللی عادلانه و منطقه ای دفاع نموده و بر این باور است که تمامیت ارضی و حق حاکمیت کشورها باید از احترام برخوردار بوده و هر کشوری این حق را دارد که بر اساس سنت تاریخی، فرهنگی و مذهبی خود راه پیشرفت اجتماعی خود را انتخاب کند. جیا ادامه داد: ایران همچنین با دخالت کشورهای غربی در سیاست کشورهای دیگر با بهانه هایی همچون دموکراسی، آزادی، حقوق بشر، خلع سلاح مخالف بوده و حاضر به از دست دادن ارزش های خود در مقابل آنها نیست چین از فراتر رفتن از سیستم ها و ایدئولوژی های سیاسی برای ایجاد جامعه ای با آینده مشترک برای بشر حمایت می کند ایران نیز بر وحدت جهان اسلام تاکید کرده و رهبری اجرای برنامه گفت و گو میان تمدن ها را به عهده می گیرد. رئیس دانشکده روابط بین الملل دانشگاه زبان و فرهنگ پکن در پایان افزایش تبادلات انسانی و فرهنگی، تقویت ارتباطات دو کشور در زمینه دانشگاهی و آموزش زبان های چینی و فارسی، افزایش تبادلات فرهنگی، تقویت ساختارهای ارتباطاتی و رسانه ای و اینترنتی بین دو کشور، برگزاری جلسات مجازی، استفاده از فناوری های روز در پسا کرونا، تقویت همکاری های علمی، فنی و آموزشی، استفاده از فناوری های شبکه و ارتباطات و همچنین افزایش همکاری در عرصه بین المللی را از دیگر عرصه های همکاری دو طرف برای آینده بهتر در مناسبات و برای ملت ها و دولت های دو کشور دانست.

نشریه آمریکایی دیپلمات؛ نفع پاکستان از برنامه همکاری ایران-چین چیست؟

اسلامآباد - ایرنا - تارنمای نشریه دیپلمات، برنامه همکاری راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین را پیمان تجاری چندصد میلیاردی میان دو کشور توصیف کرد و نوشت: رشد روابط تهران-پکن خبر خوبی برای اسلامآباد است و این تحول تبعات مهمی برای پاکستان که منافع اقتصادی و امنیتی نزدیکی با چین دارد، خواهد داشت. نشریه دیپلمات با انتشار مقاله «عُمیر جمال» خبرنگار پاکستانی این منبع خبری در شهر لاهور نوشت: برنامه همکاری پیشنهادی میان ایران و چین برای همکاری های بلندمدت و تحولات مربوط به مشارکت هند در پروژه جابهار، دو تحولی است

که نتایج مهمی برای پاکستان کشوری که منافع اقتصادی و امنیتی آن ارتباط نزدیکی با چین دارد، به دنبال خواهد داشت. در این مقاله با طرح این پرسش که برنامه همکاری راهبردی ایران و چین چه اثراتی برای پاکستان خواهد داشت؟ آمده است: همزمان با تشدید تنش‌های مرزی میان پاکستان و هند، سیاستگذاران اسلام‌آباد نمی‌توانستند خبری بهتر از برنامه همکاری‌های بلندمدت تهران-پکن دریافت کنند. به عقیده آنان جایگاه فزاینده پکن در ایران، بسیار حائز اهمیت است.

فرصت تعمیق روابط با تهران برای اسلام‌آباد // در ادامه مقاله نشریه دیپلمات آمده است: قطعاً پاکستان تحولات مربوط به تهران-پکن را فرصتی برای ایجاد روابط عمیق‌تر با جمهوری اسلامی ایران می‌داند. هر چند این روابط در طول تاریخ عمدتاً به دلیل نزدیکی مناسبات اسلام‌آباد با برخی کشورهای عرب حوزه خلیج فارس تحت الشعاع قرار گرفت اما طی چند سال گذشته پاکستان تلاش کرده است تا بتواند روابط دوجانبه با ایران را به تعادل برساند. ثمره تلاش‌های اسلام‌آباد برای تحکیم روابط با کشور همسایه را می‌توان در اقدامات آن برای مدیریت مرزهای مشترک با ایران مشاهده کرد، اقدامی که چین نیز از پاکستان خواهان است، زیرا منطقه مرزی پاکستان و ایران به عنوان بخش اساسی از ابتکار جهانی کمربند و جاده (BRI) محسوب می‌شود. دیپلمات به بخشی از سیاست‌های همسویی تهران و اسلام‌آباد در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی اشاره کرد و نوشت: مخالفت صریح پاکستان با درخواست سعودی برای ملحق شدن به ائتلاف ضدیمنی، مواضع اصولی جمهوری اسلامی ایران در حمایت از مسلمانان شبه قاره و توجه به وضعیت مردم کشمیر زمانی که بسیاری از کشورهای جهان اسلام حاضر به محکوم کردن خشونت‌ها علیه مردم مسلمان کشمیر نشدند را می‌توان در نزدیکی روابط دو کشور همسایه موثر تلقی کرد. در اسلام‌آباد این اطمینان خاطر وجود دارد که تهران علاقه‌ای به ایجاد روابط با برخی کشورها به قیمت سردی روابط با پاکستان ندارد.

چین، حامی صلح پایدار در مرزهای ایران و پاکستان // علاوه بر این در گذشته گروه‌های شبه نظامی با هدف قراردادن نیروهای امنیتی ایران و پاکستان در مرزهای دو کشور درصدد ایجاد اختلاف و سوء تفاهم میان رهبران نظامی ایران و پاکستان برآمدند اما این حوادث، نتوانست مناسبات دو کشور را تحت تاثیر قرار دهد زیرا طی سال‌ها و ماه‌های اخیر رهبران نظامی ایران و پاکستان هر موضوع را با تماس نزدیک و رایزنی‌های مستمر پیگیری می‌کنند. چنین ارتباطی نشان می‌دهد که همکاری تهران-اسلام‌آباد شکننده نیست و طرفین از حل و فصل اختلافات از طریق گفت و گو و تعامل حمایت می‌کنند. ستون نویس نشریه دیپلمات به اظهارات اخیر سفیر جمهوری اسلامی ایران در پاکستان مبنی بر اینکه برنامه همکاری راهبردی ایران و چین به عنوان یک نقشه راه روشن و اصولی برای روابط آینده دو کشور، مهم است؛ اشاره کرد و گفت: چین از تمایل متقابل ایران و پاکستان برای برقراری صلح در نوار مشترک مرزی حمایت می‌کند، زیرا منافع اقتصادی و امنیت منطقه‌ای آن به مرز پایدار و صلح آمیز ایران و پاکستان ارتباط دارد. برای پاکستان همکاری نزدیک‌تر چین با ایران بدان معنی است که اسلام‌آباد شانس بهتری برای محافظت از منافع امنیتی خود در منطقه بلوچستان خواهد داشت و همچنین می‌تواند از فرصت پیوستن تهران به طرح راهروی مشترک اقتصادی پاکستان و چین (سی‌پک) بهره مند شود. نشریه دیپلمات، مشارکت رسمی ایران در ابتکار کمربند-جاده و طرح اقتصادی سی‌پک را گامی مهم در مسیر کمک به رفع بحران انرژی در پاکستان توصیف کرد و نوشت: ایران پتانسیل افزایش صادرات برق به پاکستان تا ۳ هزار مگاوات را دارد و علاوه بر این، تهران سهم خود را برای احداث خط لوله انتقال گاز از ایران به پاکستان به انجام رسانده است و انتظار می‌رود این طرح گازی با اجرای برنامه همکاری‌های بلندمدت ایران و چین، رو به جلو حرکت کند. دیپلمات افزود: نهادهای قدرتمند در ایران حامی سند همکاری راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین هستند. افزایش وابستگی اقتصادی و نظامی میان دو کشور می‌تواند منجر به تحکیم همکاری‌های میان سازمان‌های اطلاعاتی ایران و پاکستان نیز شود. در مقابل پکن و اسلام‌آباد نیز باید از فرصت حضور ایران در طرح اقتصادی سی‌پک جهت

تامین منافع امنیتی استفاده کنند. انتظار می‌رود ایران، پاکستان و چین حتی اقدام به تشکیل جبهه مشترک اطلاعاتی-امنیتی کرده تا با عناصر ناامنی و بی‌ثباتی در مرزهای مشترک و منطقه مقابله کنند.

وزیر دفاع آمریکا: برای مقابله با چین در سراسر آسیا تجهیزات نظامی مستقر می‌کنیم

تهران- ایرنا- وزیر دفاع آمریکا گفت که این کشور برای مقابله با چین در سراسر قاره آسیا تجهیزات نظامی مستقر می‌کند. به گزارش روزنامه وال‌استریت ژورنال، «مارک اسپر» وزیر دفاع آمریکا روز سه‌شنبه در یک نشست آنلاین گفت که واشنگتن برای مواجهه نظامی احتمالی با چین، نیروهای خود را در سراسر قاره آسیا تجهیز و مستقر می‌کند. اسپر که در نشست آنلاین اندیشکده انگلیسی «موسسه بین‌المللی مطالعات راهبردی» مستقر در لندن صحبت می‌کرد، تاکید کرد که آمریکا به ارسال ناوها و کشتی‌های جنگی به منطقه شرق آسیا و فروش سلاح به تایوان برای مقابله با آنچه «سیاست‌های توسعه‌طلبانه چین» می‌داند، ادامه خواهد داد. چین به تازگی درباره صادرات سلاح به تایوان به آمریکا هشدار داده است. «وو چیان» سخنگوی وزارت دفاع چین پنجشنبه گذشته در یک کنفرانس خبری با ابراز نارضایتی شدید دولت چین از این اقدام، از آمریکا خواست فوراً فروش اسلحه به تایوان را متوقف کند. وی همچنین به حکومت حزب «مین جین» تایوان نیز هشدار داد که تلاش برای افزایش قدرت نظامی با تکیه بر نیروهای خارجی هیچ آینده‌ای ندارد و توطئه «جدایی طلبی» با استفاده از نیروی نظامی به بن بست می‌رسد. «مایک پمپئو» وزیر امور خارجه آمریکا نیز هفته گذشته در یک مصاحبه تلویزیونی گفت در صورتی که «دونالد ترامپ» در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا برای بار دوم انتخاب شود، اولویت اول امنیت ملی دولت او مقابله با چین خواهد بود. روابط آمریکا و چین در موضوعات مختلفی نظیر تجارت، وضعیت هنگ‌کنگ، دریای جنوبی چین و حضور شرکت‌های چینی در بازار جهانی ارتباطات نسل پنجم به شدت دچار تنش شده است. دریای چین جنوبی دریایی حاشیه‌ای است که بخشی از اقیانوس آرام به شمار می‌آید و ناحیه‌ای در حدود ۳.۵ میلیون کیلومتر مربع از سنگاپور تا تنگه تایوان را دربر می‌گیرد این دریا پس از پنج اقیانوس جهان بزرگترین ناحیه دریایی جهان است. جزیره‌های واقع بر دریای چین جنوبی و همچنین خود دریا، مورد جدال کشورهای مختلف هستند به همین علت حتی نام‌های متفاوتی برای اشاره به این دریا به کار می‌رود که البته «دریای جنوبی چین» نام پذیرفته شده بین‌المللی، حداقل در انگلیسی و زبان‌های اروپایی است. جمهوری خلق چین تقریباً بر کل دریا و کشورهای ویتنام، فیلیپین، مالزی، برونئی و تایوان هریک بر بخش‌هایی از آن ادعای مالکیت دارند، همچنین این کشورها بر سر جزایر غنی از نفت و گاز اسپرانتلی و پارسل اختلاف دارند. ایالات متحده این دریا را از آب‌های بین‌المللی می‌داند و بر حق قانونی کشتی‌ها و زیر دریایی‌هایش در رفت و آمد در این دریا تاکید دارد و مخالف ساخت تاسیسات دریایی توسط چین در این آب راهه است موضوعی که همواره با واکنش منفی چین مواجه شده است.

ترامپ: با چین در صورت دستیابی آنها به واکسن همکاری می‌کنیم

نیویورک- ایرنا- رئیس جمهوری ترامپ که تلاش دارد شکست دولت خود در مقابله با کرونا را به گردن چین بیندازد، گفت اگر بکن به واکسن مطمئن دست یابد، با آنها همکاری خواهد کرد. دونالد ترامپ عصر سه‌شنبه پس از یک وقفه چند هفته‌ای از برگزاری نشست‌های خبری درباره کرونا در آمریکا، در جمع خبرنگاران حاضر شد و در پاسخ به سوالی درباره استفاده از ماسک این مطلب را مطرح کرد. وی افزود: من همیشه ماسک را با خود حمل می‌کنم و اگر لازم باشد با طیب خاطر از آن استفاده می‌کنم. می‌گویم که اگر می‌توانید از ماسک استفاده کنید، اگر در موقعیتی هستید که به یکدیگر نزدیک می‌شوید، از ماسک استفاده کنید. رئیس جمهوری آمریکا ادامه داد: وقتی من با گروهی هستم، وقتی که وارد آسانسور می‌شوم که افرادی همراه من هستند که شامل تیم حفاظتی هم می‌شود، برای حفاظت از آنها هم که شده، ماسک می‌زنم. ترامپ اضافه کرد: من هیچ مشکلی با ماسک زدن

ندارم. نظرم این است که هرچیزی که بالقوه بتواند کمک کند که ماسک زدن هم از آن جمله است، کار خوبی است. از این رو، من آن را با خود دارم و از آن استفاده می‌کنم. رئیس جمهوری آمریکا با بیان اینکه کارشناسان پیش از این می‌گفتند که ماسک زدن ضروری نیست، گفت: اکنون نظرشان تغییر کرده است. اگر نظر آنها عوض شده، برای من کافی است. از این رو در شرایط مناسب از آن استفاده می‌کنم. ترامپ در پاسخ به این سوال که اگر چین زودتر از بقیه موفق به تولید واکسن شود، آیا با آنها برای واردات واکسن به آمریکا همکاری می‌کنید، گفت: ما می‌خواهیم با هرکسی که واکسن با نتایج خوب تولید کند، همکاری کنیم. وی مدعی شد به تولید واکسن بسیار نزدیک شده‌اند و ادامه داد: ما در آزمایشات نتایج بسیار خوبی گرفته‌ایم. با این حال در سیستم تولید واکسن ممکن است یک یا ۲ سال پیش از اینکه بخواهید در سراسر جهان آزمایش کنید، طول بکشد. رئیس جمهوری آمریکا در عین حال اظهار کرد در مدت بسیار کوتاه و نزدیک شاهد خبرهای خوبی از واکسن و داروهای درمانی این ویروس خواهید بود. ترامپ همچنین مدعی شد که وضعیت اقتصادی هم رو به بهبودی است و بازار بورس هم روز خوبی داشته است به خاطر آنکه آنها چیزهای مثبت زیادی که در پیش است را می‌بینند. وی اظهار کرد: واکسن‌ها به زودی و بسیار زودتر از آنکه کسی فکر کند، خواهند آمد. ویروس چین یک بیماری شرور و خطرناک است اما ما چیزهای زیادی در مورد آن و اینکه چه کسی را هدف قرار داده است، آموخته‌ایم. رئیس جمهوری آمریکا تاکید کرد ما در حال تدوین یک استراتژی هستیم که بسیار بسیار قدرتمند است. ما پیشرفت کرده‌ایم. در حالیکه برخی ایالت‌ها بسیار خوب و برخی ضعیف‌تر عمل کرده‌اند اما شرایط ما بدتر از پیش شده است. فرمانداران بسیار سخت کار می‌کنند و ما ۱۰۰ درصد از آنها پشتیبانی می‌کنیم. ترامپ با بیان اینکه جوان‌های آمریکا مسئولانه عمل خواهند کرد، اظهار کرد: ما از همه می‌خواهیم که وقتی امکان رعایت فاصله اجتماعی وجود ندارد، از ماسک استفاده کنند. ماسک بزنید چه خوششان بیاید یا نه. آنها اثر دارند. وی ادامه داد: آمارها نشان می‌دهد مرگ‌ومیر در کودکان بسیار کم بوده است و ۹۹.۹۶ درصد جان‌باختگان را سالمندان تشکیل داده‌اند، گفت: بسیار بسیار کمتر از یک درصد از مرگ‌ومیر این ویروس، کودکان و جوان‌ها هستند. رئیس جمهوری آمریکا اضافه کرد: با فهمیدن خطرات این ویروس و آموختن اینکه چگونه بیماری درمان می‌شود، ما قادر شده‌ایم به میزان بزرگی، مرگ‌ومیر را در آمریکا کاهش دهیم. ایالات متحده آمریکا با شناسایی نزدیک به ۴ میلیون گرفتار کرونا و بیش از ۱۴۲ هزار جان‌باخته، رتبه نخست آسیب کرونا را در جهان به خود اختصاص داده است.

آمریکا دو هکر چینی را به سرقت تحقیقات مربوط به واکسن کرونا متهم کرد

تهران- ایرنا- وزارت دادگستری آمریکا دو هکر چینی را متهم به سرقت اسرار تجاری به ارزش میلیون‌ها دلار و تحقیقات مربوط به واکسن کرونا کرد. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، وزارت دادگستری آمریکا روز سه‌شنبه دادخواستی علیه دو هکر چینی صادر کرد که در آن هکرها چینی را به سرقت اسرار تجاری شرکت‌ها مختلف در سراسر جهان به ارزش میلیون‌ها دلار کرده است. وزارت دادگستری آمریکا مدعی شد که این دو هکر چینی در چند ماه اخیر شبکه‌های رایانه‌ای شرکت‌هایی را که در حال تحقیق روی واکسن کرونا بوده‌اند، زیر نظر داشته و با استفاده از آسیب‌پذیری این شبکه‌ها اقدام به سرقت این تحقیقات کرده‌اند. نهاد قضایی آمریکا همچنین ادعا کرد که این هکرها اطلاعاتی را سرقت کرده‌اند که می‌دانسته‌اند دولت چین به دنبال دسترسی به آنها است. واشنگتن در ماه‌های اخیر همزمان با جنگ تجاری با پکن، بارها چین را متهم به سرقت اسرار تجاری شرکت‌های آمریکایی کرده است. پیشتر نیز اداره تحقیقات فدرال (اف‌بی‌آی) و وزارت امنیت داخلی آمریکا مدعی شدند که هکرها مرتبط با چین اقدام به شناسایی و سرقت اطلاعات ارزشمند مربوط به واکسن، معالجات و آزمایش‌های کرونا از شبکه‌ها و افراد دخیل در تحقیقات پیرامون این ویروس کرده‌اند. دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا به همراه برخی دیگر از مقام‌های این کشور اتهام‌زنی‌های گسترده‌ای را علیه چین در ارتباط با شیوع ویروس کرونا

مطرح کرده‌اند. ترامپ چین را متهم به تعلل در اعلام اطلاعات مربوط به انتشار کووید ۱۹ کرده است. مقام‌های آمریکا پیشتر نیز در الفاظی غیرانسانی و نژادپرستانه، از ویروس کرونا به عنوان «ویروس چینی» یا «ویروس ووهان» نام برده بودند که سبب خشم چین و حتی برخی مقام‌های جهان شد. اما چین نه تنها هیچ کدام از این اتهام‌ها را قبول ندارد، بلکه معتقد است که بیش از هر کشور دیگری برای مهار کرونا در جهان تلاش کرده و از هیچ کوششی در این زمینه دریغ نورزیده و بیشترین هزینه‌ها را متقبل شده است.

- خبرگزاری صدا و سیما:

با گسترش تکنولوژی، فناوری‌ها در خدمت مدیریت سیل در چین

بهره‌گیری از فناوری‌های پیشرفته نظیر هوش مصنوعی، سبب شده تا وقوع سیل و طغیان رودخانه‌های چین به خوبی مدیریت شود. به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صدا و سیما؛ بهره‌گیری از فناوری‌های پیشرفته نظیر هوش مصنوعی، شبکه ۵ جی، ربات‌های هوشمند، پهپادها و قایق‌های خودران هوشمند سبب شده است تا وقوع سیل و طغیان رودخانه‌های چین به خوبی مدیریت شود. این فناوری‌ها از طریق پیش‌بینی دقیق وضعیت آب و هوا، نظارت بر سیل و هشدار به موقع به یاری دولت آمده‌اند. سطح آب رودخانه‌ها هم اکنون با ماهواره‌های سنجنش از دور به صورت مستمر پایش می‌شوند. از پهپادها نیز برای انتقال برخت تصاویر ویدئویی تغییرات حجم خروجی آب استفاده می‌شود. امروز بیش از ۳۴۶ مخزن بزرگ و متوسط رودخانه زرد با بیش از ۱۰۰۰ سیگنال ویدئویی تحت نظارت برخت هستند. از سوی دیگر تجهیزات هواشناسی چین به روز شده است و با عملکرد بسیار دقیق در خط مقدم پیشگیری و مدیریت بحران هستند. منبع: خبرگزاری صداوسیما

موفقیت چین در کنترل ویروس کرونا

به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صداوسیما از پکن؛ چین به رغم اینکه اولین منشأ شیوع ویروس کرونا در جهان بود موفق شده است با به کارگیری روش‌های متعدد برای دومین بار این ویروس را مهار کند. به دلیل شیوع کرونا، مراقبت‌های بهداشتی شیوه‌ای تازه پیدا کرد و مردم به جای اینکه به بیمارستان‌ها بروند به صورت آنلاین با پزشکان بیمارستان‌ها در ارتباط بودند. استفاده از فناوری‌هایی چون شبکه‌های ارتباطی، اطلاع‌رسانی و در نظر گرفتن بار کدهای بهداشتی روی تلفن‌های هوشمند و ثبت نام همه ورود و خروج‌ها به محوطه‌ها از جمله اقداماتی علمی و فنی بود که دولت برای پیشگیری از شیوع کرونا در نظر گرفت. پکن: محمدرضا خالق وردی

- خبرگزاری فارس:

واکنش رسانه‌های جهان به توافق ایران و چین / شکست پروژه فشار حداکثری ترامپ

واکنش رسانه‌های جهان به قرارداد همکاری ۲۵ ساله ایران و چین را فارغ از ابعاد مختلفی که هرکدام مورد پردازش قرار دادند می‌توان در یک نکته مشترک دانست و آن هم عقیم ماندن پروژه ترامپ در فشار حداکثری با نیت مهار ایران است. به گزارش گروه دیگر رسانه‌های خبرگزاری فارس، روزنامه وطن امروز از مهم‌ترین گزاره‌های مطرح شده در واکنش رسانه‌های جهان به قرارداد بزرگ ایران و چین گزارش داده است که متن آن در ادامه می‌آید. قرارداد همکاری ۲۵ ساله میان جمهوری اسلامی ایران و چین، در هفته‌های گذشته تبدیل به یکی از مهم‌ترین سوزده‌های مورد بحث در فضای رسانه و محافل سیاسی داخل و خارج از کشور شد؛ قراردادی که از یک سو نبود نسخه نهایی و مکتوب آن میدان را برای شایعات مختلف باز کرد و از سوی دیگر مشخص بودن راهبرد

کلی آن خبر از آغاز یک حرکت جدید در فضای معادلات جهانی و ۲ قدرت ایران و چین داشت. شاید در اختصارترین حالت ممکن این توافق را باید آغاز یک مانور قدرت شرقی در معادلات جهانی دانست که در میان مدت و بلندمدت باعث تضعیف جایگاه و عاملیت آمریکا در شرق و غرب آسیا خواهد شد. در این میان رسانه‌های بین‌المللی هم در واکنش‌های مختلف به رسانه‌ای شدن مقدمات این قرارداد، به بیان نتایج نهایی آن بر روند مناسبات منطقه‌ای ایران، آینده سیاسی آمریکا در مواجهه با ایران و نقشی که این قرارداد بر قدرتمند شدن ایران و چین خواهد داشت پرداختند؛ واکنش‌هایی که شاه‌بیت تمام آنها را می‌توان عقیم ماندن سیاست فشار حداکثری آمریکا و دولت ترامپ بر ایران دانست.

ایرانی مقتدرتر برابر اسرائیل // تاثیر مستقیم قرارداد همکاری ۲۵ ساله ایران و چین بر وضعیت اقتصادی کشور و متعاقب آن تقویت سیاست‌های منطقه‌ای ایران از جمله مهم‌ترین گزاره‌هایی بود که رسانه‌های مختلف به آن پرداختند. در همین رابطه روزنامه رای الیوم با اشاره به گمانه‌زنی‌های منتشر شده پیرامون قرارداد همکاری ۲۵ ساله میان ایران و چین نوشت: اگر بخواهیم به میزان اهمیت توافق راهبردی ایران و چین پی ببریم باید به واکنش خشم‌آلود عامیر یارشالوم، کارشناس نظامی اسرائیلی نسبت به آن توجه کنیم. او در واکنش به این توافق، آن را گامی در راه تشکیل خاورمیانه‌ای جدید دانست که می‌تواند محاصره ایران توسط آمریکا را در هم بشکند. این روزنامه در ادامه گزارش خود با بیان نیاز روزانه چین به ۱۰ میلیون بشکه نفت نوشت: ایران می‌تواند ۹۰ درصد این نیاز را تامین کند و سطح تولید خود را به همین منظور به بیش از ۸ میلیون بشکه در روز برساند. این توافق، قوی‌ترین واکنش چین به خصومت‌های آمریکا و جنگ تجاری آمریکایی که پکن را هدف قرار داده است هم محسوب می‌شود و از همه مهم‌تر پایداری ایران را از طریق نجات اقتصاد، توسعه صنایع نظامی و همکاری‌اش با ابرقدرتی همچون چین که تجارب زیادی در این زمینه دارد، تقویت می‌کند. پیش از این، روزنامه صهیونیستی اورشلیم پست نیز در گزارشی تفصیلی با اشاره به تاثیرات بلندمدت این قرارداد بر مناسبات منطقه‌ای ایران نوشته بود: توافق میان ایران و چین هنوز به امضا نرسیده اما کابینه باید این تحولات را با نگرانی عمیق پیگیری کند. هرگونه منابع جدیدی که به نیروهای مسلح ایران برسد می‌تواند علیه اسرائیل به کار گرفته شود و سرازیر شدن وسیع پول چین به بانک‌های ایران، پروژه‌های زیرساختی و ارتباطاتی باعث خواهد شد تا ایران بیشتر برای گروه‌های وابسته به خود هزینه کند. این توافق به روابط نظامی نزدیک‌تر میان تهران و پکن منجر می‌شود که شامل رزمایش‌های نظامی مشترک، تحقیقات و توسعه تسلیحات و به اشتراک گذاشتن اطلاعات است.

احیای راه ابریشم // احیای راه ابریشم از دیگر کلیدواژه‌هایی بود که رسانه‌های بین‌المللی به عنوان یکی از نتایج قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین به آن اشاره کردند. پایگاه خبری فوربس در گزارشی نوشت: برای نخستین بار از زمان جنگ دوم جهانی، نقش رهبری آمریکا در سطح جهانی در حال کوچک‌تر شدن است. چندین روند طی سال‌های اخیر در سطح بین‌المللی به گونه‌ای تغییر کرده است که به ضرر آمریکا و به سود چین بوده است. این پایگاه خبری در ادامه گزارش خود نوشت: با عقب‌نشینی آمریکا از سطح جهانی، موضع چین در نظام بین‌المللی مسلط‌تر شد. توافق ۲۵ ساله چین با ایران باعث تقویت جایگاه این کشور در غرب آسیا خواهد شد. شرکت‌های چینی بزرگ‌ترین سرمایه‌گذاران در قاره آفریقا هستند و بیش از ۱۴۰ میلیارد دلار نیز در آمریکای لاتین سرمایه‌گذاری کرده‌اند. چین همچنین در کل آسیا و اروپا سرمایه‌گذاری کرده و به دنبال احیای جاده ابریشم با نام جدید «یک کمربند- یک جاده» است. این کشور همچنین در زمینه زیرساخت‌های مهم مثل برق، جاده‌ها، پل‌ها، منابع طبیعی و بنادر سرمایه‌گذاری‌های هنگفتی کرده است. این گزارش تأکید کرد به نظر می‌رسد آمریکا به حاشیه رانده شده و به این دلیل از منافع اقتصادی نیز بی‌بهره خواهد ماند. چندی پیش اندیشکده آمریکایی شورای آتلانتیک نیز با اشاره به این قرارداد نوشته بود: ایران در حال نهایی کردن توافق ۲۵ ساله با چین از جمله در حوزه تضمین فروش نفت و

همکاری‌های تجاری است. چین دومین اقتصاد بزرگ جهان است. چین و ایران در حال نهایی کردن این توافق هستند و جزئیات دقیق آن در هر ۲ کشور به طور رسمی اعلام نشده است. برای پکن، این توافقنامه بخشی از ابتکار یک کمربند- یک جاده (جاده ابریشم جدید) شی‌جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین است. او با اجرای طرح جاده ابریشم جدید به دنبال پیوند ده‌ها کشور آسیایی با اروپا و آفریقا در یک برنامه توسعه جهانی به سرپرستی پکن است. به همین خاطر باید این موافقتنامه را نوعی معامله برد- برد دانست. در ادامه این تحلیل با اشاره به نیاز متقابل ۲ کشور به انعقاد چنین قراردادی، آمده است: چین به نفت نیاز دارد و همین حالا هم بزرگ‌ترین مشتری نفت خام تهران است، از طرف دیگر، تهران باید با رکود عمیقی که بخشی از آن توسط تحریم‌های مجدد آمریکا تحمیل شده دست‌وپنجه نرم کند. توافقنامه پیشنهادی بین تهران و پکن نشان از ناامیدی ایران از برجام و همچنین کاهش اهمیت آمریکا در غرب آسیا به عنوان منطقه‌ای غنی از نفت دارد. هر وقت واشنگتن و متحدان اروپایی‌اش عقب‌نشینی کنند، همان‌طور که درباره ایران در زمان ترامپ رخ داد، پکن آماده است جای آنها را بگیرد. پایگاه میدل ایست‌آی از دیگر رسانه‌هایی بود که در گزارش تحلیلی خود با اشاره به طرح بزرگ چین به نام «یک کمربند- یک جاده» و نقش فعال ایران در این زمینه به فواید اقتصادی و صندوق اعطای وام آن اشاره کرد.

شکست پروژه فشار حداکثری ترامپ // در میان واکنش رسانه‌ها و محافل بین‌المللی به نتایج کوتاه‌مدت و بلندمدت قرارداد همکاری ۲۵ ساله میان ایران و چین، یکی از ثابت‌ترین خط‌هایی که پیگیری شد، شکست پروژه سیاسی ترامپ برای فشار حداکثری به ایران با خروج از برجام بود. در همین زمینه نیویورک‌تایمز در گزارشی تحلیلی، برنامه جامع ۲۵ ساله همکاری‌های ایران و چین را اقدامی در جهت تضعیف برنامه ضدایرانی دولت ترامپ برای انزوای ایران دانست و در ادامه آورد برنامه همکاری با سرمایه‌گذاری چینی‌ها می‌تواند ضمن جاری کردن خون تازه در رگ‌های اقتصاد ایران، موجب خشم آمریکا شود. بر اساس این برنامه همکاری، ایران و چین همکاری گسترده اقتصادی و امنیتی را ترسیم کرده‌اند که راه را برای میلیاردها دلار سرمایه‌گذاری چین در بخش انرژی و سایر بخش‌ها باز می‌کند و می‌تواند تلاش‌های دولت ترامپ برای منزوی کردن ایران را تحت تأثیر قرار دهد. این توافق موجب سرمایه‌گذاری‌های چین در امور مختلف اقتصادی از جمله حوزه بنادر و ارتباطات می‌شود. این روزنامه آمریکایی مشارکت میان ایران و چین را ضربه بزرگی به سیاست تهاجمی ترامپ بعد از خروج از برجام دانست. وال‌استریت‌ژورنال هم با توصیف قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین به ضرب شستی از سوی ایران و چین نوشت: این قرارداد فشار اقتصادی آمریکا بر هر دو کشور را کاهش خواهد داد؛ همچنین ایران را از انزوای اقتصادی ناشی از تحریم‌های آمریکا خارج خواهد کرد. نیویورک‌پست هم درباره برنامه جامع ۲۵ ساله همکاری‌های ایران و چین با اشاره به مزایای اقتصادی بسیاری که برای تهران دارد، آن را ضربه بزرگی به تلاش‌های دولت ترامپ در راستای انزوای ایران دانست و نوشت: ایران و چین هر دو این همکاری را به عنوان یک مشارکت راهبردی می‌دانند که نه تنها در گسترش منافع ۲ طرف، بلکه در رویارویی با ایالات‌متحده نیز مؤثر است. انتهای پیام/

راهبرد چین در آسیای مرکزی؛ یک کمربند ۲ کاربرد

چین با استفاده از قالب «۱+۵» می‌خواهد به مواضع واحد و قاطع کشورهای آسیای مرکزی در زمینه‌های اقتصادی و امنیتی دست یافته منطقه را به عنوان عقبه امنیتی باثبات خود داشته باشد. به گزارش خبرنگار خبرگزاری فارس در دوشنبه، ۱۶ جولای (۳۱ تیر) نخستین نشست وزرای امور خارجه کشورهای آسیای مرکزی و چین در قالب «C5 + 1» به صورت ویدیو کنفرانس برگزار شد. در این نشست «مختار تلینوبردی» وزیر امور خارجه قزاقستان، «چنگیز حیدریک اف» وزیر امور خارجه قرقیزستان، «سراج الدین مهرالدین» وزیر امور خارجه تاجیکستان، «رشید مرداف» وزیر امور خارجه ترکمنستان، «عبدالعزیز کامل اف» وزیر امور خارجه ازبکستان و «وانگ یی» وزیر امور خارجه چین شرکت کردند. در جریان این نشست، وزرای امور خارجه آسیای مرکزی و چین

تأکید کردند که تقویت همکاری های چند جانبه بین آنها که مبنای آن را دوستی، حسن همجواری و منافع متقابل تشکیل می دهد، در راستای منافع مشترک همه شرکت کنندگان بوده و عامل مهم رشد اقتصادی و امنیت منطقه ای دانسته می شود. وزیر امور خارجه آسیای مرکزی مبارزه با همه گیری کرونا و رفع پیامدهای منفی آن و همچنین احیای اقتصاد های ملی منطقه را از اولویت های همکاری ها در این قالب جدید عنوان کردند. بنابر اظهارات آنها، اقدامات انجام شده در جهت جلوگیری از شیوع کرونا منجر به کاهش چشمگیر تحرکات داخلی آسیای مرکزی و فعالیت اقتصادی خارجی در منطقه شده است. کشورهای شرکت کننده از تشریک مساعی به منظور همکاری اقتصادی منطقه ای، تقویت فعالیت های تجاری و حمایت از سرمایه گذاری های متقابل پشتیبانی کردند. در شرایط اقدامات بهداشتی و قرنطینه در مرزها، بحث حمل و نقل و ترانزیت کالا از اهمیت ویژه ای برخوردار شده است. جانب چین با توجه به همبستگی اقتصادهای کشورهای آسیای مرکزی، از آمادگی خود برای ساماندهی «دهلیزهای سبز» با هدف تامین حمل و نقل بدون وقفه کالا برای این منطقه خبر داد. وزیر امور خارجه آسیای مرکزی و چین همچنین در مورد امکان همکاری ها در زمینه دیجیتال سازی، خدمات مالی، تجارت الکترونیک، شهرهای هوشمند و سایر دانش فنی بحث و تبادل نظر کردند. آنها بر آمادگی های لازم جهت انجام تعاملات در زمینه علمی و کاربردی، به ویژه تولید محصولات علمی و همچنین توسعه همکاری ها در صنعت داروسازی تأکید کردند. وزیر امور خارجه در پایان این نشست، از شکل گیری قالب «آسیای مرکزی+چین» و برگزاری دیدارهای منظم در این چارچوب حمایت کردند و بیانیه مشترکی را به امضا رساندند.

چراپی اقدام چین به برگزاری «۱+۵» // همانگونه که خبرگزاری رسمی چین «شینخوا» گزارش کرده ریاست نخستین نشست «آسیای مرکزی+چین» به صورت «۱+۵» با «وانگ پی» وزیر امور خارجه این کشور بوده است. وانگ پی طی سخنرانی خود روی این نکته تأکید کرده است که دولت چین به توسعه مشارکت استراتژیک با کشورهای آسیای مرکزی که مبتنی بر نیازهای متقابل می باشد، اهمیت بالایی قائل می باشد. وی همچنین به این نکته اشاره کرد که روابط «پکن» با آسیای مرکزی علیه کشورهای ثالث نبوده و روی همکاری های دو جانبه و چند جانبه در این منطقه تأثیر نخواهد گذاشت. مبارزه مشترک علیه همه گیری کرونا، بهبود وضعیت اقتصادی، حفظ امنیت منطقه ای، از جمله روند صلح افغانستان و تقویت همکاری های چند جانبه از دیگر محورهای مورد تأکید وانگ پی بوده است. چین نیز با این همه روابط نزدیک دوجانبه که با کشورهای آسیای مرکزی دارد، در نهایت متوسل به الگو یا قالبی شده است که برخی از قدرت ها و کشورها سال ها از آن در تعاملات خود با آسیای مرکزی استفاده می کنند. به عنوان مثال می توان به نشست های ژاپن، اتحادیه اروپا، آمریکا، کره و هند با آسیای مرکزی در قالب «۱+۵» اشاره کرد. بیشتر کشورهای پادشده، هدف خود از برگزاری نشست ها در چنین یک قالبی را کمک به شکل گیری همکاری ها با آسیای مرکزی به عنوان یک منطقه واحد و یک دست توصیف می کنند. به عبارت دیگر منظور اصلی آنها از «کمک به شکل گیری «منطقه واحد و یک دست» کاهش نقش و نفوذ روسیه در آسیای مرکزی و ایجاد فاصله سیاسی بین پایتخت های پنج کشور منطقه با «مسکو» می باشد. ضمناً چین برای نخستین بار وارد تعامل با آسیای مرکزی در قالبی شده است که روسیه در آن مشارکت ندارد. هنوز مشخص نیست که چنین یک حرکتی برای روسیه چه پیام و پیامدهای را در ابعاد مختلف خواهد داشت زیرا معمولاً کشورهای آسیای مرکزی به حضور همزمان روسیه و چین در این یا آن چارچوب، به عنوان فرصت ایجاد موازنه بین منافع این دو قدرت نسبت به منطقه نگاه می کنند. حالا این پرسش مطرح می شود که چین به عنوان کشوری که دارای نفوذ روزافزون در آسیای مرکزی بوده و همه مسائل را با این منطقه به صورت دوجانبه به نتیجه می رساند، روی چه ضرورتی اقدام به استفاده از الگوی «۱+۵» کرده است؟ به ویژه اینکه همه تصمیمات در کشورهای آسیای مرکزی از سوی نخبگان عالی گرفته شده و افکار عمومی زیاد نقش و جایگاهی در تعیین وضعیت ندارد. به عبارت دیگر چین می تواند همچنان به صورت تعاملات دوجانبه به اهداف مورد نظر خود نسبت به

این منطقه دست پیدا کند. به باور عده ای از تحلیلگران، چین به فکر آن است که در رابطه با برخی از موضوعات مهم روابط خود با آسیای مرکزی به شکل گرفتن مواضع واحد نخبگان عالی کشورهای منطقه دست پیدا کند. از جمله گفته می شود که چین برنامه های اقتصادی و مالی ای را که موفق به تحقق آنها در چارچوب سازمان همکاری های شانگهای نشده احتمالا از طریق قالب «۱+۵» دنبال خواهد کرد. یعنی نگاه «پکن» نسبت به قالب جدید همکاری، فراهم کردن فرصت های مناسب تری برای گسترش حضور اقتصادی و تجاری خود در این منطقه خواهد بود. از سوی دیگر چین از راه برگزاری رایزنی های منظم مشترک با پنج کشور آسیای مرکزی سعی در کاهش رقابت های میان نخبگان حاکم منطقه خواهد کرد تا برای پروژه های زیربنایی خود در این گستره مهم جغرافیایی مواجهه موانع جدی نشود. نکته قابل توجه این است که برخلاف چند سال پیش، در حال حاضر موضوع همکاری در آسیای مرکزی مورد حمایت دولت ها و جوامع منطقه قرار داشته و چین در صدد بهره برداری از این فرصت برآمده است. البته نخبگان آسیای مرکزی نیز به این نتیجه رسیده اند که در صورت یک دست بودن منطقه، توجه خارجی و به خصوص کشورهای تاثیرگذار و سازمان های بانفوذ بین المللی نسبت به آسیای مرکزی افزایش خواهد یافت. بدون تردید در کنار منافع اقتصادی و تجاری، چین همچنین دنبال منافع استراتژیک خود در حوزه های امنیتی نیز می گردد که مهم ترین آن دخیل کردن کشورهای منطقه در بحث مبارزه با تروریسم، افراطگرایی و جدایی طلبی می باشد. این بحث به ویژه در متن اعمال تحریم های آمریکا علیه چین و دامن زدن «واشنگتن» به موضوع چین هراسی در آسیای مرکزی در «سین کیانگ» از اهمیت بالایی برخوردار شده است. چین با استفاده از قالب «۱+۵» می خواهد به مواضع واحد و قاطع کشورهای آسیای مرکزی در این زمینه ها دست یابد و منطقه را به عنوان عقبه امنیتی باثبات خود داشته باشد. طبیعی است که تعمیق همکاری های چین با کشورهای آسیای مرکزی در زمینه های سیاسی، اقتصادی و امنیتی منجر به افزایش نفوذ پکن در این منطقه شده و خواهد شد. کشورهای آسیای مرکزی نیز با ایجاد قالب یا الگوهای همکاری با قدرت های جهانی و منطقه ای در پی به دست آوردن امتیازات مختلف، کاهش وابستگی های مستقیم اقتصادی به طرف خاص خارجی (از جمله روسیه) و ایجاد تعادل در منافع قدرت ها و طرف های مهم خارجی خود می باشند. باید منتظر ماند و دید که سایر بازیگران مهم منطقه ای و به خصوص روسیه و آمریکا در قبال این حرکت سیاسی چین چه واکنش های نشان خواهند داد .

انتهای پیام/ح

- پایگاه خبری تحلیلی انتخاب:

سفیر اسبق ایران در پکن: توافق با چین چه ایرادی دارد، فکر کنید اسمش آمریکاست

سفیر اسبق ایران در پکن درباره قرارداد ایران و چین می گوید: ۸۰ درصد از کل مواد اولیه داروی جهان در چین تولید می شود، همین دارویی را که مواد اولیه اش را اروپا و آمریکا از چین می خرند، به ما نمی فروشند، مثلا در چارچوب کالاهای بشردوستانه شان هم هست، خب چرا از چین نخیریم؟ چرا وقتی با غرب سر همین چیزها چانه می زنیم، این ها دلهره ندارند، اما تا قرار می شود کاری را با کشوری مانند چین شروع کنیم و دورنمایی از گشایش اقتصادی ایجاد می شود، صدای شان بلند می شود؟ **پایگاه خبری تحلیلی انتخاب (Entekhab.ir):** دیپلمات پیشین ایران درباره قرارداد ایران و چین می گوید: ۸۰ درصد از کل مواد اولیه داروی جهان در چین تولید می شود، همین دارویی را که مواد اولیه اش را اروپا و آمریکا از چین می خرند، به ما نمی فروشند، مثلا در چارچوب کالاهای بشردوستانه شان هم هست، خب چرا از چین نخیریم؟ چرا وقتی با غرب سر همین چیزها چانه می زنیم، این ها دلهره ندارند، اما تا قرار می شود کاری را با کشوری مانند چین شروع کنیم و دورنمایی از گشایش اقتصادی ایجاد می شود، صدای شان بلند می شود؟ به گزارش انتخاب، خبری موضع گیری ها و تحلیل ها در مورد توافق جامع

راهبردی ایران و چین، تیرماه سال جاری رسانه‌های داخل و خارج کشور را درنوردید. افراد آگاه و ناآگاه هر آنچه می‌توانستند به این توافق نسبت دادند و جو شدیدی از بی‌اعتمادی در مورد محتوای منتشر نشده این توافق ایجاد شد. اعتماد نوشت: مهدی صفری از جمله دیپلمات‌های پیشین ایران در چین است که در طول هفته گذشته در رسانه‌های مختلف به توضیح در مورد ضرورت این توافق و مزایای آن پرداخته است. صفری که بین سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۳ در دو دولت سفیر ایران در چین بود، فرصتی در اختیار ما گذاشت تا برخی از ابهام‌ها و سوالات در مورد این توافق را با او در میان بگذاریم. در ادامه متن کامل گفتگو با مهدی صفری، سفیر پیشین جمهوری اسلامی ایران در چین مطالعه می‌کنید. منابع مختلف خبری و مقام‌ها، اسامی مختلفی روی توافق پیش روی جمهوری اسلامی ایران با جمهوری خلق چین گذاشته‌اند؛ معاهده، پیمان، سند راهبردی، نقشه راه همکاری‌ها، توافق بلندمدت و اسامی دیگر. چنین نام‌هایی به لحاظ حقوقی متفاوت هستند و آثار مختلفی بر آن‌ها مترتب است. ماهیت سند همکاری‌های بلندمدت ایران و چین چیست؟ ببینید، تفاوتی نمی‌کند که روی این توافق چه نامی گذاشته شود؛ این یک برنامه همکاری یا نقشه راه است که به صورت جامع برای همکاری‌های ۲۵ ساله میان ایران و چین تهیه شده است. حوزه‌های مختلف همکاری از نظامی و امنیتی گرفته تا اقتصادی و تجاری در این برنامه پیش‌بینی شده است. برنامه و الگوی هر همکاری‌ای که امکان آن میان دو کشور به صورت دوجانبه یا چندجانبه با حضور دیگران امکان‌پذیر باشد در این توافق پیش‌بینی و مورد توجه قرار گرفته است. این برنامه در قالب یک توافقنامه یا معاهده دوجانبه روند حقوقی خود را طی می‌کند، یعنی زمانی که پیش‌نویس آن مورد تایید دوطرف قرار گرفت، روسای اجرایی دو طرف آن را امضا کردند به مجلس شورای اسلامی می‌رود و توسط نمایندگان مردم مورد بررسی قرار می‌گیرد تا با طی مراحل حقوقی و قانونی به قانون تبدیل شود. یکی از ویژگی‌هایی که برخی از مقام‌ها در مورد اهمیت این قرارداد مورد تاکید قرار داده‌اند، تضمین فروش نفت به چین است، تا جایی که علی آقامحمدی، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام از ضرورت این توافق برای رساندن ظرفیت تولید نفت ایران تا ۸ میلیون و ۵۰۰ هزار بشکه خبر می‌دهد. این نکته در شرایطی مطرح می‌شود که مقام معظم رهبری و مقام‌های ارشد کشور از تلاش برای رسیدن به اقتصاد بدون نفت سخن می‌گویند. آیا تناقضی میان این توافق و سیاست‌های کلی نظام برای کاهش وابستگی به صادرات نفت خام وجود ندارد؟ آنچه مقام معظم رهبری گفته‌اند یک رهنمود برای استراتژی بلندمدت نظام است. رسیدن به هدف اقتصاد بدون نفت زمان می‌برد. در توافق با چین پیش‌بینی شده است که در طول ۲۵ سالی که ایران تعهد می‌دهد بخشی از نیاز چین به انرژی را تامین کند، چینی‌ها هم در مقابل تعهد می‌دهند که خریدار نفت ایران باشند. ما اگر بخواهیم هر بشکه نفت خام را در داخل کشور تبدیل به محصولات نفتی و پتروشیمی کنیم، نیاز به زمان داریم. باید پالایشگاه‌ها و کارخانه‌های تازه‌ای تاسیس کنیم، ساخت هر کدام از این کارخانه‌ها پنج سال، ۱۰ سال زمان می‌برد، به سرمایه‌گذاری هم نیاز دارد. قرار نیست ما تا زمانی که بتوانیم کارخانه‌های فرآوری و پالایش نفت خام را برای خودکفایی در محصولات نفتی و تبدیل نفت خام به محصول نهایی مصرفی آماده کنیم، صادرات و کسب درآمد از فروش نفت خام را متوقف کنیم. من از عددی که به آن اشاره کردید اطلاعی ندارم، اینکه آقای آقامحمدی مطرح کرده‌اند باید از خودشان بپرسید. اقتصاد بدون نفت یعنی اینکه اگر روزگاری باز مانند شرایط امروز یک قدرت خارجی مانند آمریکا تلاش کرد تا ما را از صادرات نفت خام منع کند و از قطع درآمد نفتی به عنوان اهرمی برای فشار استفاده کند، با استفاده از منابع فرآوری، پالایش و پردازشی که در بلندمدت در کشور خودمان ایجاد می‌کنیم، به کارمان ادامه دهیم. من تصور نمی‌کنم میان فروش نفت خام به چین و اقتصاد بدون نفت، هیچ تناقضی وجود داشته باشد. تهران با خیلی از کشورهای دوست و پیرامونی برای سندهای توافق و همکاری جامع مذاکره می‌کند، با سازمان‌های منطقه‌ای توافقی‌هایی امضا کرده‌ایم، چرا این توافق خاص تا این اندازه جنجالی شده است؟ باید ببینیم چه کسی در حال فضا سازی و جوسازی در مورد این توافق است. نخست اینکه تقریباً هر چه تاکنون در مورد جزئیات این توافق در رسانه‌های خارجی منتشر شده

است، کاملاً دروغ و بی‌پایه است. دوم اینکه وقتی وزیر خارجه آمریکا دلسوزی می‌کند و می‌گوید این توافق یک معاهده ترکمنچای جدید است، باید قطعاً نتیجه گرفت که این توافق به نفع ما تنظیم شده است. حضرت امام (ره) می‌گفتند که اگر دیدید رادیوهای غربی‌ها یک کارتان را تشویق کردند و از آن تمجید کردند دور و بر خودتان را بگردید که ببینید چه خطایی کرده‌اید. جنجال‌سازان می‌دانند که چین یک قدرت درجه اول در جهان است، غربی‌ها می‌گویند که چین قدرت دوم اقتصاد جهان است، من معتقدم که چین قدرت اول اقتصاد جهان است. این قدرت جهانی می‌آید با جمهوری اسلامی ایران که یک قدرت منطقه‌ای است یک توافقی را مذاکره می‌کند. آمریکایی‌ها چرا واکنش نشان می‌دهند؟ چون تلاش می‌کردند که با تحریم‌ها و فشارهای ظالمانه و غیرقانونی به بن‌بست برسانند، حالا که شکست خورده‌اند، تصور می‌کنند که این توافق می‌تواند گشایش مهمی باشد که به پیروزی کامل ایران بر حصر و تحریم آمریکایی منجر شود. فرمانده ستاد کل مشترک آمریکا سال ۲۰۰۷ گفته بود که در پی ۱۱ سپتامبر می‌خواستیم عراق، لبنان، سودان، لیبی و ایران را نابود کنیم، همه را نابود کردیم، اما ایران، چون قدرت نظامی کافی نداشتیم تصمیم گرفتیم از طریق جنگ نرم عمل کنیم. جنگ نرم همین تحریم‌ها بود که نهایتاً به بن‌بست اقتصادی و شکست و فروپاشی و نهایتاً نابودی ایران می‌انجامید. او پیش‌بینی کرده بود که اگر ایران بتواند از این جنگ سلامت بیرون بیاید، احتمال دارد که به یک ابرقدرت تبدیل شود. آمریکایی‌ها می‌بینند که توافق جامع با چین، می‌تواند باعث شود که ایران از تنگنایی که ایجاد کرده‌اند خارج شود. به همین دلیل واشنگتن فضا سازی می‌کند که جلوی موفق شدن این توافق را بگیرد. به اضافه آمریکایی‌ها نگرانی دیگری هم دارند. تصور می‌کنند که حضور چین در منطقه خلیج فارس به معنای شکست آمریکا و جمع کردن بساط این کشور از منطقه خواهد بود. برخی از فعالان اقتصادی معتقدند که جنجال‌ها و سر و صداها در مورد این توافق ممکن است باعث پاپس کشیدن و عقب‌نشینی چینی‌ها شود. به نظر شما این تحلیل درست است؟ درست است. چینی‌ها از تبلیغات و فضا سازی‌های غربی نگرانی ندارند، چون عادت دارند و انتظارش را هم دارند. اما متأسفانه برخی صداها از درون کشور بلند می‌شود که در جهت فضا سازی غربی است. گروهی از هموطنان مان هستند که دانسته یا نادانسته اخبار و اطلاعات نادرستی را منتشر و دست به دست می‌کنند که بی‌اساس، جعلی و نادرست هستند. این باعث شده است که یک احساس مخالفت در میان گروهی از افشار و کارشناسان ایجاد شود. بکن با خودش فکر خواهد کرد که اگر افکار عمومی در ایران مخالف چنین همکاری‌هایی باشند، ضرورتی ندارد که خودش را به زحمت بیندازد. برای آن‌ها انتقادات رسانه‌های غربی طبیعی است، چون می‌دانند که طرف غربی با قدرتمندتر شدن چین خصومت دارد، اما چین با کشورهای مختلف منطقه از عربستان و عراق گرفته تا قزاقستان و روسیه توافقی‌های مشابهی امضا کرده است، برای ایران هم تصور می‌کند که وارد یک بازی برد - برد با ایران شده است، اگر احساس کند که مخالفت جدی در میان ایرانیان وجود دارد، ممکن است که پاپس بکشد. بعضی می‌گویند که در توافق شتاب‌زدگی مشاهده می‌شود ... نظر من برعکس است. تا حالا خیلی تعلل شده است. دولت الان موافق انجام این توافق است، امیدواری من این است که به این کار سرعت بدهد و آن را به نتیجه برساند. من بارها در مصاحبه‌هایم گفته‌ام که این کار باید ۶ سال پیش عملی می‌شد، زمانی که شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین به ایران آمد باید توافق امضا می‌شد. من سوالی دارم؛ چطور چنین توافقی برای دولت‌های مرتجع عربی حلال است و برای ایرانی‌ها حرام؟ چرا برای کشورهای آسیای مرکزی حلال است و برای ما حرام؟ آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها دنبال این هستند که ما نتوانیم گشایشی در زمینه اقتصاد و تکنولوژی مان داشته باشیم، اما آیا منتقدان این توافق هم همین قصد را دارند؟ می‌خواهند جلوی پیشرفت و توسعه کشور را بگیرند؟ فرمودید که این توافق باید روند حقوقی خود را طی کند، اما یک مانعی که معمولاً جلوی همه توافقی‌های همکاری ایران با کشورهای غیرمسلمان وجود دارد تفسیر سخت و قاطع شورای نگهبان است، فکر می‌کنید چنین توافقی بتواند از سد شورای نگهبان عبور کند؟ ما این همه توافق با کشورهای دیگر داریم، با روسیه توافق همکاری مشترک داریم که تصویب شده و به

قانون تبدیل شده است ... معمولا این توافقات عاقبت از مجمع تشخیص مصلحت نظام سر در می‌آورند ... مسیر طبیعی خود را طی می‌کند و نهایتا چه توسط شورای نگهبان و چه توسط مجمع به تصویب می‌رسد، بعید می‌دانم در این خصوص مشکلی وجود داشته باشد. منظور من این بود حالا که آقای کدخدایی، گفته‌اند این شورا نظر مثبتی روی این توافق دارد، فکر می‌کنید رویه شورا تغییر کند و در آینده مسیر برای تصویب سریع‌تر توافقات همکاری دوجانبه و چندجانبه باز شود؟ بله من معتقدم که این احتمال زیاد است. می‌توان این توافق را یک تغییر اساسی در رویکرد سیاست خارجی کشور تلقی کرد؟ برخی برای‌شان سوال پیش آمده است که آیا نفس امضای این توافقنامه به معنای تغییر اساسی در سیاست خارجی ایران است، من جوابم به این سوال منفی است. سیاست جمهوری اسلامی ایران همچنان نه شرقی نه غربی است. چین جزو مجموعه شرق محسوب نمی‌شود. عبارت شرق در دوران جنگ سرد به اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و اقمارش اطلاق می‌شد. مسکو یک بلوک از متحدان داشت. در آن دوران، یعنی در دوران جنگ سرد شعار ما نه شرقی نه غربی بود. وقتی که شوروی فروپاشید، روسیه خودش سیاست‌های گذشته را کنار گذاشت، در اروپا کشورهای شرق اروپا سیاست‌های‌شان را متعادل کردند و در قفقاز کشورها تغییر رویکرد دادند، نه تنها ما با آن‌ها ارتباط برقرار کردیم، بلکه ارتباط‌های‌مان را مستحکم کردیم و گسترش دادیم. همه این کشورها روزگاری جزو بلوک شرق محسوب می‌شدند. اما حالا بلوک شرقی وجود ندارد و ما با همه این کشورها همکاری داشتیم. چین یکی از کشورهای است که در طول تاریخ هیچ اصطکاک و جنگی با ایران نداشته است، اصولا مرز مشترکی با چین نداریم. چینی‌ها فرهنگی بسیار نزدیک به ایران دارند، در کتاب‌های تاریخ دوران ابتدایی و متوسطه دانش‌آموزان چینی، تاریخ ایران آموزش داده می‌شود. نزدیکی‌های فرهنگی چین به ایران بسیار گسترده است و روابط دو کشور بسیار طبیعی است. دو نکته مهم را باز هم تذکر می‌دهم نخست اینکه چین جزو بلوک شرق نیست و دوم اینکه چنین توافقی‌هایی میان چین با خیلی دیگر از کشورها از جمله متحدان غرب در منطقه ما بسته شده است. ما از سیاست‌های اصولی جمهوری اسلامی با این توافق تخطی نمی‌کنیم. به نظر می‌رسد نگرانی عمده منتقدان تخطی از سیاست نه شرقی نه غربی نیست، بلکه نهادینه شدن سیاست نه غربی نه غربی است. اینکه این توافق باعث شود که ایران نه از حب چین، بلکه از بغض امریکا زیر بیرق پکن قرار گیرد ... بگذارید من یک سوالی از شما بپرسم؛ اگر طرف توافق ما غربی باشد این منتقدان چیزی می‌گویند؟ صدایی از کسی در می‌آید؟ اگر مشکل اسم یا موقعیت جغرافیایی است، اسمش را بگذارید توافق با غرب. تا یک توافق با طرف‌هایی که به لحاظ جغرافیایی در محدوده شرق قرار دارند امضا می‌شوند ناگهان گروهی صدای‌شان در می‌آید. کدام بیرق؟ کدام یوغ؟ اینکه چینی‌ها بیایند یک نیروگاه، یک پالایشگاه، یک کارخانه فولاد بسازند، خط فاینانس ایجاد کنند که خودمان بسازیم، که این کار را قبلا کرده است، چه عیبی دارد؟ ما باید درست عمل کنیم، بتوانیم انتقال فناوری بدهیم. این همه تلاش کردیم از آلمان و نروژ نیروگاه‌های خورشیدی وارد کنیم، می‌گویند تحریم هستید و نمی‌دهیم، وقتی چین دارد، همین فناوری‌ها را دارد، چرا از چین نگیریم؟ وقتی آلمانی‌ها نمی‌دهند، چرا از چین نگیریم؟ این همه محیط آزاد برای بهره‌برداری از انرژی خورشیدی داریم، هم اثر محیط زیستی دارد، می‌تواند در بیابان‌زدایی کمک‌مان کند، هم آلودگی محیط زیستش از نفت کمتر است، هم از زمین بیابانی می‌توانیم استفاده کنیم. در یک محیط دو گیگاوات تا سه گیگاوات برق وارد شبکه کنیم. تا کی باید منتظر بمانیم که آلمانی‌ها دست از بهانه آوردن بردارند؟ برای قطارهای سریع‌السیر، آلمانی‌ها اصلا حاضر به مذاکره هم نیستند، می‌گویند نمی‌دهیم. چینی‌ها مذاکره کردند، توافق کردند، همین الان در حال اجرای پروژه تهران و اصفهان هستند. همین پروژه اگر به مشهد به تبریز، مشهد به تهران، مشهد به زاهدان و چابهار توسط چینی‌ها اجرا شود، چقدر در عبور و مرور مسافرین ما تسهیل می‌کند. افرادی که گله دارند بگویند این‌ها چه ایرادی دارد؟ نیروگاه‌های سیکل ترکیبی را از آلمان خواسته‌ایم، زمینس به ما نمی‌دهد، چین همان فناوری را دارد با ظرفیت بیشتر و بهره‌وری بهتر. تجهیزات پزشکی؛

۸۰ درصد از کل مواد اولیه داروی جهان در چین تولید می‌شود، همین دارویی را که مواد اولیه‌اش را اروپا و آمریکا از چین می‌خرند، به ما نمی‌فروشند، مثلاً در چارچوب کالاهای بشردوستانه‌شان هم هست، خب چرا از چین نخریم؟ چرا وقتی با غرب سر همین چیزها چانه می‌زنیم، این‌ها دلهره ندارند، اما تا قرار می‌شود کاری را با کشوری مانند چین شروع کنیم و دورنمایی از گشایش اقتصادی ایجاد می‌شود، صدای‌شان بلند می‌شود؟ به راه‌آهن چابهار-زاهدان اشاره کردید. آیا در توافق با چین دقت شده است که تداخل و مزاحمتی برای توافقی‌های مان با دیگر کشورها ایجاد نشود. به ویژه که ساخت خط آهن چابهار-زاهدان در توافق با هند دیده شده است؟ البته هندی‌ها ۱۵ سال است که می‌خواهند این خط را کلنگ بزنند. هند منافع خودش را در چابهار دارد، به خاطر رقابت‌های منطقه‌ای خودش. اما بندر چابهار برای چینی‌ها هم اهمیت استراتژیک دارد. نخست اینکه می‌تواند یک مسیر ترانزیت بسیار مناسب برای چین باشد، از چابهار به مشهد، به ترکمنستان به قزاقستان و چین، یک مسیر بسیار مناسب برای ترانزیت کالاهای وارداتی به چین است. منفعت چینی‌ها در این است که خط آهن چابهار به مشهد تکمیل شود. اگر به آن‌ها اجازه بدهیم که سرمایه‌گذاری کنند، هم آن‌ها سود می‌برند و هم ما، چه از درآمد ترانزیت چه از اشتغال‌زایی، همین‌طور برای راه‌آهن مشهد به تبریز، چه در کریدور شمال جنوب و کریدور شرق به غرب ما کمک می‌کند. چینی‌ها سرمایه‌گذاری کلانی روی کریدور پاکستان از طریق بندر گوادر کرده‌اند و به سرعت در حال پیشبرد ساخت و توسعه این مسیر ترانزیتی هستند. یک مسیر سخت و پرهزینه، اگر این فرصت برای‌شان ایجاد شود که از مسیر ایران استفاده کنند، خیلی کم هزینه‌تر و آسان‌تر است. اگر ما زودتر چینی‌ها را به این پروژه آورده‌بودیم، اصولاً بیشترین کالا از طریق ایران جابه‌جا می‌شد. اگر این کریدور شمال - جنوب ایجاد شود، کالاهای مورد نیاز ترکمنستان، قرقیزستان، قزاقستان و ازبکستان هم از مسیر ایران جابه‌جا می‌شود که می‌تواند تحول عمده‌ای در اقتصاد محلی و مسیر ایجاد کند. خیلی‌ها تاکنون به عنوان مسوول این توافق معرفی شده‌اند. یکی از سفرای پیشین‌مان می‌گوید که متن توافق همان متنی است که در دهه هفتاد به چین پیشنهاد داده بودند و حالا با چند موضوع جدید مانند مسائل فناوری اطلاعات و این‌ها به روزرسانی شده است، گروهی می‌گویند نماینده مقام معظم رهبری در سفر به چین اخیراً آن را مذاکره کرده است و گروهی هم آن را توافق روسای جمهوری دو کشور معرفی می‌کنند، کدام تعبیر به واقعیت نزدیک‌تر است؟ چیزی که نقل کردید غلط نیست، در دو دهه گذشته این پیشنهاد مطرح شده بود. اما در آن دوران چینی‌ها چندان علاقه‌ای نشان نمی‌دادند. تا اینکه عاقبت در دوره‌ای که من در پکن سفیر بودم، در سفر حسن روحانی، رئیس‌جمهور اسلامی ایران به چین، شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین اعلام کرد که نگاه چین به روابط با ایران، استراتژیک است. تا پیش از این چینی‌ها از چنین تعبیری استفاده نمی‌کردند، خیلی کشورهای دیگر هم ایا داشتند از اینکه بگویند رابطه‌شان با تهران راهبردی است. آقای شی پیشگام شد و این تعبیر را استفاده کرد. آقای شی در همان سفر خبر داد که قصد دارد به تهران سفر کند و امیدوار است که در پی سفرش یک همکاری جامع و بلندمدت میان چین و ایران آغاز شود. این سفر سال ۱۳۹۶ انجام شد و پیش‌نویس در سفر آقای شی به تهران آماده شد. من اعتقادم این بود که باید همان ۶ سال پیش یک توافق یا چارچوب توافق را امضا کنیم. اگر آن زمان این چارچوب همکاری‌ها مشخص شده بود در این مدت ۴-۵ ساله می‌توانستیم بسیاری از موارد آن را اجرایی کنیم. چینی‌ها بین ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلیون گردشگر در سال به سراسر جهان می‌فرستند. اگر دولت چین ایران را یکی از اهداف گردشگری‌اش قرار دهد و فقط یک تا دو میلیون گردشگر چینی در سال به ایران بیاید، می‌دانید چه اندازه می‌تواند در درآمدهای ارزی ما تاثیر داشته باشد؟ نکته اینجاست که فرهنگ چینی‌ها مانند فرهنگ اروپایی‌ها چندان از اصول و ارزش‌های کشور ما دور نیست. برعکس هم درست است، چین هم فرصتی برای فروش کالاهای ماست. چین ثروتمند شده است، حدود ۳۰۰ میلیون نفر از مردم چین از فقر رها شده‌اند و قدرت خرید بالایی دارند. الان ۶۰ تا ۶۵ درصد از کالای لوکس دنیا را چینی‌ها می‌خرند. بازار بزرگ چین می‌تواند یک مقصد بزرگ برای فرش دستیاف ما باشد. اگر درست تبلیغ کنید و حمله کنیم

به بازار چین، چقدر می‌توانیم آورده ارزی به کشور داشته‌باشیم. در مورد صنایع دستی، سنگ‌های قیمتی و زینتی، فرصت بازار چین بسیار ارزشمند است، داروهای گیاهی و زعفران، بسیار در چین بازار دارد. چه ایرادی دارد که با چینی‌ها کار کنیم؟

- گسترش:

نقش روابط چین در صنعت خودرو

امیرحسن کاکایی - کارشناس خودرو / در روزهای اخیر صحبت‌های زیادی در مورد رابطه چین و ایران می‌شود. به‌خصوص صحبت اصلی در رابطه با به اصطلاح سندی همکاری ۲۵ سال‌های است که نمی‌دانم که دقیقاً چیست. برخی آن را خیانت به کشور می‌دانند و برخی آن را راهکاری برای پیشرفت آن. من فعلاً نظری ندارم. باید ببینیم که دقیقاً سند نهایی چیست و دقیقاً بزرگان سیاست، اقتصاد و از آن مهم‌تر حقوق بین‌الملل چه می‌گویند. اما من در مورد چین و نقش آن در صنعت خودروی جهانی و ایران نظرات خاصی دارم که شاید به درد شما بخورد. ده سالی است که سعی می‌کنم که چین را بشناسم و کتابهای زیادی در مورد آن خوانده‌ام. چین از چند نظر برای من جذاب است. اولاً چین یک کشور کمونیست است و خیلی برایم جالب است که در عین دولتی بودن مالکیت در آن، چگونه مدیریت خصوصی را پیاده کرده است. همچنین وقتی با همسایه هم‌نای خود، یعنی هند مقایسه می‌کنم، موضوع جذاب‌تر می‌شود. بالاخره هند بزرگترین حکومت دموکراتیک دنیا است، درست برعکس چین که بزرگترین حکومت دیکتاتوری دنیا است. جمعیت هر دو هم شبیه هم است. از نظر آب و هوایی هم که هندوستان اوضاع بهتری دارد. از نظر جغرافیایی هم که به اروپا و آمریکا نزدیکتر از چین است. غربی‌ها هم قبل از اینکه به چین وارد شوند، به هند وارد شده‌اند و سرمایه‌گذاری کرده‌اند. تحلیلگران هم در طی این سال‌ها پیش‌بینی می‌کردند که چین وقتی اوضاع اقتصادی‌اش خوب شود، اختلاف طبقاتی آن را به زمین خواهد زد و باعث از بین رفتن حکومت کمونیستی آن می‌شود. به‌نظر من غربی‌ها به همین دلیل گول خوردند و در چین سرمایه‌گذاری کردند. آنها فکر می‌کردند که چین تا ابد نوکر آنها خواهد ماند. اما چند واقعیت در مورد چین جالب است. اولاً مردم این کشور مبتنی بر افکار کنفوسیوسی زندگی می‌کنند. آنها اعتقاد قلبی دارند که برای اینکه خوشبخت باشند، باید سربازان خوبی باشند. پادشاهان (حاکمان) هم اعتقاد دارند که باید حکمران خوبی باشند و دیکتاتوری موضوعی پذیرفته‌شده در فرهنگ چینی در طی هزاران سال است. لذا در چین وقتی اراده می‌کنند که یک جاده صد کیلومتری را بکشند، کافی است اراده کنند و منابع آن را تامین کنند و شروع به کار کنند؛ به‌موقع تمام می‌شود. اما در مورد هند اینگونه نیست. عمده هندی‌ها مبتنی بر اعتقادات هندویی خود، هر چقدر بیشتر بدبختی بکشند و در عین حال خوش باشند، خوش بخت‌ترند. وقتی هم قرار است جاده‌ای صد کیلومتری کشیده شود، باید از تک‌تک روستاها و حتی مزرعه‌های در مسیر اجازه بگیرند. نمی‌دانم؛ شاید باید از حیوانات این مسیر هم اجازه بگیرند. به همین دلیل رشد در هند خیلی کند اتفاق می‌افتد. نکته دیگری که من در تعجیم که غربی‌ها چگونه می‌توانند آن را نادیده گرفته باشند، این است که ساختار فرهنگی و حکومتی چین به‌گونه‌ای بوده است که هزاران سال این کشور پهناور تحت امپراطوری قدرتمند بوده است. قبلاً از بقیه دنیا پیشرفته‌تر بوده است. افول آن از قرن شانزدهم شروع می‌شود و نهایتاً این کشور فقط به مدت حدود ۲۰۰ سال از دنیای پیشرفته عقب افتاد. به عبارتی این کشور یک ازدهای خفته بود که غربی‌ها با سرمایه‌گذاری‌هایی که کردند، دوباره آن را بیدار نمودند. حال این کشور با این قدمت فرهنگی و تاریخی و ساختارهای قوی حکومتی، دوباره به دانش و فناوری روز هم مسلح شده و با جمعیتی که دارد، به تدریج به بازارهای خارجی هم بی‌نیاز خواهد شد. چنین کشوری حداقل تا آخر قرن بیست و یکم، همین‌طور که از نظر تولید و دانش و فناوری رشد می‌کند، درآمد مردمش بالا و مصرف در آن هم متناسب با آن بالاتر می‌رود بیش از یک

میلیارد جمعیت آن به نرمهای بقیه دنیا برسند. پس خود به خود اقتصاد آن حداقل طی این قرن رشد خواهد کرد. تنها مانع رشد آن، کمبود برخی منابع طبیعی است که اخیرها با برنامه‌ریزی‌هایی که این دولتمردان در سرتاسر دنیا کرده‌اند، در حال تضمین کردن دسترسی به منابع در سرتاسر دنیا هستند. این مردم، مردم کاری و پراورزی و فرمانبرداری هستند. برعکس ما مردم ایران که پراورزی هستیم، اما فرمانبردار نیستیم و خلاقیت در خون ما است، آنها در هر زمینه‌ای مانند یک ارتش منظم و کاملاً هوشمند عمل می‌کنند. خلاقیت در فرماندهان است و بقیه فرمانبردار. نتیجه این نحوه تفکر و عمل این است که مثلاً طی چند سال اخیر پیشرفتهای آنها را در زمینه فناوری اطلاعات و تجهیزات مخابراتی و الکترونیکی و رایانه‌ای می‌بینیم. آنها امروزه در هوش مصنوعی در حد بزرگان دنیا هستند. اصولاً تحرکات اخیر امریکا به خاطر درک این واقعیت بود که چین در صنایع مربوطه، حالا دارای حرف جدی است و می‌تواند بدون کمک امریکا و اروپا نوآوری را توسعه دهد و حتی جلوتر بیفتد. این چینی‌ها که توصیفشان کردم، از حدود ۲۰ سال پیش هم در مورد صنعت خودرو شروع کردند به حرکت منسجم و منظم ارتش‌گونه خود و امروزه توان تولید بیش از ۳۰ میلیون خودرو در سال را دارند. آنها میلیاردها قطعه در سال برای این صنعت در داخل و خارج از چین تولید می‌کنند و به تمام دنیا صادر می‌کنند. جالب است بدانید که در مورد تولید خودرو، خیلی وابسته به صادرات نیستند و عمده تولیدشان در داخل مصرف می‌شود. چینی‌ها در هر مورد صنعت خودرو که وارد می‌شوند، مانند لشکری از موریانه تمام زیر و بم مسئله را می‌خورند و هضم می‌کنند. در سال‌های اخیر هم ما شاهد پیشرفتهای آنها در محصولات خودرویی در ایران بودیم. البته آنها به ظاهر در ایران سرمایه‌گذاری هم کردند. اما همانطور که مشاهده کردید، تا تحریمها شروع شد، اکثرشان رفتند و فهمیدیم که هیچ سرمایه‌گذاری‌ای روی تولید داخلی نکرده‌اند. آنها اصولاً قرار هم نیست چنین کاری بکنند. آنها لشکری از کارگران هستند که آمده‌اند پولهای مردم بولداری بگیرند و برایشان کارگری کنند. در چنین شرایطی اگر کشوری حواسش نباشد، بعد از یک‌مدت مشاهده می‌کند که تمام کارهای خود را به چینی‌ها برونسپاری کرده است و دیگر کاری برایش نمانده است. حرکت اخیر امریکایی‌ها کاملاً حساب شده بود. آنها هم اکنون به این وضعیت نزدیک شده‌اند و متوجه شده‌اند که اگر زودتر جلوی آن را نگیرند، دیگر خودشان به‌طور کامل بی‌کار می‌شوند. هر چند که فعلاً عمده ثروت دست امریکایی‌هاست. اما همان ثروتمندان هم می‌دانند که اگر هوای اکثریت مردم خود را نداشته باشند و اگر جلوی چینی‌ها را نگیرند، به‌زودی خود آنها هم به‌تدریج قدرت خود را از دست خواهند داد و این ثروت از چنگشان درخواهد آمد. به هر حال چه بخواهیم و چه نخواهیم چینی‌ها ابرقدرت دوم قرن بیست و یکم هستند و می‌توانم به جرات بگویم که با توجه به جمع جبهات فعلاً روسیه یک ابرقدرت دسته دوم محسوب می‌شود. اما اگر بخواهیم رفتار چینی‌ها را در دوران آقای و ابرقدرتی را بشناسیم، باید به تاریخ آنها مراجعه کنیم. باید بدانیم که چینی‌ها بسیار خطرناکتر از امریکاییها، انگلیسها و حتی روسها هستند. سردمداران آنها دارای فرهنگ چند هزار ساله‌اند و آموزشهای سخت دیده‌اند و بسیار سیاستمداران. همچنان خیل زیادی از مردمان چین گرسنه‌اند و آنها همچنان باید به بقیه دنیا بتازند تا این خیل عظیم را سیر کنند. آنها آنقدر باهوش هستند که بقیه مردم دنیا این جمله را از فیلسوفان استراتژیست آنها فراگرفته‌اند که بهترین برد در جنگ، برد بدون خونریزی است. آنها استاد خدعه هستند. حالا که دانش و ثروت و قدرت را دوباره به‌دست آورده‌اند، آنها خطرناکترین ابرقدرت دنیای مدرن خواهند بود. حال ما باید تصمیم بگیریم که با کدام ابرقدرت همراهی کنیم. قطعاً همراهی با ابرقدرتی بنام چین می‌تواند در کوتاه‌مدت ما را از این انزوا خارج کند و مسیرهای تجاری را دوباره باز کند. هر چند که باید حواسمان باشد که همین چینی‌ها هستند که در این دور از تحریمها با امریکای جنایتکار همراهی کرده‌اند و پولهای ما را بلوکه کرده‌اند. واقعا اگر آنها حسن نیت دارند چرا صنعت خودروی ما را برای خودکفایی آن‌طور که باید و شاید همراهی نمی‌کند؟ اگر آنها راست می‌گویند چرا ارزهای ما را اینگونه بلوکه کرده‌اند؟ اصلاً چرا این بزرگراه تهران شمال راه نمی‌افتد؟ از سرمایه‌گذاری‌های آنها و قولهایی که به ما در صنعت نفت و گاز و پتروشیمی داده‌اند، چه خبر؟ واقعیت این است

که هر کسی دنبال منافع ملت خود است. شرقی و غربی ندارد. شعار انقلاب، نه شرقی و نه غربی را فراموش نکنیم. اما واقعیت این است که پیشرفت در انزوای کامل امکان‌پذیر نیست. لذا باید با یک طرف روابط را از سر گرفت. باید با همه بازی کرد و در این بازی منافع ملی را به حداکثر رساند. دیگران به‌طور طبیعی دنبال برداشتن کلاه ما هستند؛ این ما هستیم که نباید بگذاریم کلاهمان را بردارند. نویسنده: امیرحسین کاکایی

- روابط عمومی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی:

رئیس مرکز ایران‌شناسی دانشگاه یونان چین تأکید کرد: ایران‌شناسی زمینه‌ساز ارتباطات فرهنگی

بین ایران و چین است

پروفسور یائو جیده در سومین میزگرد مجازی «توسعه چین‌شناسی و فرهنگ‌شناسی چین و ایران پس از بیماری همه‌گیر کووید ۱۹» گفت: ایران‌شناسی با چشم‌انداز ابتکار «یک کمربند یک جاده» تبدیل به زمینه‌ای مهم برای گفتگوی تمدن‌ها و ارتباطات فرهنگی شده است. به گزارش روابط عمومی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، مرکز چین‌شناسی دانشگاه علامه طباطبائی با همکاری مرکز مطالعات بین‌المللی و روابط فرهنگی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی و دانشگاه زبان و فرهنگ پکن، سومین میزگرد مجازی «توسعه چین‌شناسی و فرهنگ‌شناسی چین و ایران پس از بیماری همه‌گیر کووید ۱۹» روز گذشته (۲۱ تیرماه) برگزار کرد.

تأسیس نهادهای علمی مشترک برای گسترش زبان فارسی و چینی // در ابتدای این نشست مجازی، پروفسور شجاع احمدوند، معاون آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی با موضوع «نقش سنتهای فکری باستانی در توسعه روابط فرهنگی ایران و چین» به ایراد سخنرانی پرداخت. وی اظهار کرد: نگاهی سریع به تاریخ توسعه ملت‌ها نشان می‌دهد که تعداد کشورهای تاریخی هستند که در تاریخ هزاره دارند کمتر از تعداد انگشتان دو دست است. ایران و چین دو مورد از این ملل ریشه‌دار و تاریخی هستند که در تاریخ سیاسی و فرهنگیشان پیوندی ناگسستنی میان امر مادی و معنوی وجود دارد؛ پیوندی که در هر سه دوران باستان، میانه و جدید تداوم داشته است. معاون آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی در ادامه، گفت: در تاریخ سیاسی و فرهنگی باستانی دو ملت دو مفهوم فره ایزدی از سویی و فرزانه‌شاه از سوی دیگر، نماد هژمونی فرهنگی این دو ملت در ادوار گذشته تاریخی است. در دوره میانه دو ملت نیز همین حکمت و فرزانی در قالب تعامل امر مادی و معنوی در متون فرهنگی دو ملت مثل شاهنامه فردوسی و متون ناظر به مکاتب ششگانه فرهنگی چین بازتابی وسیع داشته است. در دوره جدید نیز به‌رغم تعامل این دو فرهنگ با تجدد غربی، هر دو فرهنگ تلاشهای مهمی را برای استقلال و استعلاقی فرهنگی خود در مقابل سیطره سیاسی و فرهنگی مغرب زمین آغاز کرده‌اند که در موارد زیادی نیز قرین توفیق بوده است. احمدوند افزود: اما پیچیدگی کار آنجاست که برخی از مردم اطلاع و یا توجهی به این پیشینه درخشان دو ملت ندارند و روابط فرهنگی ایشان را پدیده‌های نوظهور و مبتنی بر منافع زودگذر تلقی میکنند. درحالیکه نگاهی به این پیشینه میتواند نه تنها روابط فرهنگی امروز را اخلاقی و انسانیتر کند بلکه حتی نگاه گاه و بیگاه تردید آمیز سیاستمداران به یکدیگر را نیز به سوی اخلاق مدنی منبعث از گذشته فرهنگی دو ملت سوق دهد. وی با اشاره به ابهامها و تردیدهای اثرگذار نسبت به اهداف و رفتار طرف مقابل در روابط سیاسی و فرهنگی میان دو ملت، گفت: اندیشمندان دو کشور میتوانند در نشستها و گفتگوهای از این نوع، این مفاهیم را از سرمنشأ آن جدا کرده و به زمان حاضر بیاورند و با نزدیک کردن آنها به یکدیگر، تعامل و گسترش روابط فرهنگی میان دو ملت را به لحاظ علمی و نظری توجیه کنند. درست مانند زمانه دو متفکر مورد بحث ما که زمانه شان با بحران فروپاشی اخلاقی و ظلم فزاینده طبقات بالا بر طبقات فرودست و عدم سختی نامها با حقیقت آنها مواجه بود، امروز نیز در سپهر جهانی با چنین ناملایماتی مواجه هستیم. معاون آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی ادامه داد: همان گونه که

اندیشه دو متفکر در واکنش به این وضعیت سمت و سوی اخلاقی به خود گرفت و نظام نامه هائی اخلاقی برای اصلاح جامعه ارائه کردند و شیوه مملکت داری مبتنی بر روش‌های اخلاقی را راه حل گذر از بحرانهای جامعه دانستند. می‌توان تکیه بر اخلاق در مملکت داری را به عنوان بنیانی برای مطالعات آتی در حوزه سیاست و حکومت و روابط بین‌الملل قرار داد. وی همچنین، بیان کرد: تمرکز بر شخصیت‌های کلیدی دو فرهنگ که از زمان باستان تا امروز قابل ردیابی هستند؛ تأسیس نهادهای علمی مشترک برای اقداماتی چون گسترش زبان فارسی و چینی در دو کشور؛ همکاری با نهادهای فرهنگی دو کشور مانند کنفرانس بین‌المللی کنفوسیوس و نهادهای مشابه در ایران؛ استخراج دستورالعمل‌های اجرایی از اندیشه‌های فلاسفه دو کشور بخصوص که فلسفه در ایران و چین باستان هر دو با موجزترین کلمات بیان شده و گاهی از آن به فلسفه تحقیق در مقابل تحصی نام می‌برند که در ذات فیلسوف نهفته است و کمتر در آثار بیرونی او منعکس شده و انجام مطالعه در این وجوه میتواند راهکارهایی را برای تعامل اندیشمندان دو فرهنگ به عنوان میزبانان سیاست فراهم کند.

مؤلفه‌های روشنگری اسلام و چین // پروفیسور احمدعلی حیدری، عضو دپارتمان فلسفه دانشگاه علامه طباطبائی با ارایه مقاله خود با موضوع «مؤلفه‌های روشنگری اسلام و چین آیا روشنگری فقط غربی است؟»، گفت: یکی از دستاوردهای عصر روشنگری، بازگرداندن انسان از «آن سو» به «این سو» بود. عصر روشنگری آدمیزاد را از فراختای آسمان معنا به عرصه‌ی تنگ و تاریک حیات زمینی کشاند و به این ترتیب راه را برای سرمایه‌داری گشود. حیدری مطرح کرد: می‌دانیم که نظام سرمایه‌داری از اساس خشک، فاقد ایمان و برهوتی از واقع‌گرایی، بی‌توجه به آرمان و تخیل، کسالت‌بار، نازیبا و فاقد آرمان‌های رمانتیک است؛ اینک که چین به اقتصاد کاپیتالیستی بازار پای گذاشته است، کوشش می‌کند با مصالحه عناصر سنتی فرهنگ خود با روزگار مدرن، دیگر ببری در بند نباشد بلکه دوباره به وسعت جنگل بی‌انتهای سنت خود بازگردد و از درافتادن به ارزش‌های خودبنیاد عصر روشنگری احتراز کند و روشنگری خاص خود را احیاء کند. وی ادامه داد: روشنگری چینی، گرچه در ظاهر مشابهت‌هایی با عناصر روشنگری اروپایی دارد، اما توان گشودگی ویژه‌اش رو به دیگران که ریشه در باورهای چندخدایی دارد و نیز بهره‌مندی‌اش از عقل آمیخته به خیال و اسطوره که می‌تواند به خشونت راسیونالیسم منتهی نگردد، مؤلفه‌هایی رهایی‌بخش‌اند، که با اتکاء به آن‌ها می‌تواند از وجوه تخریبی روشنگری غربی فاصله گیرد. حیدری به کتاب «تفکر چین باستان و قدرت چین مدرن» نوشته یان شوئه‌تونگ اشاره کرد و گفت: یان شوئه‌تونگ Yan Xuetong در کتاب «تفکر چین باستان و قدرت چین مدرن» بر مبنای آراء حکیم باستانی چین شونزه، Xunzin حدود ۲۱۲ تا ۲۳۸ ق. م. تصویری از یک جامعه‌ی ایده‌ال به دست می‌دهد: شونزه می‌اندیشد که اعتبار استراتژیک یک ضرورت است اما برای شرایط هژمون‌شدن کافی نیست. اعتبار هژمونیک به تنهایی نمی‌تواند تضمین‌کننده دستیابی به هژمون باشد، بلکه نیاز به تکیه‌گاهی در قدرت سخت نیز دارد که بنیاد آن کرامت انسانی است. وی در ادامه سخنانش، اظهار کرد: شوئه‌تونگ در ادامه به این نکته می‌پردازد که اگر آراء شونزه در زمینه روابط میان دولت‌ها در روزگار معاصر مد نظر قرار گیرد چه نتایجی به بار خواهد آورد. شونزه می‌اندیشد که اقتدار انسانی شکلی از روابط بین‌الملل است که بالاتر از هژمونی قرار دارد.

نقش مهم مطالعات ایران‌شناسی در مطالعات جاده ابریشم، اوراسیا و دون‌هوانگ // پروفیسور یائو جیده، رییس مرکز ایران‌شناسی دانشگاه یونان چین به بیان مقاله‌ای با موضوع «مطالعات ایران‌شناسی در چین» پرداخت و گفت: ایران و چین هر دو دارای تمدن باستانی در سطح جهانی هستند که در انتهای شرقی و غربی جاده ابریشم باستانی واقع شده‌اند، چین در انتهای شرقی و نقطه شروع جاده ابریشم و ایران در انتهای غربی و نقطه تلاقی جاده ابریشم زمینی و دریایی است. وی افزود: مردمان این دو کشور نیروی اصلی در تاریخ توسعه این شریان و حمل و نقل بین‌المللی آسیا، اروپا و آفریقا محسوب می‌شوند. این نقشه راه‌های جاده ابریشم، از جمله راه‌های زمینی و دریایی است. یائو جیده اظهار کرد: رابطه بین مطالعات جاده ابریشم و مطالعات ایران بسیار نزدیک است

و بخش عمده‌ای از مطالعات جاده ابریشم متعلق به مطالعات ایران است. این نقشه راه‌های زمینی جاده ابریشم و دیگری نقشه راه‌های دریایی جاده ابریشم است. وی به طرح یک کمربند یک جاده اشاره و تصریح کرد: در این ابتکار عمل «یک کمربند یک جاده» که امروزه توسط چین پیشنهاد شده و مبتنی بر هدف اساسی «صلح و توسعه» است با هدف احیای این جاده ابریشم باستانی برای خدمت بهتر در جهت بازسازی نظم جدید اقتصادی، سیاسی و فرهنگی جهان در عصر جهانی شدن است و مردم همه کشورها برای ساختن یک «جامعه سرنوشت ساز بشر» عادلانه‌تر، با عدالت‌تر، مسالمت آمیزتر، فراگیرتر و هماهنگ‌تر با هم همکاری خواهند کرد. رییس مرکز ایران‌شناسی دانشگاه یونان چین به روند مطالعات ایران‌شناسی در چین اشاره کرد و گفت: مطالعات ایران‌شناسی در چین در حال پیشرفت است و مطالعات ایران‌شناسی نقش مهمی در مطالعات جاده ابریشم، اوراسیا و دون‌هوانگ داشته است. وی بیان کرد: زمینه‌های جدید مطالعات گسترده ایران بطور مداوم در حال گسترش است؛ به عنوان یک قدرت مهم جهانی، امور داخلی، دیپلماسی و روابط بین المللی ایران، به ویژه توسعه روابط دوستانه ایران با چین مورد توجه محافل دانشگاهی چین و ایجاد زمینه‌های جدید تحقیقاتی در مورد ایران شده است. یائو جیده یادآور شد: ایران‌شناسی با چشم‌انداز ابتکار «یک کمربند یک جاده» تبدیل به زمینه‌ای مهم برای گفتگوی تمدن‌ها و ارتباطات فرهنگی شده است.

تبیین و بررسی همکاری‌های ایران و چین تحت شرایط تغییرات بزرگ // در ادامه این نشست مجازی، پروفیسور جیا لیئینگ، رییس دانشکده روابط بین‌الملل دانشگاه زبان و فرهنگ چین و معاون آکادمی جاده و کمربند دانشگاه زبان و فرهنگ به بررسی همکاری‌های ایران و چین تحت شرایط تغییرات بزرگ پرداخت. وی اظهار کرد: روابط حسنه ایران و چین از قدمت طولانی برخوردار بوده و ریشه در دوران‌های تاریخی دارد. در سال ۱۹۷۱ دو کشور روابط سیاسی خود را به طور رسمی ایجاد کردند. در سال ۱۹۷۹ بعد از تأسیس جمهوری اسلامی ایران روابط دو کشور عمیق‌تر شد و سال‌هاست که چین همواره شریک برجسته‌ای برای ایران در فعالیت‌های اقتصادی بوده است. جیا لیئینگ به شیوع ویروس کرونا در جهان اشاره کرد و گفت: در دوران پسا کرونا، انواع جدیدی از فعالیت‌های ارتباطی مانند جلسات آنلاین، تجارت الکترونیکی و تعاملات مجازی به طور فزاینده‌ای رشد کرده است. همزمان فناوری‌های مرتبط نیز در چین رواج بیشتری یافته و تحت تاثیر شرایط حاصل از شیوع کرونا به روزرسانی‌های بیشتری نیز انجام شده است. وی ادامه داد: شیوع این ویروس، ارتباطات انسانی در جهان را کاهش داده و کشورها را مجبور به اتخاذ سیاست‌های مختلفی در ایجاد قرنطینه کرده است. همزمان، رکود اقتصادی و کاهش فعالیت‌های تجاری باعث شده است که مردم سرعت زندگی خود را کاهش داده و آرامش بیشتری برای خواندن و تفکر داشته باشند. معاون آکادمی جاده و کمربند دانشگاه زبان و فرهنگ چین مطرح کرد: زبان‌های چینی و فارسی هر دو از زبان‌های دشوار هستند. هر دو کشور نیز دارای تمدن‌های باستانی، میراث فرهنگی و علمی و در عین حال، تفاوت‌های بزرگ هستند. وی در سخنانش، تأکید کرد: مدت‌هاست که تبادلات فرهنگی دو کشور متکی بر ترجمه‌های انگلیسی بوده و معنا و محتوای واقعی آن به نحوی دستخوش آسیب و حتی تحریف شده است، بنابراین تربیت استعدادهایی که بتوانند زبان چینی و فارسی را بی واسطه به کار گیرند، بسیار ضروری است. در پایان این نشست مجازی به بیان راهکارهای گسترش همکاری‌های دو جانبه بین ایران و چین و تعاملات و تبادلات فرهنگی، پرداخته شد. انتهای پیام/ص

- روز نو:

چین ایران را مشتری می داند؛ نه متحد

با افشای جزئیات جدیدی از سند همکاری بلندمدت ایران و چین واکنش‌ها به این قرارداد بیشتر از گذشته شده است. برخی از کارشناسان معتقدند اگر قرار است قراردادی با این گستردگی و عمق منعقد شود نباید در مقطع کنونی که ایران در معرض تحریم‌های بین‌المللی و در موضع ضعف اقتصادی قرار دارد این اتفاق رخ بدهد. از سوی دیگر برخی به چینی‌ها با بی‌اعتمادی نگاه می‌کنند و معتقدند چین با هر کشوری قرارداد اقتصادی بسته پس از مدتی آن کشور به یک بدهکار تبدیل شده و به همین دلیل اقتصاد آن کشور با چالش‌های جدید و بزرگی مواجه شده است. به همین دلیل و برای تحلیل و بررسی این موضوع با دکتر حسین راغفر، اقتصاددان گفت‌وگو کرده که در ادامه حاصل آن را می‌خوانید. با افشای جزئیات جدیدی از سند همکاری بلندمدت ایران و چین واکنش‌ها به این قرارداد بیشتر از گذشته شده است. برخی از کارشناسان معتقدند اگر قرار است قراردادی با این گستردگی و عمق منعقد شود نباید در مقطع کنونی که ایران در معرض تحریم‌های بین‌المللی و در موضع ضعف اقتصادی قرار دارد این اتفاق رخ بدهد. از سوی دیگر برخی به چینی‌ها با بی‌اعتمادی نگاه می‌کنند و معتقدند چین با هر کشوری قرارداد اقتصادی بسته پس از مدتی آن کشور به یک بدهکار تبدیل شده و به همین دلیل اقتصاد آن کشور با چالش‌های جدید و بزرگی مواجه شده است. به همین دلیل و برای تحلیل و بررسی این موضوع با دکتر حسین راغفر، اقتصاددان گفت‌وگو کرده که در ادامه حاصل آن را می‌خوانید. به گزارش روز نو: آیا قرارداد ایران و چین یک استراتژی راهبردی برای برون‌رفت اقتصاد ایران از تنگنای موجود است؟ آیا این قرارداد می‌تواند تحریم‌های بین‌المللی را علیه ایران خنثی کند؟ واقعیت این است که پس از طرح قرارداد ایران و چین در فضای رسانه‌ای کشور واکنش‌ها در این زمینه بیشتر احساسی و هیجانی بوده است. نکته دیگر اینکه این سند به صورت پنهانی تنظیم شده و پس از مدتی نیز عنوان می‌شود پنهانی نبوده است. چطور ممکن است سندی با این عمق و اهمیت وجود داشته باشد اما وزارت خارجه آن را به تازگی منتشر کند. اخبار مرتبط با این قرارداد نیز بیشتر از سوی رسانه‌های خارجی مطرح شده و پس از آن رسانه‌های داخلی به این قرارداد توجه نشان داده‌اند. به صورت طبیعی هنگامی که رسانه‌های خارجی به چنین موضوعاتی دامن می‌زنند اهداف خاص خود را نیز دنبال می‌کنند. برخی در داخل کشور به این مساله توجه کافی نمی‌کنند که ابعاد داخلی این پنهان‌کاری‌ها ممکن است چه پیامدهای مهمی برای کشور به همراه داشته باشد. از سوی دیگر برخی فشارهای سیاسی در داخل کشور وجود دارد که تلاش می‌کند این قرارداد هر چه زودتر منعقد شود. به همین دلیل نیز تلاش می‌کنند جنبه‌های مثبت این قرارداد در بین افکار عمومی جامعه بازتاب پیدا کند. این در حالی است که قراردادهایی بین چین و برخی کشورهای دیگر منعقد شده که از آن با عنوان دیپلماسی تله بدهی نام می‌برند. چینی‌ها مدت‌هاست تئوری «کمربند راه» را دنبال می‌کنند که در ایران از آن به عنوان «جاده ابریشم جدید» نام می‌برند. چینی با این تئوری به دنبال کنترل منابع انرژی جهان هستند.

دیپلماسی تله بدهی چیست و چه پیامدهایی به همراه خواهد داشت؟ // در طول سالیان متمادی از ساخت و تجدید مذاکره با شرکت مهندسی بندر چین، که یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های دولتی پکن است، پروژه توسعه بندر هامپانوتا در سریلانکا با شکست روبه‌رو شد؛ با ده‌ها هزار کشتی در طول یکی از شلوغ‌ترین خطوط کشتیرانی دنیا، این بندر تنها ۲۴ کشتی را در سال ۲۰۱۲ پذیرا شد. به دلیل بدهی‌های دولت سریلانکا و توقف پروژه توسط شرکت چینی دولت سریلانکا در دسامبر ۲۰۱۵ مجبور به واگذاری بندر به مساحت ۶۲ میلیون مترمربع همراه با زمین‌های اطراف آن به مدت ۹۹ سال به مبلغ ۱/۴ میلیارد دلار در اجاره چینی‌ها شد. این انتقال به چین کنترل قلمرویی را در چندصد کیلومتری رقیب او یعنی هند و موقعیتی راهبردی در یک آبراه مهم تجاری و نظامی داد. این مورد یکی از بلندپروازی‌های امپریالیستی چینی‌ها در استفاده از قراردادهای بلندمدت برای گرفتن نفوذ در سراسر جهان است. بدهکار کردن کشورهای دنیا برای ایجاد بنادر یکی از اهداف چینی‌ها در ابتکار کمربند جاده در دیپاست تا با کنترل بنادر و آبراه‌های بزرگ و حساس دنیا قدرت اقتصادی خود را بر بقیه کشورهای جهان دیکته

کند. سرمایه‌گذاری جهانی و برنامه وام‌دهی به کشورها منجر به تله بدهی‌ها برای کشورهای آسیب‌پذیر در دنیا و شعله‌ور شدن فساد و رفتارهای مستبدانه در کشورها خواهد شد. چین ۲۵ بندر در دنیا را در کنترل خواهد گرفت تا از این طریق بنادر و آبراه‌های کشورهای دنیا را در کنترل خود بگیرد. در این پروژه‌ها بخشی از ایجاد بنادر را تامین مالی کرده و تامین مالی بقیه پروژه را به کشور میزبان واگذار می‌کند. وقتی کشور میزبان قادر به انجام تعهدات خود نباشد پروژه را متوقف می‌کند تا امتیازات سیاسی و اقتصادی بگیرد. کاری را که آمریکا با ایجاد پایگاه‌های نظامی در دنیا انجام داد، چین با ایجاد بزرگراه‌ها، خطوط آهن و بندرگاه‌ها و پروژه‌های پتروشیمی و فولاد انجام خواهد داد تا کشورها و آبراه‌های دنیا را در کنترل خود بگیرد. ضمناً باید یادآور شد که در بنگلادش شرکت بندرساز چینی برای متقاعد کردن وزیر بنگلادشی ۱۰۰ هزار دلار به وزیر ساختمان این کشور رشوه داده تا قرارداد منعقد شود. یک دوجین از کشورهای دنیا حداقل ۲۰ درصد تولید ناخالص خود را به چین بدهکار هستند. کشورهای همچون جیوتی، تونگا، مالدیو، جمهوری کنگو، قزاقستان، کامبوج، نیجر، لائوس، زامبیا، سومالو، وانواتو و مغولستان از جمله این کشورها هستند. در دو دهه اخیر چین تبدیل به بزرگ‌ترین وام‌دهنده به کشورهای جهان شده است و در مجموع ۱۵۰۰ میلیارد دلار وام مستقیم و اعتبار در اختیار بیش از ۱۵۰ کشور جهان قرار داده است و به تنهایی از مجموع وام‌های نهادهای جهانی همچون بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول و کل دولت‌های وام‌دهنده سازمان همکاری توسعه اقتصادی بیشتر وام داده است؛ پس به تنهایی بیش از تمامی نهادهای جهانی کنترل‌کننده مالی جهانی قدرت نفوذ پیدا کرده است.

چین با چه هدفی به دنبال گسترش نفوذ بر جهان است؟ // فلسفه امپریالیسم چین برای جهان‌گشایی برخلاف همه استعمارگرهای پیشین در نظام جهانی، نه از طریق فشار نظامی بلکه از طریق درهای اقتصادی است که بسیار محیلانه‌تر، کم‌هزینه‌تر و موفق‌تر است. نمونه اخیر این قراردادهای چین در ارتباط با ساخت بندر در سریلانکا به‌خاطر موقعیت سوق‌الجیشی این بندر در اقیانوس هند در رقابت با رقیب دیرینه هند است که تبدیل به یک ابزار نفوذ و شکل‌گیری فساد در سریلانکا شده است. تجربه سریلانکا تنها تجربه امپریالیسم چین برای اخذ امتیازهای سیاسی اقتصادی طولانی مدت نیست؛ اما اشاره مختصری به ابعاد آن می‌تواند پرده دیگری از مخاطرات قراردادهای بلندمدت با چین، این ابرقدرت جهان سال‌های نه چندان دور را در مقابل دیدگان سیاستگذاران کشور ترسیم کند. در طول ۱۵ سال گذشته که فشارهای ایالات متحده بر ایران به‌طور فزاینده‌ای افزایش یافته چین به‌طور قابل درکی همواره در کنار آمریکا قرار داشته است و این توهم که چین منافع بزرگ و راهبردی خود را در قبال آمریکا نادیده خواهد گرفت و به رابطه تجاری سالانه ۳۰ میلیارد دلاری با ایران اکتفا خواهد کرد، تنها یک خوش‌بینی مغرط است. کل سرمایه‌گذاری ۴۰۰ میلیارد دلاری چین در طول ۲۵ سال آینده کمتر از ۷۰ درصد حجم تجاری چین با ایالات متحده آمریکا تنها در یک سال است. این ارقام بهترین دلیل و گویای هم‌نواپی چینی‌ها با ایالات متحده است؛ بنابراین توضیح دیگری لازم نیست.

چرا معتقدید چین در سال‌های اخیر در کنار آمریکا و علیه ایران ایستاده است؟ // چین مثل بقیه کشورهای دیگر از تحریم‌های ایران بیشترین نفع را کسب کرده است. در تمام تصمیمات ضدایرانی در کنار غرب ایستاده و از ادامه برجام، مثل اروپا، روسیه، کره جنوبی، ترکیه و بسیاری دیگر از کشورها به این دلیل دفاع می‌کند که ده‌ها میلیارد دلار منابع ما در این کشور به بهانه تحریم آمریکا بلوکه شده است و از نگهداری آنها از ما بهره هم دریافت می‌کنند و تنها بخش‌هایی از آنها را به صورت کالاهای مصرفی منتقل می‌کند و هنوز مبالغ قابل‌توجهی نزد آنها بلوکه شده است و از آنها برای رونق اقتصادی خود استفاده می‌کند. تمام کشورهایی که از برجام دفاع می‌کنند ادامه برجام را در جهت منافع خود و اخاذی از ایران می‌بینند. در شرایط کنونی آنچه باعث نگرانی است این است که با جنجال، هیاهو و تبلیغات غیرواقعی تلاش می‌شود مخالفان، منتقدان و حتی پرسشگران این طرح را مرعوب بدانند. این در حالی است که کسانی که از این طرح حمایت می‌کنند نهادهای رسمی و با وابستگی به آنها هستند. این افراد نیز

اغلب تحت تأثیر تصمیمات ساختارهای حاکمیتی‌اند. همین موضوع نیز به تردیدهای بیشتر در این زمینه دامن می‌زند. نکته مهم اینکه جزئیاتی که به صورت رسمی در رسانه‌های داخلی درباره قرارداد ایران و چین منتشر شده با جزئیاتی که رسانه‌های غربی منتشر کرده‌اند تفاوت‌های فاحش و معناداری دارد. این در حالی است که هیچ کس در این زمینه شفاف‌سازی نمی‌کند. وزارت خارجه تنها متن این قرارداد را در ۱۸ صفحه منتشر کرده است. این ۱۸ صفحه نیز ابهام‌آمیز است. موارد متعددی در این متن منتشر شده وجود داد که نیاز به تأمل و بحث بیشتری دارد.

چه مواردی در این متن دارای ابهام است؟ // در این متن آمده که چین به دنبال توسعه صنعت فولاد در غرب و شرق کشور است. خیانتی که در سال‌های اخیر در کشور صورت گرفته احداث کارخانه‌های فولاد در مناطق خشک کشور بوده است. در شرایط کنونی در استان خراسان رضوی هفت کارخانه فولاد تأسیس شده که در مناطق خشک کویری احداث شده و همگی زیر ۲۰ درصد ظرفیت خود کار می‌کنند. یکی از مولفه‌های اصلی کارخانه‌های فولاد وجود آب است. این در حالی است که در احداث این کارخانه‌ها به این مولفه مهم توجه نشده است. بنده این مسأله را اتفاقی نمی‌دانم و معتقدم این اقدام به صورت برنامه‌ریزی شده و برای ائتلاف منابع ملی بوده است. این خیانت به صورت مکرر نیز تکرار شده است. تنها مختص به کارخانه‌های فولاد نیست؛ بلکه کارخانه‌های پتروشیمی نیز با چنین شرایطی مواجه هستند. این در حالی است که همه صنایع فولاد و پتروشیمی چین در کنار دریا قرار دارند. با این وجود در این سند همکاری عنوان شده که چین با ایران در احداث کارخانه‌های فولاد در غرب و شرق کشور همکاری خواهد کرد. واقعیت این است که چین دوست ندارد تولید فولاد در ایران رونق بگیرد. دلیل آن نیز این است که خود را تأمین‌کننده فولاد جهان می‌داند. مورد دیگری که در این سند ذکر شده سرمایه‌گذاری ایران در زمینه پتروشیمی در چین است که با سوالات زیادی مواجه است. سوال مهم اینجاست که ایران چگونه می‌خواهد در صنعت پتروشیمی چین سرمایه‌گذاری انجام دهد. نکته دیگری که در این سند ذکر شده موضوع فقرزدایی در کشور است. سوال اینجاست چرا یک کشور خارجی باید به فقرزدایی در ایران کمک کند؟ حقوق بدیهی مردم ایران ایجاب می‌کند که از مفاد کامل این قرارداد به صورت شفاف آگاه باشند. این در حالی است که تاکنون این اتفاق نیفتاده و ما در ظاهر شاهد پنهان‌کاری در این زمینه هستیم. واقعیت این است که چینی‌ها به ایران به عنوان یک متحد استراتژیک نگاه نمی‌کنند؛ بلکه به عنوان یک مشتری بزرگ نگاه می‌کنند. کشورهایی که با چین قرارداد اقتصادی منعقد کرده‌اند پس از مدتی به کشورهای بدهکار تبدیل شده و در واقع به مستعمره‌های اقتصادی چین تبدیل شده‌اند. مردم ایران پامردی‌های زیادی برای استقلال کشور انجام داده‌اند و شهدای زیادی نیز در این راه تقدیم کرده‌اند. به همین دلیل اگر جزئیاتی که رسانه‌های غربی از این قرارداد منتشر می‌کنند صحیح باشد این قرارداد یک خیانت بزرگ به آرمان‌های شهدای این سرزمین است. قرائت رسمی که از این قرارداد در کشور ارائه می‌شود، جنبه‌های مثبت آن را نشان می‌دهد. این در حالی است که نمی‌توان دستاوردهای چین را از این قرارداد نادیده گرفت. به نظر شما چین با این قرارداد چه اهدافی را در اقتصاد ایران دنبال خواهد کرد؟ در تحلیل رفتارهای سیاسی- اقتصادی کشورها باید توجه کرد که حوزه‌های اقتصادی- سیاسی حوزه‌های دوستی‌ها و دشمنی‌ها نیستند بلکه حوزه منافع کشور است. در این مناسبات هر یک می‌کوشند منافع خود را حداکثر کنند. از این رو تا جایی که ممکن است باید هزینه خود را حداقل کنند. منشأ نگرانی‌ها در مورد هر قرارداد خارجی، خیال‌پردازی یا القانات دشمنان نیست؛ بلکه واقعیت‌های تلخ تجربه شده به ویژه در سه دهه گذشته مدیریت کشور است. علت نگرانی‌ها، ظهور امپریالیسم چین نیست چراکه ماهیت امپریالیسم؛ چه نظامی، چه اقتصادی و چه تلفیقی از هر دو، استثمار منابع دیگران و کسب فرصت‌های جهانی برای تقویت بنیان‌های خود است. البته نگرانی اصلی کم‌توجهی به منافع ملی و سهل گرفتن غوامض و پیچیدگی‌های مناسبات بین‌الملل در عقد قراردادهای و در نظام تصمیم‌گیری‌های اساسی در داخل است. در دو

دهه گذشته بازارهای ایران محل آزمون و خطای خودروسازهای چینی شده و امروز چینی‌ها توانسته‌اند بر بسیاری از کاستی‌های خودروهایی اولیه خود فائق آیند؛ این در حالی است که خودروسازی دولتی داخلی با استفاده از ده‌ها میلیارد رانت امروز کارش به مونتاژ خودروهایی چینی کشیده است. علاوه بر اینکه این فروماندگی در این صنعت بزرگ کشور نشان از شکست سیاست‌های فسادزای دولتی داشته است که نشانه بسیار روشنی از ناکارآمدی مدیریت بخش عمومی دارد. بنده معتقدم تا زمانی که بنیان‌های تولید داخلی را بر اساس یک اقتصاد مردمی استوار نکرده‌ایم قدرت چانه‌زنی را با رقبای خارجی نخواهیم داشت. چین به ایران به عنوان یک شریک استراتژیک نمی‌نگرد. دلایل متعددی را می‌توان در این باره برشمرد که چرا نگاه چینی‌ها به ایران همواره به عنوان یک مشتری خوب بوده است؛ نه یک شریک راهبردی.

- خبرگزاری تسنیم:

دولت چین برای حمایت از اشتغال حق بیمه را کاهش داد

مقامات چین اعلام کردند که به منظور تقویت بازار کار این کشور که به شدت تحت فشار بحران اقتصادی ناشی از شیوع کروناست، سهم بیمه‌های تامین اجتماعی شرکت‌ها را کاهش داده‌اند. به گزارش خبرگزاری تسنیم به نقل از شینهوا، مقامات چین روز سه‌شنبه اعلام کردند که دولت این کشور به منظور تقویت بازار کار که به شدت تحت فشار بحران اقتصادی ناشی از شیوع کروناست، سهم بیمه‌های تامین اجتماعی شرکت‌ها را کاهش داده است. ژانگ یینگ، یکی از مقامات وزارت منابع انسانی و اجتماعی چین گفت: از فوریه تا ژوئن، کارفرمایان شاهد کاهش ۵۷۶٫۹ میلیارد یوان (حدود ۸۲٫۶ میلیارد دلار آمریکا) در پرداخت بیمه‌های مربوط به سالمندی، بیکاری و جراحات ناشی از کار بودند. وی افزود: علاوه بر این، حق بیمه به ارزش ۶۳٫۶ میلیارد یوان برای کمک به شرکت‌ها جهت حفظ حقوق و دستمزد کارکنان خود به آنها بازگردانده شده است، در حالی که یارانه اشتغال به ارزش ۴۰٫۵ میلیارد یوان واگذار شده است. نی مینگجون، یک مقام مسئول در سازمان صندوق بازنشستگی چین، گفت که انتظار می‌رود مبلغ کل کاهش حق بیمه در سال ۲۰۲۰ به ۱٫۹ تریلیون یوان برسد. نی گفت: این کاهش حق بیمه در این مقیاس بی‌سابقه خواهد بود. این امر به شرکت‌ها کمک می‌کند تا از مشکلات عبور کرده و از ثبات بیشتر و گسترش اشتغال استفاده کنند. طبق گزارش دفتر ملی آمار چین، نرخ بیکاری در مناطق شهری در ماه ژوئن ۵٫۷ درصد بوده است که ۰٫۲ درصد پایین‌تر از ماه مه است. در کل ۵٫۶۴ میلیون شغل جدید شهری در نیمه اول سال ۲۰۲۰ ایجاد شد و ۶۲٫۷ درصد از هدف سالانه را بدست آورد. براساس گزارش کار دولت، چین امسال قصد دارد بیش از ۹ میلیون شغل جدید شهری را اضافه کند و نرخ بیکاری شهری را حدود ۶ درصد حفظ کند. انتهای پیام/

- شیعه نیوز:

جمعیت شیعیان در چین در حال گسترش است

مدیر مدرسه علمیه اهل بیت (ع) در استان "هاینان" چین گفت: با توجه به کارهای تبلیغی صورت گرفته، جمعیت شیعیان در چین در حال گسترش است. کد خبر: ۲۳۲۸۵۹ / به گزارش «شیعه نیوز»، چین پرجمعیت‌ترین کشور جهان محسوب می‌شود که پهنه وسیعی از آسیای مرکزی و خاوری را دربر گرفته است و یک میلیارد و ۴۳۳ میلیون نفر جمعیت دارد. اسلام در سال ۶۵۱ میلادی به صورت رسمی به چین معرفی گردید و سپس توسط هزاران عرب و ایرانی در این کشور منتشر و گسترش پیدا کرد، اکنون یک درصد جمعیت چین را مسلمانان تشکیل می‌دهند که بیشتر آنها اهل سنت و حنفی مذهب هستند، اما شماری از شیعیان نیز در این کشور زندگی می‌کنند. آنچه در پی می‌آید گفتگوی کوتاه با حجت الاسلام و المسلمین «عیسی چینی» مدیر مدرسه علمیه اهل بیت (ع) در استان

"هاینان" چین درباره وضعیت شیعیان این کشور در حاشیه ششمین اجلاس مجمع عمومی مجمع جهانی اهل بیت(ع) است.

ابنا: لطفا در ابتدا خودتان را معرفی کنید؟ // من شیخ عیسی چینی از کشور چین هستم، ۲۰ ساله پیش در دوره های آموزش علوم اسلامی در حوزه علمیه رضویه در شهر مشهد شرکت کردم و اکنون مدیر مدرسه علمیه اهل بیت(ع) در استان "هاینان" هستم، استانی که شامل چندین جزیره در جنوب چین است.

ابنا: آیا مدرسه علمیه شیعی در چین وجود دارد؟ // من از ۲۰ سال پیش پس از پایان تحصیلاتم در زمینه علوم دینی، ارتباطاتم را با حوزه علمیه قم آغاز کردم و این ارتباطات منجر به تاسیس مدرسه علمیه اهل بیت(ع) در استان هاینان به عنوان نخستین حوزه علمیه شیعی برای آموزش علوم اسلامی در چین شد. در این مدرسه علمیه طلاب زیادی در حال تحصیل هستند که از نقاط مختلف چین به این مدرسه آمدند، طلاب چینی در مدرسه علمیه اهل بیت(ع) به مدت سه تا چهار سال دروس مقدماتی حوزه را فرا می گیرند و در صورت لزوم برای فراگیری بیشتری علوم دینی به حوزه علمیه می روند.

ابنا: چه فعالیت های تبلیغی در چین دارید؟ // ما در چین برنامه های مذهبی و سخنرانی داریم، ولی علاوه بر این برنامه ها، کار تبلیغ را هم از طریق شبکه های اجتماعی و ایمیل نیز انجام می دهیم، همچنین تاکنون ده ها کتاب دینی شیعی مثل نهج البلاغه و رساله حقوق امام سجاد(ع) را به زبان چینی ترجمه کردیم.

ابنا: شیعیان چین در چه نقاطی از این کشور زندگی می کنند؟ // یک جمعیت متراکم از شیعیان با سابقه ۳۰۰ ساله در استان "سین کیانگ" در شمال غرب چین زندگی می کنند، ولی به جز این استان در نقاط دیگر چین، جمعیت متراکم شیعیان را نداریم، البته گروه هایی از شیعیان به صورت پراکنده در نقاط مختلف این کشور زندگی می کنند و با توجه به کارهای تبلیغی صورت گرفته، جمعیت شیعیان در چین در حال گسترش است.

ابنا: چه راهکاری برای گسترش محبت مردم جهان به خصوص ملت چین به اهل بیت(ع) دارید؟ // بهترین راهکار برای رسیدن به این هدف، همان گونه که ما نیز هم در کارهای تبلیغی خودمان در چین پیگیری می کنیم، رفتار محبت آمیز با مردم است. منبع: ابنا

- ایران اکونومیست:

آل اسحاق: هیچگاه از تعامل با چین ضرر نکردیم

ایران اکونومیست-عضو شورای حزب موتلفه گفت: از دنیای غرب چیزی جز استکبار ندیدیم و هیچگاه از تعامل با چین ضرر نکردیم. یحیی آل اسحاق، عضو شورای مرکزی حزب موتلفه اسلامی در خصوص فرصت های اقتصادی که قرارداد با چین در اختیار کشور قرار می دهد، گفت: این قرارداد آورده های زیادی به همراه خواهد داشت، به این دلیل که چین جایگاه بالایی در روابط اقتصاد بین الملل دارد و در حوزه های سرمایه گذاری، تکنولوژی، تجارت، خرید نفت، تعاملات اقتصادی و منطقه ای و حوزه های دیگر که ضرورت کار اقتصادی بوده موفق ظاهر شده است. او افزود: امروز همه اقتصادهای فعال دنیا با چین رابطه زیادی دارند؛ حتی اروپا و آمریکا که امروز با چین درگیر هستند، رقم های بسیار بالایی را با چین معامله می کنند. عضو شورای مرکزی حزب موتلفه اسلامی گفت: برای ما هم در زمینه صادرات کالای خودمان و هم در زمینه تهیه کالا و خدمات و تکنولوژی و سرمایه گذاری فرصت خوبی در اختیار کشور قرار می گیرد. آل اسحاق تصریح کرد: مهم ترین بخش این قرارداد نحوه بستن قرارداد و جزئیات آن است که باید حواسمان باشد بهترین رابطه را در حوزه های صادرات، واردات و سرمایه گذاری ایجاد کنیم. او در خصوص فواید بلند مدت بودن این رابطه گفت: در حوزه های فعالیت های بلند مدت مانند سرمایه گذاری های مشترک و همکاری های مشترک اقتصادی حتما می تواند موثر باشد و در پروژه های بزرگ مانند پالایشگاه ها، نیروگاه ها، انتقال انرژی و کارهای بزرگ که نیاز به زمان بیشتری دارد، با برنامه دقیق تری می توان پیش رفت.

عضو شورای مرکزی حزب مؤتلفه اسلامی در ادامه بیان کرد: همه نگرانی‌هایی که در این خصوص وجود دارد این است که این قرارداد سلطه و سلطه پذیر باشد که البته باید گفت که بستن چنین قراردادهایی مسیرهای پیچیده‌ای را طی می‌کند و در تمام ارکان نظام بررسی می‌شود و مقام معظم رهبری هم به گونه‌ای برای تعیین خط مشی‌های کلی نظام، بر چنین قراردادهایی نظارت خواهند کرد و همه ساختار نظام بر آن نظارت می‌کنند و مفاد آن قدم به قدم توسط نهادهای تصمیم گیر و تصمیم ساز کشور بررسی می‌شود، به همین خاطر نگرانی از این بابت نداریم. او در ادامه تصریح کرد: در واکنش به برخی اظهار نظرها که این قرارداد را به برجام تشبیه کردند، گفت: برجام یک جریان سلطه گر و نوعی از استکبار علیه ایران بود که طرف مقابل ما که آمریکا و متحدینش بودند به تعهدات خود در آن عمل نکردند؛ فرق دنیای غرب با ما همین است. آل اسحاق افزود: نکته دیگری که ضرورت دارد که توضیح داده شود این است که در تعاملات بین المللی که نظام مهندسی دنیا از آن برخوردار است، نگاه انحصاری به غرب باید کنار گذاشته شود و شرق فراموش نشود؛ باید در تعاملات بین المللی جایگزین‌های زیادی در اختیار داشته باشیم تا کشوری نتواند به صورت انحصاری با ما برخورد کند. عضو شورای مرکزی حزب مؤتلفه اسلامی در ادامه بیان کرد: باید در نظر داشته باشیم که ما از دنیای غرب چیزی جز سلطه و استکبار ندیدیم و در قبل و بعد از انقلاب و در جریان جنگ تحمیلی آسیب‌های زیادی از آن‌ها دیدیم و در برجام هم شاهد آن بودیم که به هیچ کدام از تعهدات خود عمل نکردند. از طرف دیگر ما هیچ گاه از تعامل با کشور چین ضرر نکردیم و می‌توانیم ارتباط راحت تری با این کشور برقرار کنیم، ولی باید جوانب احتیاط را در ارتباط با هر دو طرف رعایت کنیم و در نظر داشته باشیم. آل اسحاق در پایان گفت: مفهوم شعار «نه شرقی، نه غربی» قطع ارتباط با دنیا نیست، مفهوم آن این است که ما با حفظ منافع ملی خود با حواس جمعی و حفظ عزت، حکمت و مصلحت با دنیا تعامل داشته باشیم. باشگاه خبرنگاران جوان

- پایگاه خبری تحلیلی مثلث آنلاین:

تحلیل تلویزیون چین از سفر کاظمی به ایران

کد خبر 66243 : ایرنا/ "سی. سی. تی. وی" تلویزیون مرکزی چین سفر «مصطفی کاظمی» نخست وزیر عراق به ایران را تضمینی برای آینده بهتر روابط دو کشور از جمله در زمینه سیاسی عنوان کرد. **پایگاه خبری تحلیلی مثلث آنلاین:** این رسانه روز چهارشنبه با اشاره به اهمیت سفر برای دو کشور نوشت: این سفر در واقع این موضوع را تضمین می‌کند که تنش‌های سیاسی در روابط دو کشور وجود نخواهد داشت و عراق هم اجازه نمی‌دهد هیچ تهدیدی از خاک این کشور متوجه ایران باشد. گزارش ادامه می‌دهد: نخست وزیر عراق در جریان مصاحبه مطبوعاتی که با «حسن روحانی» رئیس جمهوری ایران داشت، با تأکید بر اینکه علاقه ندارد کشورش میدان نبرد ایران و آمریکا باشد افزود: مردم عراق علاقه مند به روابط بسیار خوب و حسن همجواری با ایران بدون مداخله در امور داخلی یکدیگر هستند. تلویزیون چین در گزارش خود خاطر نشان کرده است نخست وزیر عراق در کشورش البته با چالش‌هایی روبرو است که از جمله تنش‌های سیاسی و نظامی است و در تلاش است تا بر این مسائل مدیریت کند. این رسانه به دیدار نخست وزیر عراق با رهبر معظم انقلاب اسلامی ایران اشاره می‌کند که در جریان آن رهبر ایران تأکید کردند که ایران در روابط آمریکا و عراق هیچ مداخله‌ای نمی‌کند. بنا به این گزارش، رهبر ایران در این ملاقات که دو ماه پس از نخست وزیری کاظمی در تهران انجام شد، تأکید کردند: ایران هرگز ترور سردار قاسم سلیمانی فرمانده سپاه قدس را فراموش نخواهد کرد و علیه آمریکا اقدامی متقابل انجام خواهد داد. تلویزیون چین اضافه کرد که نخست وزیر عراق در مصاحبه مطبوعاتی در ایران به دنبال دیدار با حسن روحانی رئیس جمهوری ایران تأکید داشت که هرگز اجازه نخواهد داد از خاک عراق تهدیدی علیه ایران وجود داشته باشد.

خبرنامه: — حدیث هفته (۱۸):

«خصلت های جلب محبت»

(بمناسبت سالگرد شهادت جواد الائمه علیه السلام)

امام محمد تقی، جواد الائمه که سلام خدا بر او و خاندانش باد، فرمود:

ثَلَاثُ خِصَالٍ تَجْتَلِبُ بِهِنَّ الْمَحَبَّةُ: الْإِنْصَافُ فِي
الْمُعَاشَرَةِ، وَالْمُوَاسَاةُ فِي الشَّدَّةِ، وَالْإِنْطِوَاعُ وَ
الرُّجُوعُ إِلَى قَلْبِ سَلِيمٍ.

سه خصلت جلب محبت می کند:

انصاف در معاشرت با مردم، همدردی در
مشکلات آن ها، همراه و همدم شدن با معنویات.

«کشف الغمّه، ج ۲، ص ۳۴۹»

به «خبرنامه»

"انجمن دوستی ایران و چین" «»»

در شبکه اجتماعی و پیام رسان "ایتا" پیوندید.

گردآوری اخبار از خبرگزاریها و رسانه های جمعی کشور،

<https://eitaa.com/joinchat/1110769700C402bc63474>

پل ارتباطی با اعضا:

۰۹۲۲۱۰۴۶۸۶۷ (فقط پیامک):

✉: icfabulliten@gmail.com

<http://ircfa.ir>